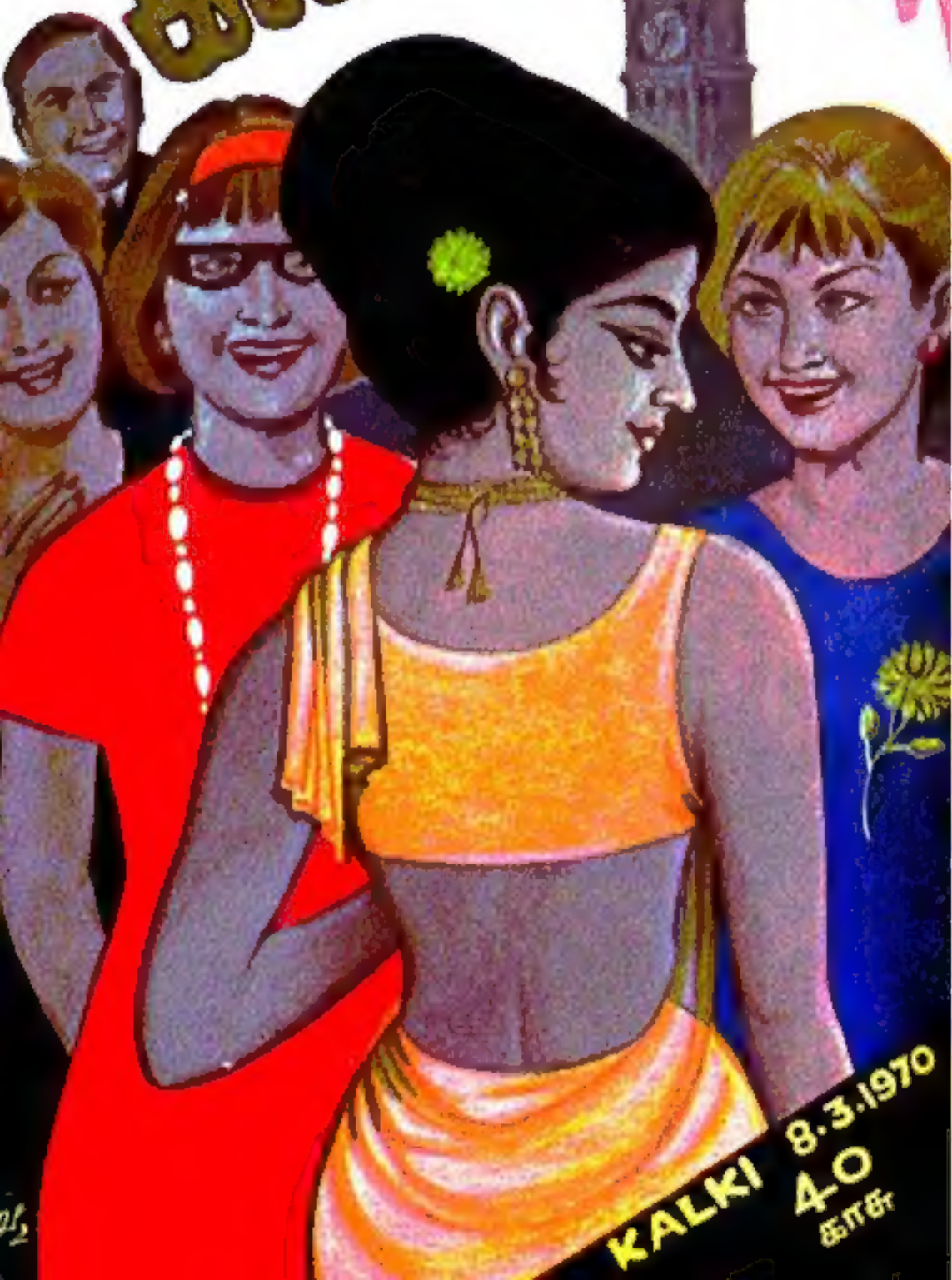

कलक

KALKI 8.3.1970
40
रुपये

இப்போது
புதிய
தோற்றத்தில்!

ஸ்வஸ்திக்
பெர்ஃப்யூமட்
கேஸ்டர் ஆயில்

பரட்டுக்கடவான படிபாத
கொத்ததையும் பணிபவவற்றி
எனக் குழந்தைக் கொத்ததை
எடுப்பாக எழிலொங்கல்
செய்யும்.

பட்டுப்போகாத படிபாத் கொம்...
தெளிவற்றம் எழிலொங்கல் கொம்...
ஆரோக்கிய நறுமணம் எனக் கொம்...
எனக் குழந்தைக் எடுப்பாக விளங்கல்
செய்ததை வாய்விட்டு பெயர்ந்ததை
கொட்டி ஆயில்.

ஸ்வஸ்திக் ஆயில்
விநிக, பம்பாய்.

இன்ப உளற்றினில் நனைந்த துண்டோ ?

பண்டா ஆரஞ்சு
கவை இனிதே...
பருகிவே
எடுக்காதோ தூக்கம்!
பண்டா, கோலா-கோலா
உம்பெனியில் தயாரியு

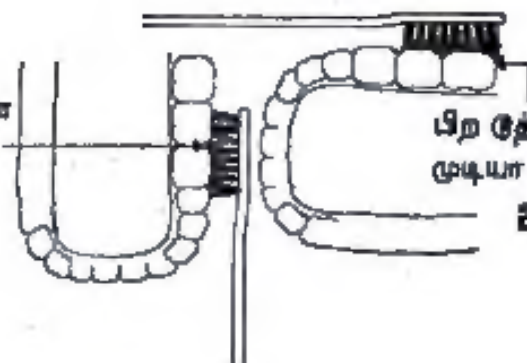
CHCI-3-152 TAM

பிளாகா ஷார்ட் ஹெட்

அதன் குறுந்தலை

புருந்திட இயலா
இடுக்குகளைத்
துவக்கிட

பிற தேப்பிரஷ்களால்
முடியா இடங்களை
அணுகிட

ஷார்ட்ஹெட், பிளாகாவின் மழுக்கப்பட்ட முனைகளை
உடையவை—அறுகளுக்கு அறுசெய்யாதவை

ஒரு தேப்பிரஷ் மெறும் ருத்திரஷ் ஸைலி. உயர்ந்தது அது பிளாகா வாக கிணந்தாம்

MANUFACTURED BY

Binaca®

செவ்விய, மாசி, 25 : 1970, மாசு 8

தமிழ்த் தாய் ஓய்வை (தமிழகம்) -	5
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள் -	8
பொன்லியின் செயல் -	9
ராமாயணம் -	15
உயர்நீதாக்கு மாண்புமிகர் -	21
நிலையத் தேடி... -	22
பிறவுத் தொழிலில் ஓர் அகர சாதனை! -	23
குடை சாட்டினம் -	25
ரகுபதி நாகை -	35
சாரங்கதா -	37
உணர்வின் மலர்த்தி -	40
கனம் -	52
விவசாயத்தில் இன்று -	57
"காத்தியாரி!" -	59
வாரிசுக்கள் -	63
வட்டமேனாறு -	68

← பொருளடக்கம் →

"கல்கி" இல் வெளிவரும் கதைகளில் உயர்நீதாக்கு மார் எல்லாம் கருவியில் வெளிவர, சிலரால் கருவியில் வெளிவர.

அந்த விவரம்	ஒரு கருவியில்	ஒரு மாதம்
இந்தியா	ரூ. 20	ரூ. 10
இலங்கை (இலங்கை துறைகள்)	ரூ. 21	ரூ. 10/50
இந்த வகுப்புகள்	ரூ. 40	ரூ. 20

CONTACT "NEW INDIA"

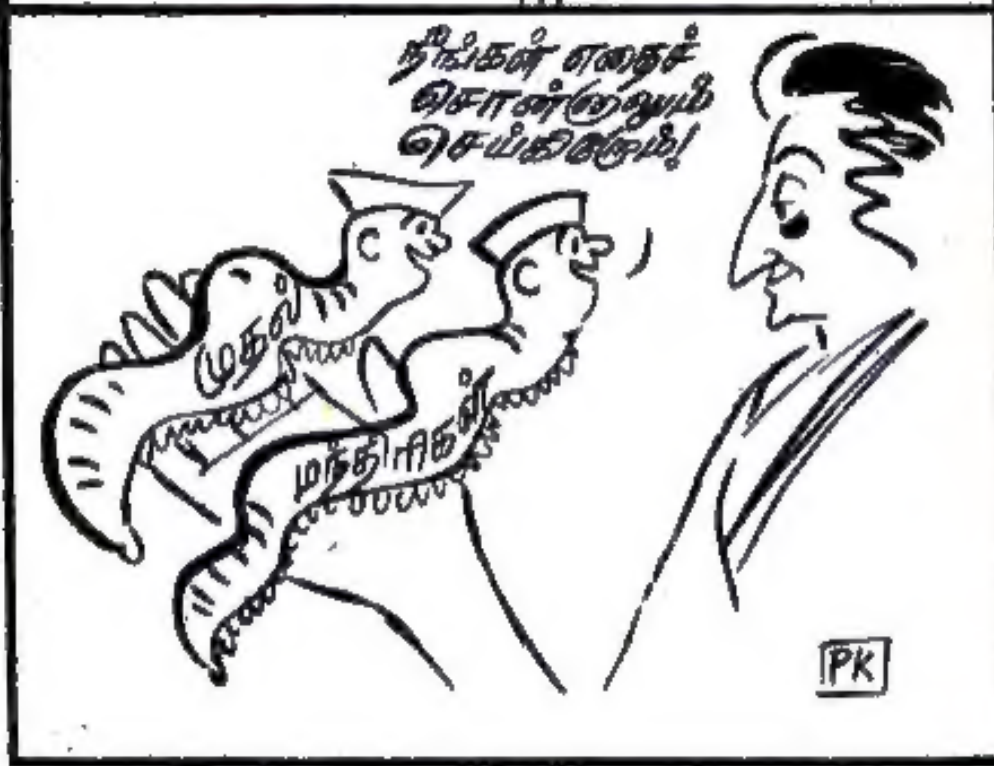
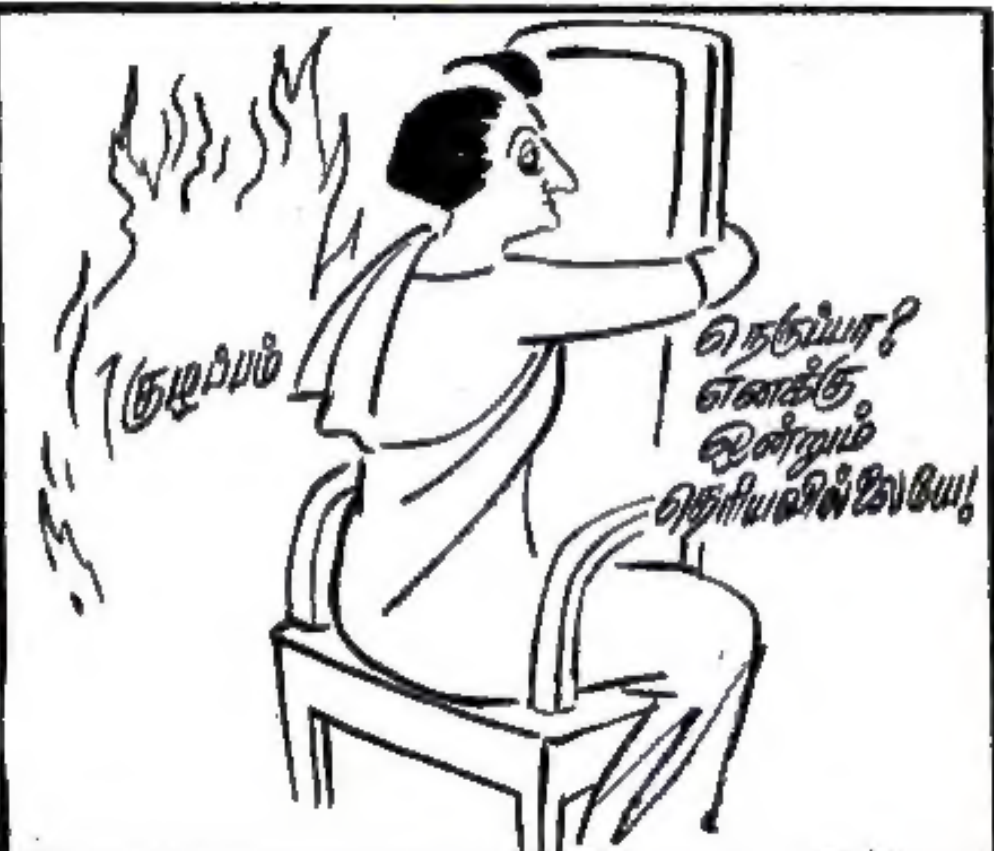
For all your
General Insurance Needs
Whether

MARINE ★ FIRE ★ ACCIDENT ★ MOB-FURY
THEFT ★ MOTOR ★ EARTHQUAKE

The New India Assurance Company Ltd.

REGD. OFFICE :

New India Assurance Building, Mahatma Gandhi Road, Fort, Bombay-1

தமிழ்த்தாய் ஒளவை

'ரகுபதி ராகவ' என்மீற கட்டுரைத் தொடர் ககிவியல் வாரா வாரம் வெளி யாவி யருகிவ்றதகவலா? இவ் த வாககரிகல் கவனித்துப் படிக்கிறார் களோ இவ்விவோ தாக் அறிவகிவ். தாக் வாககரிகல் கேட்டுக் கொவ்வுத எவ்வெவ்ருக் ககிவியல் வெளிவாகும் மற்ற் விஷயககிவ் படிக்காமல் விட்டு விட்டாறும் 'ரகுபதி ராகவ' கட்டுரை கிகல் கட்டாயம் படித்துத் தெய்வ பக்திவை உறுதிவாகிக்கி கொண்டு பவ் பெற வேவ்ரும். தாக் காவ முடிவாத காரணத்திலுக் தெய்வம் இவ்விவ்ளும் தாக்விவ வாக்விவகையும் பகுத்தறியும் போதும் எவ்ளும் சிலர் எவ்ளுவது பெருத் தவறு எவ்ளு காத்விவகிகள் உப தேசிக்ளும் இவ் 'ரகுபதி ராகவ' கட்டுரைகிவ வாரா வாரம் அகிவகும் படிக்க வேவ்ரும்.

பிறர் சொத்து எப்படியாவது தம் வசம் வரவேவ்ரும் எவ்ளு மோசலும், திருட்டும், அதருமலும் நாட்டு மக்ககிவ் உவ்வவ்விவத் தற்போது கவர்த்து வரு வதைக் காவ்விடுகும். திருட்டு வழிவிக் சேர்த்த செவ்வம் எவ்வ பவ் தரும்? தாம் விட்டுப் போகும் குழத்ததைக் அதை கவத்துக் கொண்டு எவ்வ ககம் அடைப முடியும்? தேசம் முழுதும் மோசலும் திருட்டும் பாபமும் குழ்த்து, கொடுக்கோல் ஆட்சி நடத்தும் சிலர் எவ்வாக் சொத்துக்கிவையும் தகவலாக வும் தகவல் கட்டிவிக் பவத்துக்கு அது கவமாவும் பவப்படுத்திக் கொவ் வாரிகல். அக் வ வ வே. அறிவாக்

செவ்வம் தெய்வ பக்தி ஒவ்றே. அதுவே நம் மக்ககிவ் காக்ளும். மோசத்திக் வழி அடைத்த செவ்வம் ஒருவித தற் பவமும் தராது. ஒளவைவையப் போவ்ற ஒரு மகாவக்ஷி அவதாரம் நம் நாட்டிக் திருப்பத் தொவ்றி மக்ககிவ் உவ்வவ் கிகல் கவர்த்து எவ்வாவையும் — ஆவ் பெவ் முதியோர் குழத்ததைக் எவ் வாவையும் — அற வழிவிக் செவ்வக் செய் தாவேதாவ் நம் நாட்டுக்கு விமோசனம் எதிர்வார்க்கவாம். பக்திவ்வுடன் சிவ ரேணும் ஆவ்வுடவ்விவ் பிரார்த்தித்தாக் அக்த அவதாரத்தைப் பெறுவோம்; பெற்று உவ்வடைவோம். ஏ.கே. செட்டி யார் அவ்ரிகல் எவ்வாக் பக்திவும் அவ் பும் கொண்டு தாக் தாற்பது ஆவ்வு களுக்கு மூக் ஆக்விவத்திக் எழுதிய ஒளவைவார பாட்டுக்ககிவ் தேடித் தொகுத்துப் பிரககிக்கச் செய்ததைப் படித்தேவ். அதக் பவமூக் எவ் நம் பிக்வை புத்துவிக் அடைத்திருக்கிறது.

ஒளவை அவதரித்த காவத்திலும் மக்ககிவ்விவ் துர்க் குணக்கல் இருத் தன. ஆக்திருடி படித்தாவே இதைக் காவ்வோம். அவ்வாவே வவ்ளுவர் காவத் திலும் மற்ற் பெரிவோர்கல் தொவ்றிய காவத்திலும் மக்ககிவ்விவ் துர்க் குணக்கல் இருத்தன. ஆவப்படியாக் தற் காவத்திலும் சரவ்வி, பார்வதி, மகா கக்ஷி மூவரும் கவத்த ஓர் அவதாரம், ஒளவைவையப்போவ் மக்களுக்கு அறியும் தூய உவ்வமும் பாக்கிவமும் வளரக் செய்வும் ஓர் அவதாரம், ஏவ் தொவ்றக் கூடாது? தொவ்றுவோம்.

தமிழ்த்தாய் தகவல் செய்தி

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

கத்திரம் அடைந்த பிறகு செய்த மாபெரும் தனது மொழி அடிப்படையில் மாநிலங்களில் பிரித்தெடுத்ததும், பாரத தேசம் எப்பொழுதும் பல்வேறு பழக்க வழக்கங்கள், வாழ்க்கை வழிகள், வேறு வேறு மதங்கள் கொண்டு வாழ்ந்து வந்ததோடு, முறை தவறில் காணப்படும் நடப்பதாக வரும் நிலைக் இடம் இருந்திருக்க இல்லை. ராஜ்ய எங்கிலுமுள்ள பெரு நகரங்களிலும் பல்வேறு பண்டங்களின் விற்கும் வாகனம் பெரிய சந்தைகளிலும் பல்வேறு மொழிவினார் சந்தித்து வந்து பழகினார். மனிதாபிமானம் காரணமாக, சிரமமின்றி, இயற்கையான முறையில் ஒருவர் மொழியை ஒருவர் கற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. கலப்பமாக ஏற்பட்டிருந்த இந்த ஒருமையிலிருந்து வளரும்படி விடாமல் தராமலாகக் கிடைப்பி விட்டோம். அமை ஒருமையடைந்த தடை செய்தன, மொழி அடிப்படையில் பிரித்து வாழ்வதிலும், தர ராஜிட்டுக் கொள்வதிலும் கவனிக்கவாற்ற வந்திருந்த அரசியல் வாய் கிடைத்தது. அந் காரணத்தினால்தான் இந்த வேறுபாடுகளை ஒரு அமைதிப் படைப்படுத்திக் கொண்டனர்.

ஒருமையடைந்த வளர்க்காமை, மொழி வழி மாநிலங்களாக யூனியனப் பிரித்தெடுத்த காரணமாக, எங்கு பார்த்தாலும் எங்கிலும் குராலாகக் காண்கிறோம். நீதிப் போராட்டம் என்று அழைக்கப்பட்ட கடை மீண்டும் விவகார விஷயங்கள் ஆகப்பெறு கின்றன. இவற்றைப் குறித்து வகிசெயல் கையாடுகிறது.

நாட்டை ஆண்டு, சட்டத்தையும் காத்து நடுவெண்மைதான் உணர்ச்சி வேண்டிய போதுபுள்ளவர்கள் கண்டுபிடிக்க இயலாத வகுப்பினர்கள். மொழிவழிப் பிரிவை விரும் பத்தவாத விளங்குகிறார்கள். இதைப் பாரபட்சமற்ற எல்லாருக்கும் ஒப்பக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் ஏற்கெனவே நடந்து முடிந்த

கிட்டாத மாற்ற இயலாத நிலைமை வந்து விட்டது. எல்லாம் தேசம் சிதறல்கள் போலிவந்த நிலைமைதான் எவ்விததாக வேண்டும். நீர்போகித்து, நல்ல பரிசுரங்கள் உருவாகி, இந்தப் போக்கை மாற்ற வேண்டும். மீண்டும் மாநிலங்களை இணைப்பதற்கு மிக ஐக்கியமாக ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். ஒன்றுபடுவதற்கான தோது விவகாரம் ஆகவியையும் வளர்க்க வேண்டும். அடுத்தடுத்துள்ள ராஜ்யங்களின் அங்காளிகள் ஒரே அமைப்பினராக இணைக்கலாம். அந்த தருத்து உண் ராஜ்யங்கள், சில இலாகாக்கள் விஷயத்திலாவது ஒரே ராஜ்யம் போலக் கொண்டிருவதற்கு வழி காண வேண்டும்.

குற்றம் இருக்கும் கட்டங்கள் மொழி பேசும் பாராட்டுகிறார்கள். குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்தும் கைது செய்யும் போலீஸ் துறை அங்கே இந்திய அடிப்படையில் பணி வாற்றுவதாகத்தான் இருக்க வேண்டும். மாநில வயாட்ரி ஏற்படுத்தும் தடை மதிக்கக் காரணமாகக் குற்றவாளிகள் தப்பி விடு கிறார்கள், தண்டனை பெறாமல்கூட, எங்கு விடுதலாதும் உணவு தானியங்கள் மொழி வேறுபாடுகளாக இத்தியா செய்கும் கொண்டு செல்லக் கூடியதாக இருக்கவேண் டும். முன்னெற்றதற்கும், தொழில் வளர்ச் சிக்கும் தொலைப்பும் அடிப்படையில் தேசம் முழுவதற்கும் ஒரே தலைமையின் பொதுப்பாடு இருக்க வேண்டும். இவ்வாறே தேசத்தின் பாதுகாப்புப் பொறுப்பைப் பரிசுத்தகொள்ள முடியாது. இதை ஏற்படுத்த வேண்டியது. இயற்கையையும் மெதுவாக விஷ யங்களையும் ஒருங்காடு பரிசீலிக்க வேண்டும்.

பழுது பார்த்துக் கொள் எப்பொழுதும் வலு. மாணத்தான். ஆனால் இது அவசியமான வேலை. கவனமாகிதான் சீர்திருத்தங்களை எப்பொழுதும் எதிர்ப்பார். நான் இப்பொழு துத்த திட்டத்தையும் எதிர்ப்பிக்கவில்லை. ஆனால் சித்தியானார் ஒன்று பற்றி ஆயோ கிக்க வேண்டும் என்பது என் அவா. தனது கொள்கைகளின் விவகாரத் தேசம் சிலரு கின்னப்பட்டு வரும் போக்கை மாற்றி மீண்டும் ஒருங்கு இணைப்பது என்பது என்மு ஹாது மாறு அளர்விக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது நல்ல யோசனை, செயல்படக் கூடியது என்று அருதப்படுமாயின், பொது விவகாரங் களின் தொச்சி பெற்ற அபாயகாலங்களைக் கொண்டு ஒரு குழுவை அமைக்கலாம். இந்தியா அனைத்துமையான நடைபிசெய மீண்டும் ஏற்படுத்துவதற்கு அக்குழு ஒரு திட்டத்தை தயாரிக்கலாம்.

“என்னொரு மாநிலமும் வயாட்ரி பெற்ற தாக இருக்க வேண்டும்; மாநிலங்களின் பிரதி நிதிகள் கொண்டதாக மத்திய அரசு அமை ய வேண்டும்” என்ற கோரிக்கை, மொழிவழி அமைப்புத் திட்டத்தின் இயற்கையான விளைவு. சில சர்க்கார்கள் தமது கட்டிக் கட்ட டங்களில் இதைப் பிரேரணையாகக் கொண்டு வந்துள்ளனர். இதன்படி நடத்தும் மத்திய அரசு அபாயகரமான கவையில் பணமற்றதாக ஆகிவிடும். இப்பொழுதி் நடப்பதைக் கெட்ட விடும் என்ற யோசனையார். இந்தப் புதிய விஷ யத்தை இக்கு நான் ஆராயவில்லை. தேசம்

NOW ON SALE

RAJAJI'S

SATYAM EVA JAYATE

(Volume IV)

★

Only limited stocks of Vols. 1 & 3 available

SPECIAL BONUS:

Buyers of any two volumes will get a book as Bonus and those who buy all the above three volumes will get 2 books as Bonus

HIGGINBOTHAMS (P) LTD.

Mount Road, Madras-2

மொன்னியின் செல்வன்

மூப்பதாம் அத்தியாயம்

இரு சிறைகள்

அமரர் கல்கி

வீரனாயிற்று விட்டுப் பிரித்த
தும் அரசினங்குமரி நேரே பழைய
யாதைச் சிறைச்சாலைக்குச் சென்

ருள். காவலர்களை வெளியேயே திறத்திட்டுத்
தான் மட்டும் வந்திவத் தேவன் அடைபட்டிருந்த
இடத்துக்குப் போனான். அவன் தன் அறையில்
பூட்டப்பட்டிருந்தான். சிறையில் உச்சி மோட்டைப்
பார்த்துக் கொண்டு உறகமாகத் தேய்மாய்ந்
பாடித் கொண்டிருந்தான்.

"வானச் சுடர்கள் எல்லாம்
மாடு உத்திகள் கண்டு
மேலி செல்கின்றன. -
மேய்மறக்கு வந்ததாடி!"

குந்தவை அருகில் வந்த தின்று தொண்டை
யைச் சிறைத் திறகுதான் அவனைத் திரும்பிப்
பார்த்தான். உடனே எழுந்த தின்று. "வருகி
வருகி இளவரசியே! வருகி ஆனந்தநிலம் அமருகி!"
என்று உபசரித்தான்.

"எந்த ஆனந்தநிலம் அமரட்டும்?" என்று இவ்
வரரி கேட்டான்.

"இது தங்கள் அரசமனை. இங்கு நடப்பது
தங்கள் ஆட்சி; தங்கள் ஆணை; இங்குள்ள சிம்மா
சைம் எதில் வேண்டுமானாலும் தங்கள் விருப்பம்
போல் அமரலாம்!" என்றான் வக்கவனரவன்.

"ஐயா! உமது முன்னோர்கள் ஆண் செலுத்தி
மூலகங்களையும் ஆண்டபோது வல்வத்து அரசமனை
இவ்விதம்தான் இருந்தது போலும். எங்கள் நலிக்
இந்த இடத்தைச் சிறைச்சாலை என்று கொள்ளு
வார்கள்" என்றான் இளவரசி.

"அம்மணி! எங்கள் ஊரில் இப்போது அரசன்
மனையும் இல்லை; சிறைச்சாலையும் இல்லை. பயதெத்தது
அரசரிகளையாகச் சேர்ந்து அரசமனை, சிறைச்சாலை எல்லாவற்
றையும் இடித்துத் தரை மட்டமாக்கி விட்டார்கள். நூறு வரு
ஷங்களுக்கு முன்பு!..."

"ஏன்? ஏன்? வல்வத்து அரசமனை மீதும் சிறையின் பேரி
தும் அவர்கள்க்கு என்ன அவ்வளவு கோபம்?"

"எல்லாம் ஒரு கவிஞராக வந்த வினை!"

"ஆ! அது எப்படி?"

"என் குலத்து முன்னோர்கள் தென்னாழியன் பேரரசரிக
ளாக அரசு புரிந்த நாளில், வாலா காலத்தில் கப்பம் செலுத்
தாத அரசரிகளை அழிவாய்க்கன் சிறைப்படுத்திக்கொண்டு வரு
வார்கள். அரசமனை முற்றத்தின் இரு புறத்திலும் அந்த
அரசரிகளை அடைத்து வைக்கும் சிறைகள் இருந்தன. சக்கர
வர்த்தி கருவியை புரிந்து எப்போது தங்களை வரும்படி கொடுவி

அணுப்புகாரி, மங்களிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு ஊருக்குத் திரும்பலாம் என்று அந்தச் சிற்றரசர்கள் காத்திருப்பார்கள். பேரரசரைக் காணும் பேறு அவர்களுக்கு எளிதிலே விட்டாது. அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே கவிஞர்களும் புலவர்களும் சக்கரவர்த்தியின் ஆலதான மண்டபத்துக்குள் போவார்கள். சக்கரவர்த்தி முன்னிலையில் பாடல்களைச் சொல்லிப் பரிகரைப் பெற்றுக்கொண்டு திரும்பிச் செல்வார்கள். அப்போது, சிறையில் காத்திருக்கும் சிற்றரசர்கள் 'அடடா! இந்தப் புலவர்களுக்கு வந்த போகத்தைப் பாரி! இவர்கள் கொண்டு போகும் பரிகரமேய் புாரி!' என்று சொல்லி விடப்படுகிறார்கள். 'ஓகோ! இந்தப் புலவன் கொண்டு போவது என் வேண்டுகோற்றக் குடையல்லவா?' என்பான் ஒரு அரசன். 'அடடா! இந்தக் கவிஞன் என் சிவிலையில் அமர்ந்து போகிறானே!' என்பான் இன்னொரு வேந்தன். 'ஐயோ! என் பட்டத்து பாண்டைய இவன் கொண்டு போகிறானே!' என்பான் இன்னொரு மன்னன். 'இது என் குதிரை! இந்தக் கவிராயன் என் குதிரை எட்டாயம் ஒரு தான்! மேழ தன்னிலும்!' என்று சொல்லி மகிழ்வான் வேறொரு சிற்றரசன். எல்லாப் புலவர்களுக்கும் கடைசியில் இன்னொரு புலவர் வந்தார். அவர் சிறையிலிருந்து சிற்றரசர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்ததைக் கேட்டாரி. கேட்டுக்கொண்டே சக்கரவர்த்தியின் சத்திராணத்துக்குச் சென்று இந்தப் பாடலைச் சொன்னார்:

‘எக்கவிலை எக்கவிலை
என்வெய் என்வெய்
எக்கவிலை எக்கவிலை
என்பராய் - பன்வெய்
பாண்டையன் யானை
விலைப் பரிசு பெற்ற
பாண்டையன் வேந்தர்
பார்த்து!’

“இவ்விதம் அந்தப் புலவர் பாடிய பாடல் தமிழ் நாட்டெங்கும் அப்பாலும் பாவி விட்டது. மக்கள் அடிக்கடி பாடியும் கேட்டும் மகிழ்ந்தார்கள். இதனால் எங்கள் இராஜ்யத்துக்கு ஆபத்து வந்து விட்டது. எல்லா அரசர்களுமாகச் சென்றது வந்து படை யெடுத்து எங்கள் ஊரையும், அண்மையிலையும், சிறைச்சாலைகளையும் எல்லாவற்றையும் அழித்து விட்டார்கள்...”

“எல்லாவற்றையும் அழித்தாலும் அந்தக் கவிவின் பாடலை அழிக்க முடியவில்லைவல்லவா? உங்கள் குலப் பாக்கியம் செய்த குலம்தான்! அதன் புகழ் என்னும் நிலத்து நிற்கும்!”

“காணர் குலத்தின் வீரப் புகழைக் கெடுக்க தான் ஒருவன் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறான்...”

“ஆகா! அந்த உண்மையை நீரே ஒப்புக் கொள்கிறீர் அன்றோ?”

“ஒப்புக் கொள்ளாமல் வேறு என்ன செய்வது!”

அடிமைத்தனங்களுக்குள்ளே பெண் அடிமை மிகப் பெரியவாறு. ஒரு பெண்மனையின் வார்த்தையைக் கேட்கப் போய், என் மூன்றுகளின் சுவைப் புகழுக்கு நான் மாக தேடிக்கொள்ள நேர்ந்தது. ஏடி ஒளிந்து மறைந்து நின்று உயிர் வாழ நேர்ந்தது. என் கோபத்தை யெல்லாம் அந்த வைத்தியர் மனதில் கொண்டு தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று பார்த்தேன். அதற்கும் ஒரு தடை வந்து குறுக்கிட்டு விட்டது...

"ஐயா! வைத்தியர் மான் பிழை பாணி வீது உமக்கு ஏன் அவ்வளவு கோபம்?"

"கோபத்துக்கு வேண்டிய காரணம் இருக்கிறது. நான் ஆகிய பிடித்து என்மேலு கோடிக்களுக்கு அனுப்பி விடுகன். அவன் என் காரியத்தையே கெடுத்துவிட இருந்தான். அது போகிற

தென்றும், சற்றுமும் இந்த ஊர் விதியில் அவன் என்னைப் பணகலர்களின் ஒற்றன் என்று சொல்லிப் புழுபோட்டவையர்களிடம் பிடித்துக் கொடுக்கப் பார்த்தான். அப்பிடுத்து தப்பி வந்தால், அரண்மனை முற்றத்தில் ஆவிரம் பேருக்கு எதிரில் என்னைப் 'பழுவூர் ராணியின் ஒற்றன்' என்று அவன் குற்றம் சாட்டினான்...."

"வயவத்து இவ்வரசரே! அது உண்மை அல்லவா?"

"எது உண்மை அல்லவா?"

"நீர் பழுவூர் ராணி நத்தினி தேவியின் ஒற்றன் என்று பிழைப்பாணி குற்றம் சாட்டியதைக் கேட்டிறேன். உன் மனையைச் சொல்லீரா?"

"நான் உண்மை சொல்ல தில்லை என்று விரதம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் தேவி!"

“ஆகா! அது என்ன விருதம்? அந்த சத்திரத்தில் கனரகம் பழுதுர சாஸிவைப் பார்த்ததிலிருந்து அப்படியப்பட்ட விருதம் எடுத்துக் கொண்டதா?”

“இல்லை, இல்லை! அதற்கு மூன்று மையே அந்த முடிவுக்கு வந்துவிட்டேன். நான் உண்மையில் மாணவதைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தவருடைய எக்ஸ்காலும் தம்பிச் கொண்டிருந்தாராக. ஓர் இடத்தில் வாய் தவறி ‘இவ்வரசர் தாக்கப்பட்டதா’ என்று பத்திரமொன்றுக்கு விழுந்தேன்” என்று சொன்னான். ஒருவரும் தம்பியிடம், கேட்டவர்களை என்னாரும் சித்திரமாக...”

“எவ்வளவு தவறான வாரியத்தைச் செய்தீர்? உம்முடைய வாரியத்தை அவர்கள் தம்பியைத் தவறாய்ப் போலித்த; தம்பியிருந்தால் எவ்வளவு பிரகாசம் போலிருந்தது?”

“இவ்மேல் எப்போதும் இந்த வகை தவறுகள் நேரவே நேராத...”

“உமது வாக்குறுதியிலிருந்து தவறி...”

“என்ன வாக்குறுதி கொடுத்தீர்கள்?”

“இவ்மேல் தவறு ஏதும் நேராமல் நான் இட வாரியத்தைச் செய்தேன்...”

“உமதுமே! அப்படி நான் ஒன்றும் வாக்குறுதி கொடுக்கவில்லை. போதும்! போதும்! என்னை இந்தச் சிறை விடுத்து விடுதலை செய்து விடுங்கள்! என் வழியைப் போலித்தேன்...”

“அப்படியானால் உமக்கு விடுதலை கொடுப்பது. இந்தச் சிறையிலேயே நீ இருந்து வர வேண்டிய துறாக்” என்று.

வந்தியத் தேவன் கைகளெடுத்து சித்திரமாக.

“நீர் எத்தனாகச் சித்திரித்தீர்? நான் சொன்னவது வேறுதான் என்று?”

“இல்லை, தேவி! இந்தச் சிறை விடுத்து நான்கள் என்னை விடுதலை செய்யாவிட்டால், நான் இனிமேல் தப்பிச் செல்ல முடியாதா?”

இவ்வரசர் ஒரு கணம் வந்தியத் தேவனைத் தன் மனத்திலிருந்து உதறிப் பார்த்துவிட்டு, “ஐயா! நீர் செய்து வாரி. அதுவும் சிறையிலிருந்து தப்பிச் செல்லுதல் மிகக் கெட்டதுவாரி. பழையேட்டவரவர்கள் போலித்த சிறைவாஸி விடுத்து தப்பிச் செல்லவருக்கு இது ஒரு பிரமாணமா?” என்று.

“அப்படியானால் நீங்கள் கைவைத்திருந்து என்னை விடுதலை செய்யுங்கள்?”

“நானே இந்தச் சிறையைத் திறந்து விடலாம். அல்லது நீரும் தப்பிச் செல்லலாம். ஆனால் இவ்வேரு சிறைச் சாஸியிலிருந்து நீர் தப்ப முடியாத...”

“சென்றப்படுவோம் உமரவர்கள் பாதா எச் சிறையைச் சொல்லித்திரிகா?”

“இல்லை; அதையும் உமக்கு இவ்மேல் மிகவும். பாதா எச் சிறை வாரியக் காத்திருக்கும் புவிமேலும் வெள்ளையிட்டுத் தப்பிச் சென்று விடுவீர்...”

“பேசுவே, எந்தச் சிறையைச் சொல்லித்திரிகா?”

“என்னுடைய இடையமே சிறைச் சாஸியைத்தான் சொல்லித்திரிகா...”

“தேவி! நான் வீடு வாரி அதை அழைக்க, என்னுடைய குழை பெருமை வெள்ளையம் பழைய கதை; விழுந்த தம்பி. தாக்கவோ மூன்று உண்மையும் ஒரு குடை நிழலில் ஆளும் சக்கரவர்த்தியைச் சொல்லி குமா...”

“வாரி கண்டது! இந்தச் சோழ குடைநிலை பெருமையும் ஒரு நான் பழைய கதை ஆகலாம்...”

“அரிஜனம் இவ்வாறு தாக்கம் இத்தாட்டில் இவ்வாறு அதிகாரம் படைத்தவர். சக்கரவர்த்தியும் பழையேட்டவரவரும் முதல் மந்திரியும் தங்கள் விருப்பத்திற்கு மாறாக நடக்கிறார்கள் மாட்டார்கள்...”

“இவ்வாறு உண்மையான விருத்தால் தீர்மானம் எவ்வாறு என் அறிவார்த்தை மீற முடியும்?”

“அரசாங்க அதிகாரம் வேறு விஷயம். தாக்கம் தெஞ்சின் அதிகாரத்தை வகையாக குறிப்பிடக்கூடாது...”

“அறிவார்த்தை என்ன தவறு...”

“நம் இருவருக்கும் அத்தந்தியை உண்மையானவரவர்கள் தவறு...”

“அப்படிக்கும் உண்டோ அமைக்கும் நாம்” என்று மூதமொழியைக் கேட்ட திண்ணை...”

“அந்த மூதமொழி பொருளில் செல்லவருக்கும் பழக்கவாசியும் பழக்கவாசியும் உட்ப் பொருத்தமல்லவா?”

“ஆம்; பொருத்தம்தான்! என் தம்பி உண்மையான பிரத்தவன் என்று நினைத்தேன். அதனால் அவர்மேலேயே நெருக்கத்து நாழிட விரும்பினேன்...”

“நானும் இவ்வரசரைப் பற்றி என் வாயினா சொல்லிப்பட்டு விட்டுத்தான் ஆனதுடன் வந்தேன். அவரோடு எட்டுத் திசைகளிலும் சென்று போரிக் களம் களம் வீரம் செய்கின்ற புரிந்து பெரும் புலனும் அமைவ விரும்பினேன்.”

“இப்போது அந்த ஆகா பொருள் விட்டதல்லவா?”

“ஆம். பொருளில் செல்லார் அரசு உண்மையாக வாயினும் அமைதியான வாழ்க்கையை அதிகம் விரும்புகிறார். போரிக் களத்தில் வீர வாயினாந்தி வீர வாதைக் காட்டினும் ஆவதில் திருப்பனா”

யிவ தங்களைப் பார்த்த வண்ணம் மதி
யும் இழந்து நின்றன.

"ஐயா! உம்முடைய பதற்றமான
காரியங்களையும் உமது உயிருக்கே ஏதே
னும் அபாயம் நேரித்தால் என்னுடைய
கதி என்ன ஆகும் என்பதைச் சிந்தி
என்னைப் பாரும்."

"தேவி! தக்களுடைய இதய சிங்
காதனத்தில் இடம் பெற்ற இந்தப்
பாக்கியசாஸி உயிருக்குப் பயந்த
கோழையா விடுக்க முடியுமா?"

"கோழைத்தனம் வேறு; தூக்கிரகை
வேறு. ஐயா! முதல் மத்திரி அநிருத்த
ருக்குக் கூடத் தங்கக் கீர்த்ததைப் பற்றி
நீயும் கிடையாது."

"பின்னர் எனதுப் பற்றி அளி நாய்
படுகிறா?"

"நீ பழுது ராணியின் ஓற்றை
விருக்கலாம் என்று துயறுகிறா."

"அப்படியானால் கைத்தியர் மகன்
பிழைப்பானிக்கு அளித்த மறுமொழியை
அவருக்கும் அளிக்கச் செய்துமா பிடுக்
கிறேன்; சிறைச் சதையைத் திறவுங்கள்;
அந்த மனிதர் எங்கே இருக்கிறார் என்று
கொண்டுவருங்கள்."

"கைத்தியர் மகனாகது மற்றொரு
சிந்தி பழக்கமுள்ளவன். அநிருத்தர்
சொற்போர் அறிவாரே யன்றி மற்ற
யோர் அறிவார். அறிவின் கூர்மையே
அவருடைய ஆயுதம். கானின் கூர்
மைப்ப அவர் என்னும் தன்னை கொண்ட
திருவோ..."

"அப்படியானால் என்னுடைய
கானின் கூர்மைவந்தால் முதல்
முதலில் பரிட்சை பாரிக்கப்படுமா?"

"ஐயா! இந்த நாட்டில் சக்கரவர்த
திக்கு அடுத்த மரியாதைக்குரியவர்
முதல் மத்திரி அநிருத்தர். அவருட்குப்
பகிரங்கமாக நுரங்கப்படி பழுவேட்
டையர்களும் தலங்குகிறார்கள்..."

"பழுவேட்டையர்கள் குத்தம்
உள்ள தெருவினர். அவர்கள் பம்புபடு
கார்கள். தான் ஏன் பம்பப்பட்ட
வேண்டும்?"

"இவன் பிராயத்தி விருத்த என் தத்
தையின் உற்ற தோழர் அவர். முதல்
மத்திரிக்குச் செய்த அவமரியாதை சக்
கரவர்த்திக்கும் எனக்கும் செய்த அவ
மரியாதையாகும்."

"அப்படியானால் அவருடைய தம்
பிக்கையை நான் பெறுவதற்கு வழியை
வேளும் கொடுத்துக்கொள்."

"முதல் மத்திரி காஞ்சிக்கு யிஷயம்
தம்பிக்கையான ஒருவரை அனுப்ப
விரும்புகிறார். உம்மை அனுப்பலாம்.
தம்பி அனுப்பலாம் என்று தான் அவ
ருக்கு உறுதி அளித்திருக்கிறேன்."

"தேவி! காஞ்சிக்கு என்னை அனுப்ப
நீங்கள்! என் மனத்துக்கும் ஏதோ
ஒரு குரல் 'காஞ்சிக்குப் போகாதே!'
என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது."

"அது ஒரு வேளை பழுதுர் இளை
ராணியின் குரலா யிருக்கலாம்
அல்லவா?"

"இவ்வெ இவ்வீ! தக்களுடைய
சொல்லுக்கு மாறாக அந்த விஷ தாசத்
திக குரல் தான் கேட்போது?"

"ஐயா! பழுதுர் இளைவராணி
கையப் பற்றி இனி எந்த சமயத்திலும்
அப்படியெல்லாம் போகாநீங்கள்!"

"இது என்ன? ஏன் இந்தத் தியர்
மாறுதல்!"

"ஆம்; என் மனம் அவன் விஷயத்
திக அடியோடு மாறி விட்டது. நீர்
இவ்வகையிலிருந்து கொண்டு வந்த
செய்தியைக் கேட்ட பிறகு."

"அப்படியானால் இனி தான் பழுதுர்
இளைவ ராணியிடமும் பம்பத்தியுடன்
தடத்த கொள்ள வேண்டியதுதானா?"

"ஆம்!"
"அவன் பத்தியுடன் புகழ் செய்யும்
கொண் காரை என்னிடம் கொடுத்த
இன்னுருடைய தன்மையைக் கொண்டுமா"
என்று சொல்லுதும் கொண்டு வர
வேண்டியதுதானா?"

குத்தனை தேவியின் உடம்பு நடுக்
கிற்று. மறுமொழி கூறிய போது அவ
ருடைய குரலும் நடுக்கிற்று.

"பழுதுர். ராணியிடம் மரியாதை
யுடன் நடத்த கொள்ள வேண்டியது
தான். ஆனால் அவன் பேச்சைக் கேட்க
வேண்டிய அவசியமில்லை. அவன் எத்
தனைவ காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறான்
என்பது அவனுக்கே தெரியாமல் இருக்க
லாம் அல்லவா?"

"அப்படித்தான் அவரும் கூறினான்.
'தான் எதற்காக இந்தச் செய்தியைப்
புகழ் செய்ய வேண்டியிருக்கிறேன்
என்பது எனக்கே தெரிய வில்லை'
என்றான்."

இதைக் கேட்ட இளைவரன் இன்னும்
அறிகமமாக நடுக்கிய குரலில், "இந்தச்
சொழி சொல்லுதலைத் தெய்வத்தான்
காப்பாற்ற வேண்டும்" என்றான்.

"காப்பாற்றுகிற தெய்வம் இந்த
ஏழைகையச் சாதகமாக வைத்துக்
கொண்டு காப்பாற்றட்டும்" என்றான்
கத்தியத்தோடாக.

"ஐயா! நானும் அவ்வாறுதான்
தம்பியிருக்கிறேன். நீர் காஞ்சியிலிருந்து
நிரும்பி வந்ததும் மறுபடியும் ஒரு
தடவை இவ்வகைக்குப் போகவேண்டும்

நியூயார்க்கில் நியாகப்பிக்கும் ஆராதனை

நியூயார்க்கிலும் மற்றப்பகுதிகளும் வாழ்ந்தவரும் ஈரநாடக சக்தி ரசிகர்கள் நியாக ராஜனின் ஆராதனையை, பிப்ரவரி மாதம் நேதி ஞாயிற்றுக்கிழமைமன்ற யேஷு கிறிஸ்தவமாகக் கொண்டாடினார்கள். நியாகராஜனின் சக்தி விழா இந்திய தாதராய மானியமீதும், பாரதி சங்கத்தின் ஆதரவின் கீழ்ப்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விழாவுக்கு ஐக்கிய நாடுகள் ஸரீ யாவையத்தின் உபதிகாரரான ஸ்ரீ வி. வி. தரனியாகத் தலைமை வகித்தார். பாரதி சங்கத்தின் தலைவரான ஸ்ரீ ஏ. ஜெயராமன் ரசிகர்களையும் அங்கத்தினர்களையும் வரவேற்றுப் பேசினார். நிரம்பியிருந்த விளையாற்றதில் கூடியிருந்தவர்களின் பலர் இப்படி அகத்து தாது வைக்கலுக்கு அப்பாற்பட்ட இடங்களிலிருந்து வந்திருந்தனர். நிகழ்ச்சியின் இறுதியில் நேதனத்திய பாகவீ யில் இருந்தும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ வி. வி. ரங்கநாதன் நிக் நேரமாகப் பவர்கள் ஆடுபவர்க் பாடினார்கள். ஸ்ரீ கல்யாண கிருஷ்ண பாவைநர், குமார் வஷ்யம், நிக் ஏட்டனாக் நேத ஆடுபவர்க் விள வந்ததார்கள். ஸ்ரீ வி. நியாகராஜனும் நிக் சங்கமும் பீடித் வாசித்தார்கள். பீடித்தகம் வாசித்தவர் ஸ்ரீ டி. ரங்கநாதன்.

நியூயார்க், 3-3-78

- ஏ. வி. தனுஷி, பொக்கிஷதாரி, பாரதி சங்கம்

அத்த ணைமத் தானவ எப்படியாவது இக்கோ அழைத்து வரவேண்டும்...."

"அவன் அழைத்து வருவது எழிச் காந்தைக் குடத்தில் அழைத்துக் கொண்டு வருவது போலத்தான். இப் படி ஒரு முறை யாரோ சொன்னார்கள். ஆம், அத்த வீர வைக்கையன்தான். ஒரு வேளை அவனே அழைத்து வந்திருக்கலாம்."

"இல்லை; அவனும் அத்தக் காரியம் முடிவளிக்க. உம்மாவேதான் அத்தக் காரியம் ஆகவேண்டும்."

"அப்படியானால் என்னைக் காஞ்சிக்கு அனுப்பாதீர்கள், நேதி !"

"ஏன் ?"

"அங்கே என் எஜமானர் இருக்கிறார். அவர் கெட்டால் நான் எங்கா விவரக் கிளையும் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். பழுவெட்டையர்களும் மற்றச் சிற்றர என்னும் செய்யும் சிவையப் பந்தி அறிந்தாக் உடனே வேலுண்டு எழு வார். சக்கரவர்த்தியைச் சிறை வைத் திருப்பது போல் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிந்தாக் உடனே படைப்பெடுத்த ஓக் இளம்புவார். பொன்னியின் செல்வனாரப் பந்திய செய்தி அவர் காதுக் எட்டியிருந்தாக் இதற்குக் கையே ஒருவேளை புறப்பட்டிருத் தாதுப் புறப்பட்டிருப்பார்...."

"அதற்காகவியதான் உம்மை அனுப்ப விரும்புகிறேன். அவர் எங்குள்ளை விட்டுப் புறப்படாமல் எப்படியாவது தடுத்துவிட வேண்டும்."

"தான் கார்த்தியை அடைவதற்குள் அவர் புறப்பட்டிருந்தான்?..."

"வழியில் அவர் எங்கே இருந்தாலும் அங்கே போய்ச் சேர்த்து கொள்ளுங்கள். எல்லாவற்றையும்கூட முக்கியமாக நீர் அவசியம் செய்ய வேண்டிய கடாயில் ஒன்று இருக்கிறது...."

"சொல்வதுங்கள்!"

"பெரிய பழுவேட்டையார் இளைய ராணியுடன் உடம்பூர் மாணிக்கசூரப் புறப்பட்டு விட்டார் என்று செய்தி கிடைத்திருக்கிறது...."

"உம்மைவிட இளைய ராணிதான் போகிறாள்? அல்லது இளைய ராணி வீடு பக்கத்தில்..."

"இல்லை; இளையராணிதான் போகிறாள். என் சித்தப்பாதான் இன்னும் இங்கே இருக்கிறார்?"

"அதற்காகப் போகிறார்களாம்?"

"ஆதித்த கணிகாஸியும் எடம்பூருக்கு வரும்படி அழைத்திருக்கிறார்கள். கணிகாஸியைப் பேச்சு என்பது வெளிப்படையான காரணம். இராஜ்யத்தை இரண்டாகப் பிரித்துக் கொடுத்துச் சமாதானம் செய்து வைக்கப் போவதாகவும் ஒரு பேச்சு நடந்து வருகிறது."

"என் எஜமானர் அதற்கு ஒரு தாளும் சம்மதிக்க மாட்டார்."

"அதைப் பற்றியெல்லாம் இப்போது எனக்குக் கவலை இல்லை."

"பிச்சே, என்ன கவலை தெளி!"

"இன்னதென்று சொல்ல முடியாத பயம் என் மனத்தில் குடிசொண்டிருக்கிறது. நெஞ்சு 'நிக், நிக்' என்று அடித்துக் கொள்கிறது. அரைநாள் தூக்கத்தில் விவரமில்லாத பயங்கரங்கள் என்னைச்

சூழ்ந்து கொள்கின்றன. நல்ல தூக்கத்தில் அனோரமான கணவுகள் கண்டு விழித்துக் கொள்கிறேன். அப்பறம் வெகுநேரம் வரையில் என் உடம்பு தடுக்கிக் கொண்டிருக்கிறது."

"இந்த நிலையில் தக்கவைப் பிரித்து என்னை ஏன் போகச் சொல்கிறீர்கள்? தங்களுக்கு எத்தனைவர அபாயம் வந்தாலும் என் கவலைக் கொடுத்து...."

"ஐயா! என்னுடைய பயம் என்னைப் பற்றியதே அன்று. என் தமையனைப் பற்றியது; பழுது இராணியைப் பற்றியது. அவர்கள் சந்தித்தால் என்ன நேரிடுமோ என்று எண்ணி என் உள்ளம் கவல்கிறது. அவர்கள் தனியாகச் சந்திக்க முடியாதபடி நீர் தடை செய்ய வேண்டும்...."

"தேவி! அவர் ஒன்று செய்வதற்கு நினைத்தால் அதை யார் தடுக்க முடியும்?"

"ஐயா! என் தமையனைக் காப்பாற்றும் இரும்புக் கவசம் போல் நீர் உதவ வேண்டும். அவசியமானால் நத்தினி யார் என்பதை என் சகோதரனிடம் சொல்லி விட வேண்டும்...."

"அதை அவர் தம்ப வேண்டுமோ?"

"தம்பும்படியாகச் செய்வது உமது பொறுப்பு. எப்படிச் செய்வீர் என்று எனக்குத் தெரியாது. அவர்களை எப்படி வேலும் சந்திக்க முடியாதபடி செய்தால் மிக்க நயமாயிருக்கும்."

"தேவி! என்னால் இவ்வளவு முயற்சி களைச் செய்து பார்க்கிறேன். தொல்லை அடைந்தால் என்னைக் குற்றம் சொன்ன வேண்டாம்" என்று வந்திப்பதேவன்.

"ஐயா! தாங்கள் தொல்லை அடைந்தாலும் வெற்றி அடைந்தாலும் என் இதயச் சிறையிலிருந்து இந்த ஜன்மத்தில் தங்களுக்கு விடுதலை கிடைக்காது!" என்று அரவினாக்குமரி. (தொடரும்)

கதைக்காலம்: 1940-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488-2489-2490-2491-2492-2493-2494-2495-2496-2497-2498-2499-2500-2501-2502-2503-2504-2505-2506-2507-2508-2509-2510-2511-2512-2513-2514-2515-2516-2517-2518-2519-2520-2521-2522-2523-2524-2525-2526-2527-2528-2529-2530-2531-2532-2533-2534-2535-2536-2537-2538-2539-2540-2541-2542-2543-2544-2545-2546-2547-2548-2549-2550-2551-2552-2553-2554-2555-2556-2557-2558-2559-2560-2561-2562-2563-2564-2565-2566-2567-2568-2569-2570-2571-2572-2573-2574-2575-2576-2577-2578-2579-2580-2581-2582-2583-2584-2585-2586-2587-2588-2589-2590-2591-2592-2593-2594-2595-2596-2597-2598-2599-2600-2601-2602-2603-2604-2605-2606-2607-2608-2609-2610-2611-2612-2613-2614-2615-2616-2617-2618-2619-2620-2621-2622-2623-2624-2625-2626-2627-2628-2629-2630-2631-2632-2633-2634-2635-2636-2637-2638-2639-2640-2641-2642-2643-2644-2645-2646-2647-2648-2649-2650-2651-2652-2653-2654-2655-2656-2657-2658-2659-2660-2661-2662-2663-2664-2665-2666-2667-2668-2669-2670-2671-2672-2673-2674-2675-2676-2677-2678-2679-2680-2681-2682-2683-2684-2685-2686-2687-2688-2689-2690-2691-2692-2693-2694-2695-2696-2697-2698-2699-2700-2701-2702-2703-2704-2705-2706-2707-2708-2709-2710-2711-2712-2713-2714-2715-2716-2717-2718-2719-2720-2721-2722-2723-2724-2725-2726-2727-2728-2729-2730-2731-2732-2733-2734-2735-2736-2737-2738-2739-2740-2741-2742-2743-2744-2745-2746-2747-2748-2749-2750-2751-2752-2753-2754-2755-2756-2757-2758-2759-2760-2761-2762-2763-2764-2765-2766-2767-2768-2769-2770-2771-2772-2773-2774-2775-2776-2777-2778-2779-2780-2781-2782-2783-2784-2785-2786-2787-2788-2789-2790-2791-2792-2793-2794-2795-2796-2797-2798-2799-2800-2801-2802-2803-2804-2805-2806-2807-2808-2809-2810-2811-2812-2813-2814-2815-2816-2817-2818-2819-2820-2821-2822-2823-2824-2825-2826-2827-2828-2829-2830-2831-2832-2833-2834-2835-2836-2837-2838-2839-2840-2841-2842-2843-2844-2845-2846-2847-2848-2849-2850-2851-2852-2853-2854-2855-2856-2857-2858-2859-2860-2861-2862-2863-2864-2865-2866-2867-2868-2869-2870-2871-2872-2873-2874-2875-2876-2877-2878-2879-2880-2881-2882-2883-2884-2885-2886-2887-2888-2889-2890-2891-2892-2893-2894-2895-2896-2897-2898-2899-2900-2901-2902-2903-2904-2905-2906-2907-2908-2909-2910-2911-2912-2913-2914-2915-2916-2917-2918-2919-2920-2921-2922-2923-2924-2925-2926-2927-2928-2929-2930-2931-2932-2933-2934-2935-2936-2937-2938-2939-2940-2941-2942-2943-2944-2945-2946-2947-2948-2949-2950-2951-2952-2953-2954-2955-2956-2957-2958-2959-2960-2961-2962-2963-2964-2965-2966-2967-2968-2969-2970-2971-2972-2973-2974-2975-2976-2977-2978-2979-2980-2981-2982-2983-2984-2985-2986-2987-2988-2989-2990-2991-2992-2993-2994-2995-2996-2997-2998-2999-3000-3001-3002-3003-3004-3005-3006-3007-3008-3009-3010-3011-3012-3013-3014-3015-3016-3017-3018-3019-3020-3021-3022-3023-3024-3025-3026-3027-3028-3029-3030-3031-3032-3033-3034-3035-3036-3037-3038-3039-3040-3041-3042-3043-3044-3045-3046-3047-3048-3049-3050-3051-3052-3053-3054-3055-3056-3057-3058-3059-3060-3061-3062-3063-3064-3065-3066-3067-3068-3069-3070-3071-3072-3073-3074-3075-3076-3077-3078-3079-3080-3081-3082-3083-3084-3085-3086-3087-3088-3089-3090-3091-3092-3093-3094-3095-3096-3097-3098-3099-3100-3101-3102-3103-3104-3105-3106-3107-3108-3109-3110-3111-3112-3113-3114-3115-3116-3117-3118-3119-3120-3121-3122-3123-3124-3125-3126-3127-3128-3129-3130-3131-3132-3133-3134-3135-3136-3137-3138-3139-3140-3141-3142-3143-3144-3145-3146-3147-3148-3149-3150-3151-3152-3153-3154-3155-3156-3157-3158-3159-3160-3161-3162-3163-3164-3165-3166-3167-3168-3169-3170-3171-3172-3173-3174-3175-3176-3177-3178-3179-3180-3181-3182-3183-3184-3185-3186-3187-3188-3189-3190-3191-3192-3193-3194-3195-3196-3197-3198-3199-3200-3201-3202-3203-3204-3205-3206-3207-3208-3209-3210-3211-3212-3213-3214-3215-3216-3217-3218-3219-3220-3221-3222-3223-3224-3225-3226-3227-3228-3229-3230-3231-3232-3233-3234-3235-3236-3237-3238-3239-3240-3241-3242-3243-3244-3245-3246-3247-3248-3249-3250-3251-3252-3253-3254-3255-3256-3257-3258-3259-3260-3261-3262-3263-3264-3265-3266-3267-3268-3269-3270-3271-3272-3273-3274-3275-3276-3277-3278-3279-3280-3281-3282-3283-3284-3285-3286-3287-3288-3289-3290-3291-3292-3293-3294-3295-3296-3297-3298-3299-3300-3301-3302-3303-3304-3305-3306-3307-3308-3309-3310-3311-3312-3313-3314-3315-3316-3317-3318-3319-3320-3321-3322-3323-3324-3325-3326-3327-3328-3329-3330-3331-3332-3333-3334-3335-3336-3337-3338-3339-3340-3341-3342-3343-3344-3345-3346-3347-3348-3349-3350-3351-3352-3353-3354-3355-3356-3357-3358-3359-3360-3361-3362-3363-3364-3365-3366-3367-3368-3369-3370-3371-3372-3373-3374-3375-3376-3377-3378-3379-3380-3381-3382-3383-3384-3385-3386-3387-3388-3389-3390-3391-3392-3393-3394-3395-3396-3397-3398-3399-3400-3401-3402-3403-3404-3405-3406-3407-3408-3409-3410-3411-3412-3413-3414-3415-3416-3417-3418-3419-3420-3421-3422-3423-3424-3425-3426-3427-3428-3429-3430-3431-3432-3433-3434-3435-3436-3437-3438-3439-3440-3441-3442-3443-3444-3445-3446-3447-3448-3449-3450-3451-3452-3453-3454-3455-3456-3457-3458-3459-3460-3461-3462-3463-3464-3465-3466-3467-3468-3469-3470-3471-3472-3473-3474-3475-3476-3477-3478-3479-3480-3481-3482-3483-3484-3485-3486-3487-3488-3489-3490-3491-3492-3493-3494-3495-3496-3497-3498-3499-3500-3501-3502-3503-3504-3505-3506-3507-3508-3509-3510-3511-3512-3513-3514-3515-3516-3517-3518-3519-3520-3521-3522-3523-3524-3525-3526-3527-3528-3529-3530-3531-3532-3533-3534-3535-3536-3537-3538-3539-3540-3541-3542-3543-3544-3545-3546-3547-3548-3549-3550-3551-3552-3553-3554-3555-3556-3557-3558-3559-3560-3561-3562-3563-3564-3565-3566-3567-3568-3569-3570-3571-3572-3573-3574-3575-3576-3577-3578-3579-3580-3581-3582-3583-3584-3585-3586-3587-3588-3589-3590-3591-3592-3593-3594-3595-3596-3597-3598-3599-3600-3601-3602-3603-3604-3605-3606-3607-3608-3609-3610-3611-3612-3613-3614-3615-3616-3617-3618-3619-3620-3621-3622-3623-3624-3625-3626-3627-3628-3629-3630-3631-3632-3633-3634-3635-3636-3637-3638-3639-3640-3641-3642-3643-3644-3645-3646-3647-3648-3649-3650-3651-3652-3653-3654-3655-3656-3657-3658-3659-3660-3661-3662-3663-3664-3665-3666-3667-3668-3669-3670-3671-3672-3673-3674-3675-3676-3677-3678-3679-3680-3681-3682-3683-3684-3685-3686-3687-3688-3689-3690-3691-3692-3693-3694-3695-3696-3697-3698-3699-3700-3701-3702-3703-3704-3705-3706-3707-3708-3709-3710-3711-3712-3713-3714-3715-3716-3717-3718-3719-3720-3721-3722-3723-3724-3725-3726-3727-3728-3729-3730-3731-3732-3733-3734-3735-3736-3737-3738-3739-3740-3741-3742-3743-3744-3745-3746-3747-3748-3749-3750-3751-3752-3753-3754-3755-3756-3757-3758-3759-3760-3761-3762-3763-3764-3765-3766-3767-3768-3769-3770-3771-3772-3773-3774-3775-3776-3777-3778-3779-3780-3781-3782-3783-3784-3785-3786-3787-3788-3789-3790-3791-3792-3793-3794-3795-3796-3797-3798-3799-3800-3801-3802-3803-3804-3805-3806-3807-3808-3809-3810-3811-3812-3813-3814-3815-3816-3817-3818-3819-3820-3821-3822-3823-3824-3825-3826-3827-3828-3829-3830-3831-3832-3833-3834-3835-3836-3837-3838-3839-3840-3841-3842-3843-3844-3845-3846-3847-3848-3849-3850-3851-3852-3853-3854-3855-3856-3857-3858-3859-3860-3861-3862-3863-3864-3865-3866-3867-3868-3869-3870-3871-3872-3873-3874-3875-3876-3877-3878-3879-3880-3881-3882-3883-3884-3885-3886-3887-3888-3889-3890-3891-3892-3893-3894-3895-3896-3897-3898-3899-3900-3901-3902-3903-3904-3905-3906-3907-3908-3909-3910-3911-3912-3913-3914-3915-3916-3917-3918-3919-3920-3921-3922-3923-3924-3925-3926-3927-3928-3929-3930-3931-3932-3933-3934-3935-3936-3937-3938-3939-3940-3941-3942-3943-3944-3945-3946-3947-3948-3949-3950-3951-3952-3953-3954-3955-3956-3957-3958-3959-3960-3961-3962-3963-3964-3965-3966-3967-3968-3969-3970-3971-3972-3973-3974-3975-3976-3977-3978-3979-3980-3981-3982-3983-3984-3985-3986-3987-3988-3989-3990-3991-3992-3993-3994-3995-3996-3997-3998-3999-4000-4001-4002-4003-4004-4005-4006-4007-4008-4009-4010-4011-4012-4013-4014-4015-4016-4017-4018-4019-4020-4021-4022-4023-4024-4025-4026-4027-4028-4029-4030-4031-4032-4033-4034-4035-4036-4037-4038-4039-4040-4041-4042-4043-4044-4045-4046-4047-4048-4049-4050-4051-4052-4053-40

ராமாயணம் ராஜாஜி

விஜயபாடிக்கு இனிப் போதும் என்று ஸ்ரீராமனைப்பற்றிப் பார்த்து, "தங்காய், இனி திறந்து. என் தம்பி இருக்கிறான். உன் விஷயம் அவனுக்குத் தெரிந்து விட்டால் அவன் கோபித்துக் கொள்வான். அவன் பெரும் கோபங்காரன். என்ன நடக்குமோ எனக்குத் தெரியாது. சீக்கிரம் நீ வந்த வழியே நிரும்பிப் போய்விடு!" என்று ராமன்.

இதைச் சொல்லி ராமனும் சேதையும் பாண்டகாலைக்குள் போய் விட்டார்கள்.

இதன் பின் அரக்கிக்குக் காதல் வெறி அதிகமாகி விட்டது. இரவு எப்படியோ எங்கேயோ கழிக்கிறான். விடிந்தவுடன் யோசனை செய்கிறான்:

"இவன் அடையாளமிட்டால் உயிர் போகும் போலிருக்கிறது. இத்தப் பெண் ஒருத்தி இருக்கும் வரையில் இவன் என்னைத் தீண்டப் போவதில்லை. இவளை நான் எப்படியாவது தூக்கிக் கொண்டு போய் ஒளித்து வைத்து, பிறகு இவனுடைய வாதனைப் பெற வேண்டும்" என்று நிர்மாணித்து அதிசாயினால் ஆசிரமத்துக்குள் நுழைந்தான். ராமன் தடாகத்தின்மீது சந்தி உயர் சிவையிலிருந்தான். சேத ஆசிரமத்தில் இருந்தான்; தனி யாக இருந்தான். இவ்வாறு தூக்கிக்கொண்டு போக இதுதான் சமயம் என்று எண்ணினான். அங்குமையில் சோடையில் மஹ்மனன் இருப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டான்.

வந்து செக்கினன், வங்கல்போய் ஒருமணித் தடத்துச் சந்தி செக்கினன் இருந்தது கண்டான். தம்பி இத்து செக்கிய துதலிவைக் காத்(து) அயல் இருண்ட கந்தம் செக்கிய சோடையில் இருந்தது காணான் தனிதி குத்தான், சமைத்த(து) என சித்திர தாழ்வுத்(து) இனிதி குத்தெனக்(து) என்னுயதில் 100 என என்னுத் துமிதி குத்தவல் மனத்தினன் தோகையைத் தொடக்க்தான்; கனிதி குப்பெழில் கத்தவல் இருந்தவன் கண்டான்.

மஹ்மனனுக்குச் சேதமேயல் யாரோ ஒருத்தி பூயந்ததாகத் தெரிந்தது.

10

செவ்வாய் அன்று தஞ்சாவூர் அருகில்
உத்தரகாசி நகரம் உருவாகும்.

“அதோ அங்கே தீயிருள்களை அந்த இரு புலர்களே எங்களை அழைத்திருக்கின்றனம் என்பது. அங்குள்ள உயிர் கொள்ளுங்கள்” என்று.

ராமன் விஷயத்தை அறிந்தார். உடனே அன்புமனத்தோடு, "அன்புமனு! கொஞ்ச நேரம் சீதைமகன் பார்த்துக் கொள். நான் இரங்கினால் பார்த்துக் கொள்ளுமேயே" என்று சொல்லி விட்டு விக்கிடுவெடுத்த சீதனன்.

புத்த வழக்கத்தை அனுசரித்த
எதிர்க்க வந்தவர்களைப் பார்த்துத்
தான் இன்னும் எவ்வு கோவலி விட்டு,
"ஏன் எங்களைத் தொத்தறவு செய்வ
வந்தீர்கள்? சிறையில் விட்டின்படி
ஆக்காளிதை தொக்கவெ நான்க
இந்த வகத்தில் குடியிருக்கிறோம். உயிர்
தப்பிப் போக சிறும்பினால் எம்மா
போதும்" என்று.

அரசாங்கம் வீரமாவை வெளி
நீக்கம். புத்தம் புதியதாகிற்று. சம
ஸ்தானப் பாகிஸ்தான் அரசாங்கம்
கொண்ட அந்நேரம் பிடிக்கப்பட்டது.
அவ்வாறு மாண்டார்கள்.

தூய்மையை மறுபடியும் கோர
மாஹ் புறப்பெக் கொண்டு வரவேண்டிய
பொய் அளவு ஒன்றிலேயே விழுந்தார்.
விழுந்து புறண்டு கொண்டிருந்த
சகோதரிகள் சமாதானப் படுத்தப்
பார்த்தார்கள் ஏதோ. அவருக்கு நினைவு
வரவில்லை.

“ உயர்ப்பு
அனுப்பினேன். இதற்குக் காரணம்
மூடித்திருக்கும். ஏன் அனுப்பினாய் நான்
இருக்கிற இப்படி அழகாகாத ”
என்றான்.

அவர் எழுந்த அவைத் துற-
வு கோலம் கோலந்த;

“தி பதினாறு வீரர்களை அனுப்பி
னும், உண்மையே, அவர்கள் பதினாறு
பேரும் இடைக்காலக் கிடைசியுடன்,
ராமனுடைய வீரத்தையும் அவர்
அற்புத புத்தத்தையும் உனக்கு நான்
எப்போதே சொன்னேன்? உன்னுடைய
செலுப்பிதிகள் மாண்டார்கள். உனக்கு
மாயமிருந்தால் உடனே புறப்படு.
ராமனோடு புத்தம் செய்து ராஜா
குளத்தைக் காப்பாற்று. இவ்வாதி-
டாக் அழிந்தோம் என்பது நிச்சயம்.
உனக்கு ரோகம் இருக்கமேல் புறப்-
பட்டு வா. ராமன் எதிர்த்து புத்தம்
செய். பயமாக இருந்தால் சொகி.
தி உன்மையே நான் என்ற சொல்லிக்
கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. குரகன்
இருந்தால் ராமன் எதிர்த்துப் போன்
செய். உன்னுடைய சாதிப்பதற்குள்

புலத்திருக்குறும் இந்த புலங்கள் உள்
முத்திரை அழித்துத் தீர்க்க நினைத்த
திருக்குறடிகள்' என்றான்.

தன் கையினால் இவ்விதம் சோதனை நடந்து அமைதிப்படுத்திப் பெரிய மொழிகள் கரன் உருவத்தில் வரும் போது டாய்ந்தன.

“இந்த அப்பாக்க ஸ்டாடு 3 இன் வரைய பவத்து பேசுகிறாய். இன்னும் ஒரு வரைய காத்திரு. அப்பர் சத்தத்தைய நீ கவனிச்சாய்!” என்று கரன் கவறித்தான்.

“நீ ஒருவனாகப் போகாதே. நேரம்
வந்த திரட்டிக் கொண்டு போ!”
என்றான்.

அப்படியே கரணம் உத்தரவிட்டால், சமஸ்தி அபதங்கமும் கொண்ட பெரிய கோள தாஷனம் தங்கமயின் மூலமும் சென்றது. பின்னும் கரணம் மெதுவாகத் தேசிக் சென்றது. போதும் போது அரக்கன் அபாதுசனனிக் கண்டான். அவன் சிறித்து விட்டு, "தூதிமீததங்கனிக் கணிக் காதிர்ன், நான் இதுவரை எந்த புத்தத்தினும் தோற்றமில்லை. துக்கியானமே இந்த அற்ப மானிடப் பூமிநீர் தங்கமீட்டு வேறு சீதிரத்தின் திருப்புவோம்" என்று தன் கோளக்குக் காஜித்துக் கொள்ளுக. தூதிமீததங்கனிக் கொஞ்சம் பயமடைந்த அந்தக் கோள மும் மதுமடியும் உதானமடைந்து சென்றது.

சேனா எழுது ஞானமயம் பேசி
நாம கங்கமயார்த்தம் புத்தர்த்தம்த
பாசநாமம்.

“தாய்மொழி : நிதித்தகவிலைப் பார்த்த தாயா ? புத்தம் வரும் என்பது நினைவு. நான் கந்தாசுத்தர சாஸ்திரிகள் அளித்த மொழி நினைவு. நீ ஆபத்தகாலம் வரலாம் நினைவு நினைவு அழகுத்துப் போய்த் திரும்பி வரு மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்று நினைப்பாய். நான் இங்கே நின்று இந்த சாஸ்திர மொழியைப் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன். தாய்மொழி வேண்டாம். எனக்குத் தான் வேண்டாம் நினைவு ” என்று தம்பிக்குச் சொல்லி விட்டு நான் வரலாம் பூண்டு ஆபத்த பூண்டிவருகிறேன்.

பங்குமகன் தாமிர் சொன்ன வன்
வன் சேதவை அழகுத் கொண்டு
யிவ்வுத் சென்று விட்டான்.

ஆகாயத்தில் தேவர்களும் மற்றவ
 ர்களும் சாரண வானங்களும் வந்தததைப்
 பார்த்த வந்து விட்டார்கள். ராமன்
 உடனே விழுவதை விருப்பி அவர்களும்
 வலிந்தி சொன்னார்கள். (தேவ. 6. 3)

உயர்நீதாக்கு மாணவர்கள்

“இக்கேதான் எளிதில் ஆரம்பிப்பதற்கு முதல் மூன்று மாதம் பாடத்தைப் படித்தார். அடுத்து அடுத்த மூன்று மாதம்” என் னர் உத்தரவுகளுக்கு அந்த நவீனப். என் பார்வையில் பக்கத்து விட்டுப் பரந்த கைப் போல் எந்திர மண்டலம் பரப்பு விடுத்த இடத்து! மேலு பக்கங்களிலும்கூட தெளி வாக இருத்தல்!

“எளிதில் என் மோதலுதையும் (கேள்வி) நீங்கள் அவசியம் பாரிக்க வேண்டும்.”

“பார்த்துவிடலாயி் வார் பாடலும் பதி வதற்கு முன் பார்த்த பெருமைய எங்கும் இருக்கட்டும்” என்மேன் சித்திக்கொண்டே.

“வாருங்கள்! அந்த ‘டெஸ்க்மோப்’ மாட லில் இருக்கிறது.” மூன்றாம் நடத்தார் அவர்.

விவகாரத்தா கத்துவதில் புலமையி லும்தானத்திலிருந்து அந்தக் கத்துவதில் மோத்த மூன்று மாடிக் கட்டிடத்தில் மேல் தளத்துக்கு மூலக் வாகை ஏறிவாழ்விட்டது. அத்தரும் மேலே உள்ள தளத்தின் என் மோதலுதையும் பார்ப்பதற்குச் செ் செய்கு கைத்திருத்த டெஸ்க்மோப் இருத்தது. அதை எட்ட ஒரு மீட்டர் மூலம். “தொடங்கு தாக்கெட்டியல் ஒளிப் பவனம் கெட்டதால் என் மோதலுதே நேராகப் பார்த்துக்கொள் றிமேல், இந்த இருட்டு நேரத்தின்மீது ஒளி கழிவாக மேலே போக எங்களுக்கு தயக்கமாக இருக்கிறது.” என்று கொண்ி வெற்றிசை மாகப் பிச்சவாக்கி விட்டேன்.

அதற்குள் என்மா! அதே கட்டிடத்தின் மூன்று அளவாகி, எத்தனையோ வான சைக் தோ வித்துவானின் கண்டடி பக்கெடு கொள்வனில் பெரிய பெரிய ஒளியகங்கள் வைத்திருந்தார்கள்! ஒளி ஏழாம் சிறமம் இவ்வாமையே பார்த்து முடித்ததே!

விவகாரத்தா கத்துவதில் ‘வான இயல்’ என் பாகு செய்கிருந்த ‘வான இயல்’ பொருட் டாட்டி விவகாரத்தா கத்துவதில் வெற்றிசை மாக நடந்து முடித்தது. அதில், வானத்து வாகும் வான இயல் செய்கிருந்த பல் விவகாரங்களையும் தெரிந்துகொள்ள முடித்தது. விவகாரத்தா கத்துவதில் மோதலில் கட்டி

மணியம் அந்த நாளில் மெருக நாட்டு வான சைத்தில்கள் கண்டிப்பிப்பிவிடுத்து இவ்வாய் மேலேநாட்டு வான இயல் திபுனர்கள் என்ம கையு தளம் மூன்றே விடுக்கிறார்கள் என்று ராக்கெட் மேலத்தின் விவரித்தார். அவரு கைய சிபுனர்களான கத்துவ மாணவர்களும் பவவிதமான விவரிப்புப் படிகளுக்குச் சர மாகிவான வினக்கங்கள் கொடுத்தார்கள்.

இந்தக் கத்துவ மாணவர்களில் போல் புதுக் கத்துவ மாணவர்களில் சிலரும் வான சைத்திர ஆர் கம் கொண்டிருக்கிறார்கள். வான ஆராய்ச்சியில் அராயிப் மூன்ற எப்படி, என்பதில் அவர்கள் கவனம் செலுத்தியிருக் கிறார்கள். அவர்கள் தயாரித்த சில படக் களும் இந்தக் கத்துவதில் இருத்தல்.

இந்தப் பொருட்டாக்சிக்கு ‘டெஸ்க்மோப்’ லில் உள்ள அந்த மூன்று நிறையுமே செவ்வாகிகள் செவ்விக் வான இயல் வழி கெடப்பினார்கள். இந்தக் கத்துவ திபுன நிறு தெவதால், கரித்தக் கிதாபனம் மூன்றில் பொருப்பான பதவி விவரிக்க, அவருகைய மூன்றில் பொருதுபொருது வான சைத்திர ஆராய்ச்சி, அவரே டெஸ்க்மோப் தயாரித் திருர். இக்கே ஒரு டெஸ்க்மோப் தயாரிக்க இரண்டாயிரத்திலிருந்து மூவாயிரம் ரூபாய் வரை ஆகிறது. அந்த டெஸ்க்மோப்பைய வெளிநாட்டிலிருந்து வரவருவதும் பத்தா யிரம் ரூபாய்வரை ஆகிறது.

பி.சைக்கி. பட்டப் படிப்பில் எளித்ததையும் மீறதான பட்டமாக எடுத்துக் கொள்வதில் கத்துவ ‘வான இயல்’ (Astronomy) உபபாட்ட மாக இருக்கிறது. நேரடியாக வானமோதியை நோக்கி ஆராய்ச்சி செய்வ அவர்கள்க்கு டெஸ்க்மோப்புகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. சைக் வானமோ திவாகும் இந்தப் பட்டம் பொதிக்கப்படும் கத்துவதில் டெஸ்க்மோப் புதுக் கத்துவ ஏற்பாடு செய்வ வேண்டியது அவசியமாகும். இப்போதற்கு அவர்கள் தங்கள் பத்தகங்களுத்கள் சைக் எடுத்துக் களை வக்கிரங்களைக் கைத்தரப் பார்ப்பு தடல் திருப்பி அடைய வேண்டியிருக்கிறது!

— மீட்டர் தளர்

1. 1950年10月1日，中华人民共和国成立。
2. 1954年9月，第一届全国人民代表大会第一次会议在北京召开。

தமிழகத்தில் காலநிலை மாற்றம்
விளைவாக நீரில் இயல்பான கரிமங்கள்
பெருமளவில் கிடைக்கின்றன. இவை
கரிமங்கள், கரிமங்கள், கரிமங்கள்
கரிமங்கள், கரிமங்கள், கரிமங்கள்
கரிமங்கள், கரிமங்கள், கரிமங்கள்

தமிழ்நாட்டில் பழங்கால
மக்கள் வாழ்ந்திருந்த
பகுதிகளைக் காட்டி
புலவர் குறிஞ்சி அடிகள்

*Shirley
Dover?*

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நான்
புதிதாக என்ன நினைக்கிறேன். இதைப் பற்றி நான்
புதிதாக என்ன நினைக்கிறேன். இதைப் பற்றி நான்

[Faint handwritten Tamil script]

[illegible]

உள்ளே இருக்கிற அந்த
மனிதன் தான் உன் உயிர்.
அந்த மனிதன் உன் உயிர்.
அந்த மனிதன் உன் உயிர்.
அந்த மனிதன் உன் உயிர்.

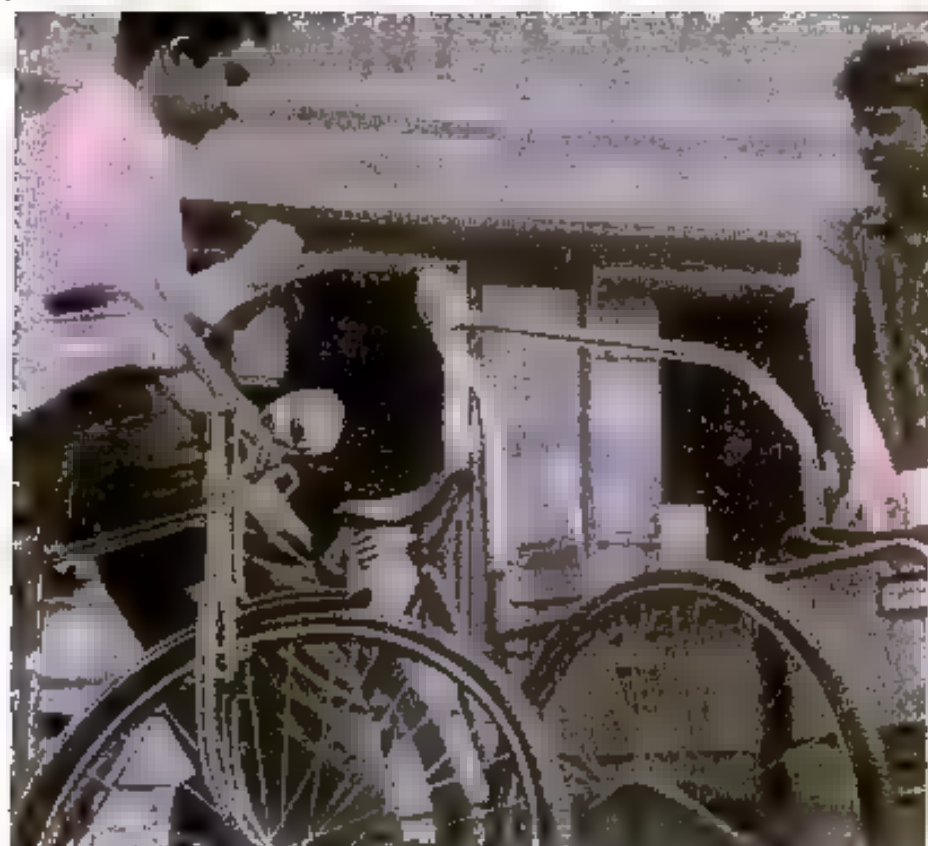
[illegible]

Don't forget to
check out the
new book by
the author of
the series —
The Book of the Day

[illegible]

THE

வாழ்வில் முன்னேற விரும்பும் இளைஞர்களில் நீங்களும் ஒருவரா?

ஒருவரை விருப்பமுடையதே வாழ்வே ஒரு எதிர்க்காலம்.
அவரது சமூகத்தில் நிலைபெற்ற ஆர்வம், எதிர்பார்ப்பு, உற்சாகம் முதலியன உறுதியை தரும்.
இவை ஒருக்கிடமிடத் திரைப்படம் போன்றவை.
அப்படியானால் உங்களுக்கென்ற காலத்தில் நீங்கள்
உங்கள் வாழ்வுக்குத் தக்கவர்களாக, உறுதியுடன் ஆர்வம்,
இருக்கின்ற அப்படியே உறுதியுடையவர்களாக, உறுதியுடன்
உயரிய எண்ணங்களுடன் உறுதியுடன் உறுதியுடன் உறுதியுடன்
உறுதியுடன் உறுதியுடன் உறுதியுடன் உறுதியுடன்
உறுதியுடன் உறுதியுடன் உறுதியுடன் உறுதியுடன்

இந்தியாவில் தமிழ்நாடு அரசு கல்வித் துறை
ஆண்டு இத்தியம், அக்டோபர், செப்டம்பர்-53
உரிமையாளர்கள்: தமிழ் இலக்கிய அகாடமி ஆம்
இந்தியா கல்வித் துறை, செப்டம்பர்-53
பதிவு செய்து உரிமையாளர்கள்
அ.க.க. கல்வித் துறை கல்வித் துறை
அ.க.க. கல்வித் துறை கல்வித் துறை
அ.க.க. கல்வித் துறை கல்வித் துறை

TAC-111,111

வெற்றிப்பாளையில்
வேகமாக முன்னேற

பீல்ப்ஸ்
சைக்கிள்

கேள்விகள் வருகின்றன என்பதால் பழமூலிக் பண்டையும் அதன் மற்ற வட்டாரமும் தீயினோ ல்ப்பட்டுக் கொண்டிருந் தன. மேலும் பன்னாடா லிருந்த பாகை சீராகிய பட்டாடாகப் பன்னாடைய அண்டை ஒரு பகுதியில் புதிய பாகையே அமைத் தார்கள். புதிய பற்கள மும் இருக்க வழியென்றும் தங்கனிர் தெரித்தனர். சிறிய அமைத்தான் என் றாலும் மூங்கொத்தைக் கட்டிக் ஒரு மாவே சமைத்தார்கள். இது து- ஆர். எட்டு தெல். இது கோ 618 அருகியு. இது கையாள் கோங்கா லார் கோதுமை என்று மயிர்களுக்கு அறிவிப்பப் பாகைகள் தட்டார்கள். விஜயநகர் விடுதி ஒன்று புதிதாக நிர்மாணிக்கப் பட்டது. மோனிக் ஸாப் கிண்டெண்டுகளும் வி. து- 4. இவ்வெண்டுகளும் தீயியில் தாங்கிக் காது தடவை வந்து போனார் கள். பாஸ்கர் எந்தித் தாலும் "கவான் எப் போது வருகிறார்?" என் பதை கேள்வியாக இருத்தது.

இத்தனை பரபரப்பி லிடையே பழமூலிக் பன்னாடில் அடியெழுத்து பெரிய அடியெழுத்துக் கொண்டேன். என்னை டும் காட்டிய கரு கருப்பு எங்கையும் நோத் திக்கோணம் பன்னா டையத் தெரி வந்தேன். பன்னாடில் காக்காசிய பகுதியைப் பார்க்காவி லிட்டேதான் தெரிந்த தும் "கவான் எத்தனை மைல்தூற்றியிருப்பான்?" என்று கேட்டேன். "இந்த சமயம் இருக் கும்" என்றார்கள்.

அப்படிச் சொன்னார் களான இக்கேயோ, கடலே காக்கை அகிக்க ஆரம்பித்து விட்டன! "அப்பாடா!" என்ற வரம்பிக் கடலாந்தது விட்டேன்!

* * *

மிகுந்த மானப்த திக் மேற்கு மிகத் தொடக்கியை போட்டி குறிப்பாக வருஷ நாடு

உழவுத் தொழிலில் ஓர் அசுர சாதனை!

எந்த பகுதி இருக்கிறது. பெரும்குடிமலை மலை சமையல் போடா கப் பெய்ற பிரதேசம் இது. இக்கே மயிலாடு பாகை என்ற அழகான பேரர் கொண்ட சிராமம். இவ்வகைத் மாதிரிக்கு ஒரு மயில்கட. ஆட்கினை என்னும் காட்டுப் பிரதேசமாக விளங்கிய இந்த இடத்தில் மூன்று மயில்கள் மலை வரப்போவதை உணர்ந்து ஆனந்த நடனமாடி வீடுக்கும் எப்பதை நம்புகிற தங்குச் சிரமமாயின்கினை.

கண்டமங்கலூர் ஸார் பகுதியாக இருந்த இந்தப் பிரதேசத்தின்க் கோவை வட்டாரத்தில் மிகப் பிரபலமான பி. என். ஜி. குடும்பத்தினர் 1941ல் வாங்கினார். அந்த ஆரம்ப தாண்டுகள் காலே பெண்ணை மேற்கொண்டு நீர்ப்பாசன வசதி களைவும் ஆரம்பித்தார்கள் பி. என். ஜி. ரக்காமி தாய்மேய் பி. என். ஜி. கவா தாய்மேயார்.

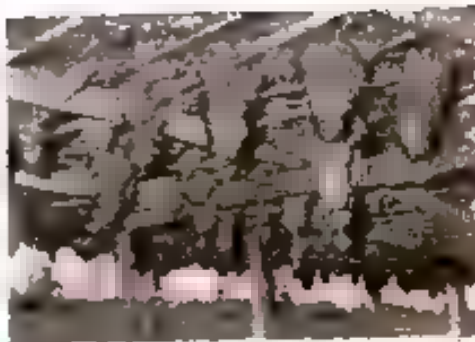
"அப்போதெல்லாம் இக்கே வட்டை வண்டியில்தான் வர வேண்டும். ஒரு சமயம் கற்றுத் தரத்திக் மந்தையாகக் சில பாண்டுகள் மேய்த்து கொண்டிருந்தன. 'ஐயோ! இக்கே வந்து பாறாது அப்பட்டுக் கொண்டார்களா? ஒய் போய்விட்டாய்' என்று பின்புறே வந்த எங்கள் வண்டியில்கினை புறம்ப ஆரம் பித்துவிட்டார்." இப்படி எங்குத் சொன்ன திரு ஜி. ஆர். வரதராஜாது "இப்போது கூட இந்த மலைக் கிடிவானிலிருந்து இடிபொத்திக் ஏடி வருவதன்ரு" என்ற அருகோய் கொடுத்தே இவ்ரு தாண்டுக் தாக்கெதைக் கொடுத்தார்!

காடுகளை வேங்கையம் அடுத்தபொது விடைத்த கசைய டி. வி. என். பங்கன் ஓட வித்தார்கள். மேட்டோக் பஞ்சம் இருந்த காலம் அது.

1947ல் ஜி. ஆர். கோவிந்தராஜாதுவும் ஜி. ஆர். வரத ராஜாதுவும் இப்பகுதியில் அழகிய கிளையால் பன்னா அமைக்க ளாம் என்று நிர்மாணித்தத் திரிமாச உழைக்கத் தொடங்கி ளார்கள். புதிதானார்கள் இரவு பகடை இயங்கிச் சீக்கான தந்தைத் சமயப்படுத்தின. ஒவ்வொன்றும் நாறு நீர்சய் குளத் தக்கு இவ்வாசன அமைக்க ஏழு கிளையாக் கொண்டுவட்டன. பன்னாசையத் கதறி ஒரு பங்கம் குள்கினதும் இவ்ருகு பங்கம் வண்டையுக் குடினதும் ஆதர்ப் பாசனத்துக்கு ஆட்சேபனை எல்லம் என்பதால் இந்த ஏதயாடு. மானிக்காததிக் மலை முகடுகளில் மலை கொண்டோ கொண்டே என்று கொண்டித் நீர்க்கும்பிபாது தின அகியு ஏதப்பட்டு கவாசன மன் ஆதிருது பொய்கிறும் என்பதால் திக் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. மலை அடிவாரத்தில் போட்டிருந்தபொய் வண்டிகள்கள்க் கொண்டுவட்டன. இந்த வண்டிகள்கள்க்விருந்து

குறுக்குவாட்டிக் கோது வாய்க்காலங்கள்
பிடித்து ஆற்றின் மோலக் கைக்குமாறு
அமைக்கப்பட்டன.

இப்படிப்பட்ட அகர சாத்திரவியைப் புரிந்த
ஜி. ஆர். கோவிந்தராவாஜா இவ்வு ஆக்கம்
என்னி மண்ணில் எந்தப் பரிசுரைப் போட்டா
றும் செழித்து வளர்வதைக் கண்டு பேரா
சுந்தம் அடைந்து வருகிறார். "கோவைப்
விழுந்து அடிக்கடி இங்கு வந்து போகிறேன்.
எனது ஆறு மணிக் குடும்ப ஆரம்பித்தால்
எட்டரை, ஒன்பது மணி வரை பண்ணையை
மெற்பார்க்கவாடிட்டவாறு நடந்து கொண்டே
யிருப்பேன். மாணியுயர்இடுதே போக்தால்"
என்றார் நிகு கோவிந்தராவாஜா.

அவரைப்போன்ற தொழில் துறையில்
இருப்பித் திரைப் குற்றக் கைக்கால சிரசிக
களுடன் போராடி வருபவர்களுக்குப் பழமுதிர்
பண்ணை மாநிலக் குடிமகன் அடிக்கடி அஞ்
சுரது வாரம் புரிய அழைக்கிறார்! இங்கு
டேவிபோலக் கிடப்பது. தந்தி அடித்தால்
வந்து சேர தாது நாட்கள் ஆகும்! ஆகவே
கண்ணாளை அடியோடு பறந்து இவற்றைக்
எழிலிக்கும், பகைமீது செழிப்பிறும் மன்கை
வாக்கிவிட்டுக் கோவைக்குத் திரும்பப்போது
புதுப்பிக்கப்பட்ட மனிதராவே செல்கிறார்!

நாவாபுறமும் மணிகள் குதிக்கிறதும், பக்
கத்தாக்கில் அமைத்ததும் குத்தாறு ஏக்கர்
பண்ணைவின் இவற்றை எழிலிக்கும் தாதுப் செஞ்
வாக எடுப்பட்டு "அற்புதமான விருக்கிறேது"
என்றேன். அருகிலிருந்த ஸ்ரீமதி சந்திர
காந்தி கோவிந்தராவாஜா "இப்போது
இதைப் பார்த்தது போதாது; அநிகாநிலம்
ஆறு மணிக் குதிகாரப் பொருட்டாகத்தான்
மல் போர்வைவைப் உதவித்து வருத்து நடக்க
வேண்டும்" என்றார். ஸ்ரீமதி சந்திரகாந்தி
நிரம்பப் கண்களால் படைத்தவன் என்பது
வாக்குத் தெரியும். இப்படியின் அருதுத்
தன்மை ஓரம் இவையின் தெனிய வையு
வையு வாய்க்கக் கவனிக்கும் உதவியு கொண்டு
வரி. பண்ணைக்கு அவர் தொந்தெடுத்த பெய்
வரத்தால் பாலுக்களேன்! "பழமுதிர்
பண்ணை" என்பதை விட அழகான ஒரு
பெயரைக் கூட்ட முடியுமா?

கொஞ்சம் சிரமமான சிந்தனா ஓரம் ஸ்ரீமதி
சந்திரகாந்தி சொன்ன வரிவத்தைச் செய்து

விருவதுவான்று நிர்மாணித்து ஆறு மணிக்
கென்னம் பந்தம் கிருகிடுக்கம் எழுதினேன்.
"சூனா (கோவிந்தராவாஜா) காத்தகிட்டு
புருக்காங்க, கைக்குக்கா" என்றார் பண்ணை
வின் பணியாற்றும் ஒருவர்.

இருவருமாய் நடந்தோம். மணிக் குதிகாரப்
பீருக்கும் உதவியாகும் குதிகாரக் காலம் இங்கு
சென்று நேரமானிடுது. ஆனால் ஆதாயம் நம்
கைக்குக்குத் தென்படு முன்னபேர் அதன்
விவரத் திரைக்கை மலர் முகமுக்கித் தாது
கின்றன. அப்போது இவரு பெப்பு திரத்தின்
அந்த மணிக் கிரைப் பாறைகள் குதிகார்தான்.
படிப்படியாக அந்த திரை மாரித் கைக்க
கைக்ககிட்டுப் போக அமை தொகிக்கின்றன.
பண்பு படவத்திடுபுடே தென்படும் இத்தக்
காட்சிக்கு மிகுந்தும்வளமான இவ்வமைப்பு
பித்தவாக்கில் வழங்கிப் பரவையுபடுத்து
கின்றன பக துறவித்தவான பட்டிகை.

பிழமுதிர் பண்ணையைப் பார்த்தல் போதி
தேன் எத்து தான் தம்பர் குருகரிடம் கிணம்பு
வதற்கு முன்னும் சொன்ன போது. "வசதி
உண்டோர் பவர் இப்போதெக்களம் ஒரு
நாடாவாக கிணாயத்தில் எழுதுகிறார்கள்"
என்றார். வாய்நாயம். ஆனால் ஜி ஜி. ஆர்.
ஜி. பி. பழமுதிர் பண்ணை ஒரு "நாடா"
வாக மட்டும் தடத்தாய்ப்புறவதல். தொழில்
துறையில் முன்னணியில் நின்று நாம்
விவசாயக் குழுவாத்திரெ பிறத்து வளர்த்த
தவர் ஜி. ஆர். ஜி. ஏதாவது கோவைக்கருகில்
கொட்டிக்கடி பண்ணையில் பெற்ற அனுபவ

[illegible]

ஆத்தனோடு பழமுதில் பங்கிணையவும் திட்ட
பட்டு உருவாகித் திறம்பட திகழக்கிணர்.

தாமரை கடம்பம் குபாணப ஒரு தாமிர
என்ற மூலத்திற் பாராகத் தனித்த முத்திரை
செய்ய முடியும். ஆகவே, காணத்தக்க அழித்
துப் பண்டவாகக் கருமாற்றி அந்த அளவுத்
துச் செவ்வாசி விடுக்கிறது. "இவ்வளவு செக்
கத்தை இதை மூடிக் கொடுத்திருக்கிறபத
தனிதம் எனவும் கிடைக்குமா?" என்று
தனித்த ஒரு செவ்வியல் முயற்சியாக

[illegible]

இருப்பே. ஆங்கிலத்தில் எவ்வளவு மகத் தான உறுதலி! முதலில் கண்ணாடிக்கேட்டால் தரமானது தெரியுமே என்பது பின்னே தெரிவித்தி யாகத் தெரிகிறது. இங்கேயு பகம் அதுபு செய்துக் கரிசனதரமாக மாறக் கத்திகிறது. இப்பா பகுதி எங்கே சொன்னதில் சொன்னபடியைத் தரமாக அதுபு கண்ட தரமாக இருக்கிறது என்று சொன்னித் சொன்னதிலிருந்து. இத்தியம் பத்திரம் உறுதல். கம்பு, சொன்ன, தாதி, சொன்ன. அதுதான். துணை போன்ற தரமானதும், அதுதான், மா, பகா தரானது போன்ற அருவத்தையும் கிளையும் தெரிவி யல் சொன்னதும்.

சாளுவந்திரப் புத்திரன் தோண்டி வரப் பட்ட தீமையதன் ஊட்டமுண்டாதா வினாதுறது. ஊமதன் சிறப்பு மன்றி. அதுமதன் உழி தோண்டி வருதற்கு. கந்த ஊட்டாரத்தில் மனின் இயுட்டிழும் பன்னை மனின் இது மகனோ பாரதமே மெட உதவி

நாது அடி உலர்பேர உண் மொர்
 ஸிபன் னாந்து ஓராண்டில் ஓகி தன்.
 அது தன்ரையத் தொடுமாந்தி ரீண்டு.

அத்தியாயம் 8

"அம்மா...அம்மா!" வரக கூகிட்டுக் கொண்டு உங்களை ஓடினாள்.

"என்னப்பா இங்கேயு அலசரம்?" புடைத்துக் கொண்டிருந்த அரிசைவட்டியாவில் கொட்டி விட்டுத் தேவமி வாய்க்கி உதறிக்கொண்டே எழுந்தாள். "என் தம்பன் ஆசைதான் நீயே விழுக்கிறதா?"

"தங்களுக்கு கேட்டாய் போ! 'உங்களை மயத்தின் உக்கனாக்குத் தெரியுமா?' என்று கேட்பதுபோலிருக்கு கேக்கி."

"சரிவாகக் சொல்லுங்கள், அம்மா! மயத்தின் உதறிக் தீக்கை அவளை நோக்குவதைத்தான் நானும் விடும்படி சொன்னேன். அவள் விட்டிருந்ததான் நான் இப்போது வருகிறேன்."

"ஸ்ரீகாந்த் என்று ஒரு பெயர்வான். அவர் சொத்தமானாகவே சித்திரம் வரைவக் கூடியவன். சில ஒவியர்களுக்கும் அவர் ஆதரவு அளிக்கிறார். சித்திரங்கள் சம்பந்தமான பல தொழில்களில் அவர் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார். அவர் தவணை நாடி எத்தனையோ பேர்களை வாத்து நிதிக்குகள். ஆசைதான் பித்தம் வசையாக ஒரு முறை சந்தித்திருக்கிறார். அவன் சித்திரக் கலைக்கு அவர் தம் உயிரையே அயத்திருக்கிறார்."

"கேட்டேன் சத்தோஷமான இருக்கிறது. அவர் அங்களுக்கு வேலை போட்டுத் தரப் போகிறாரா?"

"வேலை மட்டுமா? அதைக் காட்டிலும் மேலாக அவளை மேலிருக்கிற ஆறு மாதங்கள் கற்ற வங்கைப் போகிறார். அங்குள்ள வளப்பு மிக்க காட்சிகள் அவன் வரைத்து வர வேண்டும்.... போக்குவரத்துச் செலவெண்ணம் ஸ்ரீகாந்தைச் சேர்த்தது. ஆசைதான் தந்தை திராபதிக்வும் பணம் தரப்படும்."

"உண்மையானதா?"

"மேலும் கேளுங்கள். அவன் திரும்பி வந்த பிறகு ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம். அதற்கு மேல் இவ்விதமென்கூட. இப்போது போகவே விட்டிருந்ததாய்க்கே தொழிலில் ஈடுபடிக் கணம்."

"அப்படியா? கேட்டேன் கேட்டேன் மகிழ்ச்சி போக இருக்கிறது. ஆனால் வெளிநாடு போகமுன் அவனுக்கு ஒரு கால்கண்டிப் போட்டுவிட வேண்டும்."

"அந்தக் கால்கண்டி அவனுடைய வெளிநாடு போக ஆசைப்பட்டதா?..."

"தாராளமாகப் போகட்டுமே!"

"இப்போது சொக்கி விட்டார்கள். ஆனால் அவரே கிளையப் பேச்சை எடுத்தாலே என்னென்று விழுங்கினார்கள். ஒன்று தோன்றுகிறது."

"என்ன?"

"ரமாவின் சமோதரி காத்திருக்கிறாள்!"

"தகவல் போகிறதான். காத்திரமாவையும் கிட்டி கேட்டீர்களா. ஆசைதான் தந்தைக்குத் தருவது பண்ணும்படி..."

"ஆனால் அவன் வாராகக் காத்திருக்கிறானா?"

"போகலா போகிறதென்கணா! காத்தல் காத்தல் இதை பேசுகிறாள்! தொத்துவிடாதிப்போல் பரவி விட்டது. காத்திரமாவைச் சந்திக்கிறாள்!"

"தெரிவிக்கிறேன். ரமாவை இருக்கிறது. ஒருவேளை ஆசைதான் போக விக்கிறாள், என்னவோ?"

"அப்படியானால் பழம் தழுவிய பானில் விழுந்தாற் போலத்தான்."

"ஆசைதான் ஒப்ப வேண்டாமா?"

"அதற்கு நானு பிணம்?"

"என் அம்மா! எப்போது நீ கோசல் சாணம்ப் பாரிக்கப் போகிறாய்?"

"நான் எதற்குப் போக வேண்டும்? அவரோ பணக்காரர். அவரை முன் வைத்து எல்லா ஏற்பாடும் செய்யலாமே!"

"அம்மா! அவர் குணத்தைப் பற்றி ரமாவாள் சொக்கி விழுக்கிறாள்.... அவருக்கு எப்போதும் கிளையபார்ச் சித்திரத்தாலும். குடும்பத்து வேலைகள் எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு செய்கிறேன் அவருக்குத் தெரியாதாம்!"

தேவமி முன்கூட்டியே தன் வருவையை அறிவித்து விட்டுத்தான் கோசல்

ராமையி ஃபரீக்கச் சென்றுன். அவன் போனபோது கோசல்ராம ஃபீட்டிக்கு இக்கி. சொல்வாமல் கொன்னாமல் எக்கெயோ வெனியே போய்விட்டார்.

தேவகிக்கு என்னவோ போல் இருந்தது. அவன் முகத்தைப் பார்த்த காத்தி. "அப்பாவுக்கு இன்று மீட்டிங்காம். அதை ஒத்திப் போட முடியாதாம். அந்த அம்மா வரும்போது நான் இக் வாமல் இருப்பது தன்ருக இராதே. என்னை செய்வது?" என்றார். நான்தான் அவரைச் சமாதானப்படுத்தி. நானே உங்கனிடம் பேசுவதாகச் சொல்லி. அனுப்பி வைத்தேன். விருப்பமிக்காமலேதான் போயிருக்கிறார்" என்றான். காத்தியின் சமயோசிதத்தைக் கண்டு ரமா மனத்துள் விவத்தான்.

"அதனுமென்ன? நான் வந்திருக்கிற பத்தி தீயே அப்பாவிடம் சொல்லி முடிக்கத் தேவியைச் சேக்கிரம் குறிக்கச் சொல்வது!" என்று கூறி விடைபெற்றுக் தேவகி. ஆனால் அவன் மனத்துக்கு நிம்மதியே பிக்கி. காத்தி கூறியதை உண்மையேன தம்ப மறுத்தது அவன் மனம்.

திருப்பிய தாயாரைப் பார்த்து. "கோசல்ராம என்னம்மா சொன்னார்?" என்று ஆவலுடன் கேட்டான் வாக.

"அவரோடு சகியாகப் பேச முடியவில்லை. பேச ஆரம்பித்தபோது வாரோவத்து விட்டார்கள். ரமாவின் தங்கை காத்தியிடம் சொல்லி விட்டு வந்திருக்கிறேன்!" என்றான் தேவகி.

இரண்டு நாட்கள் ஐடி விட்டன. தேவகி வந்து போன விஷயத்தைப் பற்றிக் கோசல்ராமிடம் காத்தியினாலும் பேச முடியவில்லை; ரமாவினாலும் பேச முடியவில்லை. தேவகியோ வாகவோ கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வது? - இத்தனை நாட்களும் ரமாவையும் வாகவையும் தெருக்கிப் பழகவிட்ட கோசல்ராம நிமரென்று இப்பொழுது ஏன் பாய்க்க வாட்டுகிறார்? வாகவை அவருக்குப் பிடிக்காமல் போய்விட்டதா? - இரு வருக்கும் ஒரே கவியாயி விட்டது.

இருவரும் போசியின் கைத்திருத்தபோது டெனியோன் மனம் அடித்தது. காத்தி சிலவேளைகளில் எழுந்தான். "ஹூயோ!"

"நான் வாக பேசுகிறேன். அங்கு என்?"

"காத்தி பேசுகிறேன்."

"ரமாவைக் கூப்பிட்டு முடியுமா?"

"என்ன விஷயம்?"

"ரமாவை முதலில் கூப்பிடு."

காத்தி கோபத்துடன் மெனதுபின்னே நினைவரை வைத்தான். "ரமா! தான் பேசுமா?"

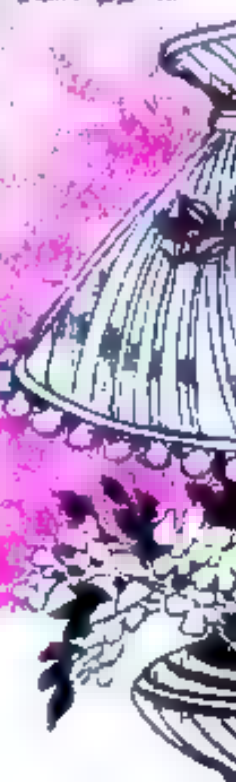
"வாகவா பேசுகிறார்?" ரமா பரக்கப் பரக்க நினைவரை எடுத்தான். "ஹூயோ வாக, நான் ரமா பேசுகிறேன்."

"முனியேயே நீ பேசுவதற்கென் வ வாம்?"

"தீவகன்தான் பேசுகிறார்கள் என்று இத்தப் போஷுக்குத் தெரியாதோ! தெரிந்திருந்தால் சொல்லி இருக்கும். நான் எடுத்திருப்பேன். போக! என்னை விஷயம், சொல்லுங்கள்!"

"இன்று பிற்பகல் எனக்கு சூயஸ் கிடை யாது. நான் இருவரும் சினிமாவுக்குப் போகிறோம்..."

ரமா கூற்றிலும் பார்த்தான். காத்தி

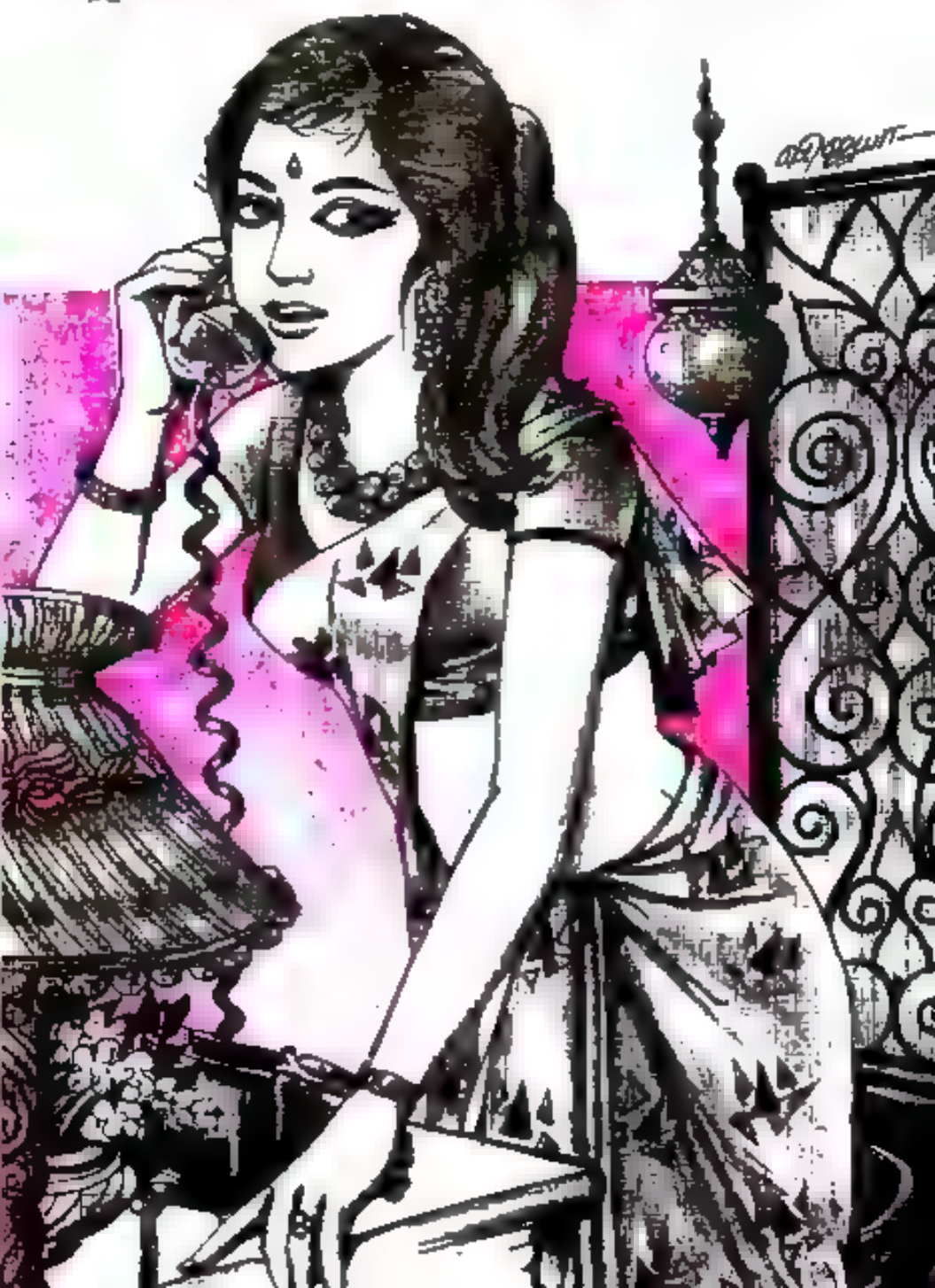

வாகை பக்கம் சென்றிருந்தான். "காந்தியையும் அழைத்து வரட்டுமா?" என்று கேட்டான் ரமா.

"இருவருக்குத்தான் டிக்கெட் எடுத்து இருக்கிறேன்...." பக்கென்று போன கைத்து விட்டான் வாகை.

"காந்தி! தீயும் வெடிமாவுக்கு வருகிறானா?" - காந்தி வருவதை வாகை விரும்பலிக்கு என்பது தெரிந்திருந்தும் துணிச்சலாகக் கேட்டான் ரமா.

"காதலன்களைப் பின்பற்றிக் செல்லும் ரூட்டான் இக்கூட நான்."

அப்போது சான் அவன் வந்துவந்த
விடம். ஸான் குதிப்பிட்ட நேரத்தில்
வந்தார். வந்து ஓங்கும் பார்த்தார்.
"நீ மட்டும்தானே!" என்று சொல்லக்
கொண்டார்.

"இங்கே, இங்கே போ!"
"உங்களுக்கு எத்தனை சொல்லுகிறேன் புதி
லாது. எத்தனையும் கப்பிட்டு வைத்
திருக்கிறேயோ ஒன்று போ கப்பிட்டுக்
கப்பியுப் போவதாய?"

"ஆயோ சொப்ததாய் பார்! நீங்கள்
கப்பிட்டுக் கூட எந்தி வரத் தயா
ரான இங்கே... இங்கே போ எந்த
தாய் குதிப்பிட்டு கப்பியுப் எவ்வளவு
வும்தான்!"

ஸான் சித்ததய நிம்மதியோடு பெரு
மூகம் விட்டார். கப்பிட்டு சமாள
வந்திக் கொண்டு விளம்பியது. "உன்
அப்பாமைப் பார்த்து என் அம்மாமைப்
போ முடியவில்லையோமோ ஏதாவது
சொல்லுமா?" என்று போரும் வழியில்
கொண்டார் ஸான்.

சமாளவுக்கு எப்பதாயுமே குருக்கிவிட்
டது. என்ன பதிக் சொல்வது என்று
புலியாகத் தவித்துத் தள்ளிவந்தான்.
"இந்த நேரம் எத்தியும் கூட இருந்தால்
இதை சிதமும் இருக்காததாய்?"
இப்படி என்னவியைத் தன் குழை போன
போகும் மகமத்ததிக் கொண்டு.
"இங்கே நாட்டாளா இராய் பகல்
அவருக்கு ஒழியே இங்கே!" என்று
சொல்லி வைத்தார்.

இவ்வளவில் சமாளும் ஸானும்
விவியா சொல்வதும் பார்த்துக்கொண்டு
விட்டிருக்கும் பிடிக்காமல்தான் எந்தி
வந்துவந்த வந்தார். இவ்வு வந்த
பித்து ஏன் வந்தோமென்றிருந்தது.
விட்டுக்குப் போகவும் மனமில்லை.
எனவே, மியூசித்திக் தாமதத்தான்.

அங்கு ஆனந்த பண்டைய ஸான்
வின ஒன்றை ஆரவத்துடன் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தார்.

எந்தி அவன் அருகில் சென்றான்.
"ஏது. இந்தச் சினிமாவில் இவ்வளவு
அருவிய!" என்று கேட்டார்.
"ஓ! எத்தியோ? இங்கே எப்படி?"
"போகுது போகவில்லையே என்று
இங்கே வந்திடுக. இங்கும் போகுது
போகவில்லை."

"சமான் விட்டிக் இங்கேயோ?"
"அவன் ஸானோடு சினிமாவுக்குப்
போயிருக்கிறான்."

"அப்படியானால் என் விட்டுக்கு வர
வாமோ அப்பாவுக்கும் அழிவோம் சென்ற
வைக்கிறோம்!" என்றான் ஆனந்த்.

எந்தி வந்து போயிருந்தான். குருப்பு
குருமுதல் ஆனந்தோடு அவன் சினிமா
வுக்குச் சென்றபோதே சமான், ஏதேனோ
கப்பியா சொல்வ ஆரம்பித்திருக்கிறார்.
இப்போது இவர் விட்டுக்குப்போகுக...?
சொல்லட்டுமோ எந்தக் கப்பியா
கவனிக் கொண்டுமாலுமே எழுந்திருக்க
கொண்டிருமோ சமான் ஸானுக்கு வந்தும்
போது அவன் மட்டுமே ஏன் விட்டுபோடு
இருக்க கொண்டுமோ ஆனந்த் கபி
பித்துவாதத்தோடு அவன் போகிறான்!

"உங்கள் சித்திரகவியைப் பார்த்து
எனக்கு வேறு நாட்டாளாவே ஆவம்.
காட்டுகிறீர்கள் அல்லவா!" என்று கேட்
டனோடு எந்தி மெய்பி விட்டார்.

"ஓ, தாராளமாக!" என்று வதிவ
ஆனந்த் அவ்வந்த தொடந்தார்.

"அப்பா, இவ்வளவு சமாளிக்
கவனம் எந்தி. மியூசித்திக் எத்தனை
தெரிட்டது. அவருக்கு வந்தேன்!"

தோபதி எத்தியாவியே ஆவதுடன்
தொக்கிறார். ஸான் சொல்லிவிருத்த
பெண்ணைமையோ இவர்! என்னவடி
அவ்வளவு இருக்கிறான்? ஆனந்த் இவ்வளவு
விவியாச் சென்ற கொண்டார்...?
ஏற்ற நேரடியாக இருக்கும். ஆனால்
ஆனந்த் அவர் கவனமாய் பெண்ணை
எடுத்தபொழுது சிறு குழந்தையையு
பொன் அழுது விட்டமோ! குருகாகம்.
இந்தப் பெண்ணையே எந்தித்த இவ்வளவு
கொடுத்திருப்பானோ?

"அம்மா, எந்தி! உங்களுக்கு
சமான் பண்டைய ஸானோடு வந்திருக்க
கிறான். நான் போன். அந்த போன்
நியும் நான் பெண்ணுத்தான் எனையு
படுகிறேன். அடிக்கடி வந்து போய்க்
கொண்டிரு. அம்மா!" என்றார் தோபதி.
ஆனந்த், எந்தி கேட்டுக் கொண்ட
படியே தன் சித்திரகவியைக் காட்டினான்.

"இத்தனை வரத் திறன் வைத்திருக்க
கொண்டு நீங்கள் ஏன் அம்மா இருக்க
கிறீர்கள்?" சித்திரகவியைப் பார்த்து
விட்டுக் காத்தி கேட்ட கேள்வி இது.

"சீக்கிரம் வந்து குருவன் இவ்வளவு
மென்றோடுவதுக்கு அனுப்பத் தயாரா
கிறுக்கிறார். ஆனால் இவர் அப்பா
யினார். அதனால் போன முடியாதவன்று
வதிவிட்டார்" என்றார் தோபதி.

"எந்தி! நீயே கூறு. இப்படி இருக்க
கும் அப்பாமை நான் மறுகாய்ப்பில்
விட்டாய் தான் விளம்பிவிட்ட முடியுமா?
அப்பாமைக் கவனிக்க ஒன்று வேண்ட
டமா?" என்று கேட்டார் ஆனந்த்.

எந்திரியன் மனத்தில்க் சட்டமே ஒர்
எண்ணப்பதோகத்தியது. "நீங்கள் கவனிக்
பட்டீர்கள். எனக்குப் படிப்பெண்ணை
முடித்து விட்டது. விட்டிக் உங்களுக்கு

எப்படியடா பொழுதைக் கழிப்பது என்று தவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். உங்கள் தந்தையைக் கவனிக்கும் பொறுப்பை என்னிடம் விட்டு விடுங்கள்!" என்று.

அவர் குரலில் ஓர் உறுதியைக் கொண்ட ஆசைத். "நீ இப்படிச் சுறுசுறுப்பற்றி மிதிச்சி, வாகனம் இதைப் பொறுப்பை ஏற்பதாகக் கூறி என்னை மெலுட்டுக்கு அனுப்புவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து விட்டார்! நான் புறப்படுவதற்காகவே சமர்ப்பிக்கும் தனக்கு விவாகத்தை முடிக்கவும் துடிக்கிறேன்" என்று.

தெய்தி கல்யாணம் பேச வந்த காரணம் காத்திருப்பிப் புகப்பட்டது.

"ரமா, வாகனம் ஒருவரும் அவசியமில்லை. நானே கவனித்துக் கொள்கிறேன்" என்று காத்தி உறுதியாகக் கூறினார்.

இந்த நேரத்தில் ஸ்ரீகாத்தின் காரி ஆனந்த அழைத்துச் செல்ல வந்தது.

"நீங்கள் சென்று வராதீர்கள். உங்கள் தந்தையிடம் சிறிது நேரம் பேசிக் கொண்டுவிட்டு நான் போய் வருகிறேன்!" என்று காத்தி, ஆனந்த் சென்று விட்டார்.

"இப்படியொரு மகளைப் பெற்று விட்ட நீங்கள் பெரும் பாக்கியவர்கள்." - காத்தி கூறினார்.

"பாக்கியவர்கள் எனச் சொல்வது? மகனுக்குத் துன்பம் கொடுக்கிறேனென என நான் தவிக்கிறேன், அம்மா" என்று குரல் அடைக்கச் சோபித்தி கூறினார்.

"இது எதிர்பார்த்ததே ஒன்று. உங்கள் மகனுக்குத் துன்பம் கொடுப்பதான நீங்கள் நினைக்கக் கூடாது. அவர் வாழ்வில் நீங்கள் குறுக்கிடப் போவதில்லை. அவர்பாட்டுக்கு விவாகம் செல்லு கொண்டு...."

"விவாகமா? அவனுக்கா?" நெஞ்சம் லுட்டி வந்தது சோபித்தி.

"என்ன, அப்படிச் கேட்கிறீர்கள்? அவர் விவாகம் உங்களை ஒன்றும் பாதித்துவிடப் போவதில்லை."

"துயோ! நீ தவறாகப் புரிந்து கொள்வியே, காத்தி. உங்களைப் பார்த்ததற்குமே என மகள் போக தொன்றிவிட்டதால் கூறுகிறேன். நான் அவன் விவாகத்துக்கான முயற்சிகளைச் செய்கிறேன். அவன் ஒரே பிடிவாதமாக விவாகமே வேண்டாமென்கிறான்."

"காரணம்?"

"ஏதோ சொல்கிறேன். காதலாம், தொல்விளாம்பி! சோபித்தி கூறிவிட்டார். ஒருவரால் அவர் நினைத்தது போக ஆனந்த் காதலியைக் காதலித்துத்

தொல்விளாம்பி மட்டும்தான் "அடக்கல் ஒன்றி" என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன்!

இவ்வகை பண்பாகக் "அடக்கல் ஒன்றி" நான் சொல்லி வருகிறேன் விட்டேன். சமீபத்தில் "செவ்வாய்க்காலை" என்னும் நாடகத்தைப் பற்றி நான் கூறுவதற்கு மட்டும்தான் அனுமதிக்கப் பட்டேன்! தாமஸ்: 'ஜென்டில்'

தொல்விளாம்பிக்குத் தாக அவன் லுஸ்மே அது வெளிப்படலாம் அல்லவா?

"காதலில் தொல்விளா? இதென்ன இப்படிச் கூறுகிறீர்கள்? யானைக் காதலித்தாராம்? எவ்வகை தொல்விளா?"

"அப்படியானால் இவனோடு சம்பந்தப்பட்டது இவ்வளவு? லுஸ்மேயின் போயியாமல் இவனிடம் கூறிவிட்டோமே!"

"இவ்வகை.... இவ்வகை.... விவாகமே வேண்டாம் என்று அவன் சொல்வதைக் கொண்டு நான் அப்படி ஊகிக்கிறேன்! உங்களைப் போல் ஒரு நல்ல பெண் கிடைத்தால் பண்ணிக் கொள்ளாமலா இருப்பார்?" என்றவர் மனத்தில், 'இந்தப் பெண் விட்டுக்கு மருமகனாக வந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்! இவன் சம்பந்தம் தருவானோ?' என்று பண்பான என ஊக்கம் ஓடின.

காத்தி முதலில் பதிலே கூறவில்லை. பிறகு, "என்னைப் போல் ஒரு பெண் கிடைக்கக் கூடவுன் அருள் புரியட்டும்" என்று மட்டும் கூறினார்.

காத்தி சிறிது நேரம் பேசிக் கொண்டுவிட்டு விட்டுப் புறப்பட்டார்.

அந்த நேரம் அவளுக்கு ஒரே போலி. காதலில் தொல்விளா என்று முதலில் கூறினார் சோபித்தி ஆனந்த் யானைக் காதலித்திருப்பார்? எப்படித் தொல்விளா கிட்டி யிருக்கும்?

சோபித்தி அவளுக்குச் சம்பந்தம் இருக்குமா என்று மறைமுகமாகக் கேட்டு விட்டார். வாகனவாசிய ஆனந்த் எவ்வளவோ மெலாவனவர்தான். இருந்தாலும் இந்தப் பாலும் மனம் வாகனவாதிக் சம்பந்திக்குமா?

சினிமாவில் இடைவேளையின்போது வாகனவாதிக் கூறினார்: "ரமா, ஆனந்த் மேல் தாடு போகப் போகிறேன்!"

"அப்படியா! ரொம்ப சந்தோஷம்!"
 "உன் சந்தோஷத்தோடு திறந்திக் கொண்டால் போதாது. நம் இருவர் விவாகத்தையும் சீக்கிரமே முடித்துக் கொள்ள வேண்டும். அவன் தந்தையை நம் பாதுகாப்பில் ஏற்படாத வாய்க்கவித் திருக்கிறேன்."

"சரிவா அங்குதத்தம். ஆனந்த் தங்கு வயவனவோ உதவி புத்திரிக்கு இருள். நாம் இச்சிறு உதவியாவது அவருக்குச் செய்ய வேண்டாமா?"

"பெண்ணியில் நின்று விடக் கூடாது. அம்மா வந்த போதும் பேச முடிய வில்லை. நீ யா உயும் அப்பாவிடம் சொல்லி இன்னும் ஏற்பாட்டை முடிக்கவில்லை!"

ரமாமா தங்கு குனிந்துவிட்டாள். அப்பாவின் போக்கை வானவிடம் சொல்லித் தப்பிவிட முடியுமா?

"ஆனந்த் விவாகம் செய்து கொண்டு தம்பிசகனாகக் கிளம்பினால் நன்றாக இருக்குமே! ஹனிமுலாகக்கூட இருக்கும்!" பெண்ணை மாற்றினான் ரமாமா.

"அந்த மனடபலிடம் தாழும் சொல்லி விட்டேன். அன்று அவன் தந்தையிடம்கூட வந்திருக்கப் பற்றிப் பேசினேன்."

"வாத்தியைப் பற்றியா கூறி விரிச்சு? வேண்டாம், இனிமேல் அவன் பேச்சை அங்கென்னாம் எடுக்காதீர்கள்."

"ஏன்?"

"வாத்தியிடம் ஆனந்தைப் பற்றி நான் உதப் போக அவளுக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. நான்தான் முன்பே, அவன் வாரையோ மனத்தினை வந்திரிக்குமென்று என்று கூறினேன்!"

வாசு ஒரேொ கூற வந்தான். அதற்குள் பிள்ளும் படம் ஆரம்பமாகி விட்டது.

"விட்டுக்கல் மாமா!"

ரூபகுமார் கோசல்ராணை வரவேற்றான். கோசல்ராமன் குனிந்தபடி அந்த விருத்த நாற்பாலியில் அமர்ந்தார்.

"என்னப்பா, என் விட்டுக்கு வருகிறேன் என்றவன் வராமலேயே இருந்து விட்டாயோ! கடைசியில் உங்களுடைய விட்டைத் தேடி என்னை வரும்படி செய்து விட்டாயோ!"

"நான் அங்கு வந்திருந்தால் நீங்கள் இங்கே வந்திருப்பீர்களா?"

"ஏன், ரூபகுமார்! அஹமதாபாத் காவிரிப் பேரத்திலே பங்கெடுக்கலாம் என்விரியா நீ?"

"யோசனை கேட்டுக் கொண்டிருப்ப திலேயே நீங்கள் வரவந்ததைத் தன்விடம் கொண்டிருக்கிறீர்கள்."

"எனது உயிரும் யோசித்தத்தானே சொல்ல வேண்டி விரும்புகிறது."

"உங்களுக்கும் எனக்கும் அதுதான் விதியாகும். நான் உடையின் மேல் பாரத்தைப் போட்டுவிட்டுக் கிளம்புகிறேன். நீங்களோ உங்களையே பெரிய சந்திரமாலு நினைத்து யோசனைவில் இறங்குகிறீர்கள். அதற்குள் நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் வாய்ப்பே தரவில்லை இருக்கிறது... யோசிக்கும் பொறுப்பையெல்லாம் ஆண்டவனிடம் ஒப்படைத்து விடுங்கள். அவர் வேண்டியவராய், கம்மத்தானே உட்கார்த்திருக்கிறார்!"

ரூபகுமாரின் இந்த ஹாஸ்யம் கோசல் ராமருக்கு ரசிக்கவில்லை.

"ரூபகுமார், அப்படியானால் நீ யாதி போடத் தயாராய் விட்டாயா?"

"எப்போதோ என் தீர்மானத்தைக் கூறிவிட்டேன்!"

"உன் தீர்மானத்தை நான் என்னை யோசிக்க வைக்கிறது."

"அதற்கு நான் என்ன செய்வது? மாமா! நான் உங்கள் மருமகன் பதவியில் இருந்தால் உங்கள் பங்குகளை என் பெயருக்கு மாற்றும்படி சொல்லவே மாட்டேன். நான் உங்கள் பெயரில் பணம் போட்டுக் காவிரிப் பேரத்தை ஆரம்பித்து விடுவேன்."

"....."
 "பொய் எதற்கு. மாமா! கடைசியில் உங்கள் பங்குகள், விவாபாரம், பணம் எல்லாம் பெண்ணுக்குத்தானே போகும்? ரமாவக்காசு செய்வதில் நான் ஏன் தயக்கப் போகிறேன்? வாசு வரவாமாததான் நான் உங்களுக்குப் பணம் கொடுக்க யோசிக்கிறேன்...."

"எனக்கு இரண்டு பெண்கள் இருக்கிறார்கள், ரூபகுமார்?"

"இந்த வம்பை எனக்கு வேண்டாம். வாசு பெரிய மருமகனாக இருந்து கொண்டு அதிவரம் செய்து நான் அவன் சிறு திரும்படி என் தலையில் எழுதிவிடுக்கவில்லை. உங்களுக்கு வாசுவைக் கைவிட மனமில்லை என்றால் ஒன்று செய்யலாமே! எனக்கு ரமாவைக் கொடுத்து, வாத்தியோடு அவன் விவாகத்தை நடத்தலாமே!"

கோசல்ராமன் யோசனையில் ஆழ்ந்தார். "ஆம்; அப்படியும் செய்யலாமே!"

"மாமா! நான் உங்களைக் கட்டாயப் படுத்தவில்லை."

அவன் இதைக் கூறிக் கொண்டிருக்கும்போதே வெளிப்போன் மணி அடித்தது. ரூபகுமாருக்கு என்விரித்தோ அழைப்பு வந்தது. (தொடரு)

ஸூப்பர் ஸ்ரீம்ப் ஸ்ரீமம் ஒரே ஒரு
சலவை மற்றெந்தப் பவுடரினாலும்
செய்து 2 சலவைகளை விட
அதிக வெண்மை

ஆராய்ச்சிக் கூட சோதனைகள்
புள்ளுறை நிரூபித்துள்ளன: போட்டியிடும் மிகச் சிறந்த
மேற்றெந்தப் பவுடரினாலும் இருமுகை சலவை செய்து
சட்டைகளை விட, ஸூப்ஸ் ஸ்ரீம்ப் மூலம் ஒரே ஒரு தடவை
சலவை செய்து சட்டைகளுக்கே அதிக வெண்மை கிடைக்கிறது.
இரண்டாம் பட்சமனை எதையும் ஏதாவதிகள்.
இந்தியாவின் தலைசிறந்த ஏஜன்ட்: ஸூப்ஸ் ஸ்ரீம்ப்.

ஒப்பற்ற வெள்ளாவெனச் சலவைக்கே ஸூப்பர் ஸ்ரீம்ப்!

(வெண்மைபூட்டும் சாதனை எதுவும் சேர்க்கத் தேவையில்லை).

சாருலதா

கீ.ராஜேந்திரன்

அந்நியாபம் 28

தர்க்கமா? குதர்க்கமா?

ஏரகண்டிஷன் செய்யப்பட்டிருந்த அனாதையானதும் திடீரென்று புழக்கமாக இருந்தது வேணுசோபாதுக்கு. வியர்த்துக் கொட்டி உடனெல்லாம் தலைத்து விட்டது.

"விளம்பலாமா?" என்று கேட்டான். "இந்தக் கோவத்திலா?" அவன் சிரித்தான். "கோமளா மறுபடியும் சாகுலதாவாக மாறவேண்டும், வேணு! அப்புறம்தான் நான் வெளியே தலை காட்ட முடியும்!"

"சரி. நான் வாசலில் இருக்கிறேன். நீ உடை மாற்றிக் கொண்டு வா."

வேணு இப்படி அவசரமாக வெளியேறியதைக் கண்டு அவன் சிரிதும் ஆச்சரியப்பட்டேயில்லை. ஆனாலும் அவன் கண்கள் கலங்கத்தான் செய்தன. அவ்விதம் தன் மனம் துயர் அடைவதிலும் அவனுக்குக் கோபம் வேறு வந்தது. அதன் விளைவாக டிரெஸ்கிங் ரூம் சற்று நேரம் திமிலாகப்பட்டது.

வாசலுக்குப் போன வேணு கோட்டைக் கழற்றிப் பின் ஸீட்டில் போட்டான். டைஸைத் தளர்த்தி விட்டுக் கொண்டான். சாகுலதா வரக் காத்திருந்த நேரத்தில் 'கார் பாரக்'வில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக அலைத்தான்.

மவுண்ட்ரோட் இரவு நேரத்தில் ஜொலித்துக் கொண்டிருந்தது. பகல் போலவே சிரமமின்றிக் கார் ஓட்ட வசதி வாகக் காண்கு வெளியேய் போட்ட விளக்குகள் தவிர, பஸ்ப் பஸ் நிறுங்கலில் விளம்பர விளக்குகள் ஒளிர்ந்தன. ஸாரிடோன் விளம்பரம் ஒன்றில் ஒரு கணம் ஒரு மனிதன் வாய் கிழியக் கிழித்தான். அடுத்த கணம் வேதனைபுட்ப முகம் கனித்தான். தன்னைப் பார்த்துத் தான் அவன் கேலி செய்கிறானோ?

சாகுலதான். கர்த்தா கதவைத் திறந்து பிடித்தான். வேணுசோபாய் காரைக் கிளப்பினான்.

"விட்டுக்குத்தானே?"

"ஆமாம்."

அன்னு சினைபச் சுற்றிக் கொண்டு செபாக்கம் தாண்டி. பீச் சாலைபோடு சென்றது கார். மெனனம் நீடிப்பதைப் போலுக்க முடியாமல், "ஐ ஆம் ஸாரி வேணு!" என்றான் சாகுலதா.

"அழகுதான். எதற்காக நீ என்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும்?"

"நீங்கள் உருவாக்கி வைத்திருந்த சாகுலதா 'இமேஜ்'ஐ உடைத்துவிட்டேன் இல்லவா?"

"அசல் சாகுலதாவே பக்கத்தில் இருக்கும்போது மனக் கண்ணாடியில் கண்ட பிம்பத்தைப் பற்றி யாரேனும் கவலைப்படுவார்களா?"

"உன்னை சொகுபத்தைவிட நீங்கள் குருஷத்திருத்த பிம்பம் இன்னும் அழகாக இருந்ததல்லவா?"

"அது இனிமேல்தான் எனக்குப் புரிய வேண்டும்."

"என்ன சந்தேகம் உங்களுக்கு? கேளுங்கள்!"

"உங்களைப் பிளாக்மெய்ல் செய்ய வருகிறார்களே, இருவர்? அவர்கள் 'புனிதமான கங்கை நதி'க் கரையில் யாரேனும் பாபம் புரிவத் துணிவார்களா?' என்று உங்களைக் கேட்கச் சொன்னார்கள் இல்லவா? இதன் பின்னர்தானே அவர்களைச் சுற்றித் துன்பம் பேச நீ சம்மதித்தாய்?"

"ஆமாம்."

"அதற்கென்ன அர்த்தம்?"

"பணத்தாக்காக ஆகாப்பட்டு நான்
 மிழவனைக் கல்யாணம் செய்துகொண்
 டதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்."

"அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை?"
 "நிஜமனம் ஆகும்வரை எனக்குப்
 பணத்தாக்கை இருக்கவில்லை. அப்பாவை
 வழிக்குக் கொண்டு வர பங்கு பங்கு
 புத்தகத்தை நான் பார்த்ததாகப் புரூவ்
 இல்லை. ஸ்டீக்கைகளில் அவரிடமிருந்து
 உண்டாகச் சொல்லிச் செல்வத்தில்
 மயங்கியது போல் நடத்தேன்."

"ஆக, குழந்தைப் பேற்றைத் தவிரக்
 கலாம் என்று ஸ்ரீ காரணத்துக்காகத்
 தான் நீ மிழவனைக் கல்யாணம் செய்து
 கொண்டாய்."

"கல்யாணம் ஆகும்வரை அந்த ஓர்
 எண்ணம்தான்; ஆனால் பின்னால் என்
 னைப் பணத்தாக்கையும் பிடித்துக்
 கொண்டு விட்டது. கணவனைக் காத
 லிக்க முடியாமல் நான் அவரிடம்
 இருந்த பணத்திலேயே காதல் கொண்
 டேன்!"

"ஐயாக்கி!"
 "மிச்சைதையும் கெளண்டர்! சில
 ருக்கு விலகியும் நின்றுப் பருத்திக்கு
 போதை ஏற்படுகிறது. அப்படி என்
 குப் பணம் பண்ணுவதில் போதை
 உண்டாகிறது! என் அழகு, தொழில்
 வரித்தகத் துறையில் பண காரியங்கள்
 கைபமாகி மெலும் மெலும் செல்வம்
 நிரட்ட எளிதாக உதவுவதைப் பாரி
 கும்போது காலம் ஏற்படுகிறது. ஒட்டு
 விட்டில் வசித்த நான் இன்று எட்டா
 வது மாடியிலிருந்து எட்டிப் பார்த்தும்
 போது அகம்பாவம் உண்டாகிறது!"

"இதனெல்லாம்தான் உன் தம்பி
 உன்னை மறிக்க மாட்டேனென்பதற்கு."
 "என்னை மறிக்க வேண்டாம்;
 பணத்தை மறிக்கக் கூடாது!"

"ஏதேதோ மோசடிகள் செய்து நீ
 பணம் பண்ணுவதைக் கண்டு அவனுக்
 குப் பணத்திலேயே வெறுப்பு ஏற்
 பட்டிருக்கிறது."

"போதாக்குறைக்கு அகாலவாசிய
 நான் கன்னிப் பெண்ணாக வேறு நட்பு
 பதாய் அவன் கல்யாணத்துக்கு இடை
 யூறுக வேறு நினைவேன். விதவைக்
 கோலத்தை நான் மறைக்காமல் இருந்
 தாய் இந்நேரம் இரண்டு குழந்தை
 களுக்குத் தந்தையாகி விருப்பான்!"

"அவ்வது நீ மறுமனம் புசித்து
 கொண்டாவது அவனுக்கும் கமனா
 வுக்கும் கல்யாணம் நடக்க வழி செய்
 வதாம்."

"இரண்டும் நடக்காத காரியங்கள்."
 "என்ன ஆச்சரியம் பாரி, சாகு! உன்
 பணப் பித்தை வெறுக்கும் குணங்களுள்
 உன்னை வெறுக்க முடியவில்லை! நீ

நடந்து கொள்ளும்விதம் பிடிக்காமல்
 விட்ட விட்டு வெளியேறும் அவனுக்கு
 அவனுக்கு நெஞ்சுறுதி இருக்கிறது.
 ஆனால் அக்காவின் வாழ்க்கைப் பிரச்சி
 நிராத முன்னர் தன் கல்யாணத்தை
 நடத்திக் கொடுத்ததைத் தவிரயம் இல்லை!
 பாரும்! அது அவனை அப்படிப் பாடாய்ப்
 படுத்துகிறது!"

"அதற்கு இன்னொரு பெயர் முட்
 டாததன்!"

"உணர்ச்சிகளைக் கொன்று வாழ
 நினைக்கிற உனக்கு உன் அப்பாவின்
 போக்கும் மடத்தனமாகத்தான்
 தென்றுகிறதோ? இவ்வளவு சிக்கல்களை
 யும் சிக்க மாட்டாமல் விட்டிருப்பே
 ரிப்போதத்தைச் சிருஷ்டித்துக் கொண்டு
 காலத்தை ஒட்டுகிறேன் அவர்!"

"இமயமலைக் காரத்துக்கே போய்விட
 அவருக்கு ஆசைதான். என்னைத் தனி
 யாக விட்டு விட்டுப் போகத் தயக்கம்.
 எவ்வளவுதான் நான் 'மாடரின்' ஆளு
 தும் அவருக்கு நான் மகன்தானோ? நான்
 வேண்டாம் என்று ஒப்படைத்துவிட்டுப்
 போகவும் பயம். அவனிடம் நம்பிக்கை
 இல்லை."

"ஆமாம். நிமரென்று அவன் உன்
 மீதோ அல்லது உன்விடமுள்ள பணத்
 தில் மீதோ கோபித்துக் கொண்டு
 விட்ட விட்டுப் போய் விடலாம் அல்
 லவா? அந்த விதமாகத்தானே நடந்து
 கொள்வதற்கு அவன்? உனக்கு அப்
 போதே நல்ல புதிதென்கிறாய் பெரு
 மான் உன் கல்யாணத்தைத் தடுத்தி
 ருக்கலாம்."

"அதைச் செய்யாது போனாலேயே
 என்று வருத்தப்பட்டுத்தான் பிராயச்
 சித்தமாகப் பலரால் நாமாவதுத் தவிர
 வேறு எதைதரும் உறுதியில் என்று
 விரதம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.
 நான் இளம் வயதிலேயே விதவைவான
 தற்குத் தாலும் ஒரு காரணம் என்று
 அவர் நினைக்கிறார்."

"சாருதானின் வீடு வந்து விட்டது.
 காத்திருந்து வீடு இறங்கினார்கள்.
 "குட்குதா! சாகு" என்றுள் அவன்.

"என்ன அவசரம்? தானே முதல் உன்
 னை இப்படி அடிக்கடி சத்திக்க முடி
 யாதே? ஆய்
 வில் ஆன விழாவு
 கும் அளவுக்கு
 வேலைகள் இருக்
 கும்." அவன்
 அவன் அருகில்
 வந்து நின்று.

அமைதி குழித்
 திருத்தது. விட்
 டின் வர சம்

அன்றையிலும் மட்டும் எரிந்த விளக்கில் ஒளி
தோட்டத்தில் படிந்திருந்த நிகலுப் போர்
வையின் காந்திக்கு முன்னால் மங்கிப்
போயிற்று. அவர்கள் நின்ற இடத்திலிருந்து
பார்த்தபோது தென்னங் தெருக்களை ஆடை
வாகக் கொண்ட முழுமதி, அதனால் மறைக்
கப் பட்டும் ழுறையாமல் காட்சி தந்து இன்ப
வெறியூட்டியது. இருவாட்சியின் மனம்
கம்மென்று எழுந்து உண்மையாகவே அந்த
இரவை ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருந்தது.

“வேறு! உங்களுக்கு நன்றி சொல்ல
வேண்டும், நான். பிடிவாதமாகப் போராடி
என் கைதவை வெல்லாம் கேட்டுத் தெரிந்து
கொண்டீர்கள். என் மனம் எவ்வளவு இயை
சாகி விருக்கிறது தெரியுமா? பிடித்துக்
கொள்ளுங்கள். இல்லாவிட்டால் கனம்
ழுறையாற்றப்பதால் இந்த நிலவு வேள்ளத்
தில் மிதந்து நான் உயரே போய்விடுவேன்!”
சிரித்தபடியே அவளது வலக் கரத்தை
வயிபச் சென்று பற்றினான் சாருலதா.

"உங்களை விட்டு ஒடிய மனச் சமை வேறு உருவத்தில் என் தெஞ்சிக் குடி வேதி விட்டது சாகு!"

"உங்களுக்குள்ளே கவனி?"

"என் அம்மாவைப் பற்றி. அவளை எப்படிச் சமாளிப்பது? மடிச்சில் போட்டுக் கொஞ்சப்பேரக் குழத்தை இங்கியே என்று அவள் ஏங்கினால் அது ஆண்டவன் செயல் என்று சமாதானம் சொல்வதே தப்பிக்கலாம். வரப் போகும் நாட்டுப் பெண்ணுக்கு இத்தகை வயதாடு விட்டதே என்றால் எவக்கும் அப்படி ஒன்றும் யெளவன வயதில்லை என்று கூட்டிக் காட்டலாம். ஆனால் இதை எப்படிச் சொல்லி எல்லாறு சம்மதம் வாங்குவது?"

வேணுகோபாலின் கரத்தை உதறி யது போல் டுடிவ விட்டான் சாகுலதா. "ஆமாம்; விதவை என்று சொல்லி உச்சரிக்கவே கூடு. 'இதை' என்று குறிப்

பிடும் உங்களுக்கு இந்த விஷயமாக அம்மாவிடம் பேசத் தைரியம் வராது தான்!"

"குதர்க்க வாதம் பண்ணத்தான் உனக்கு எப்போதுமே பிடிக்கும்."

"தர்க்க ரீதியாகவே கேட்கிறேன்: ஏதோ நான் உங்களைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ளச் சம்மதமளித்துவிட்டது போலல்லவா நீங்கள் உங்கன் அம்மாவைச் சமாளிப்பது பற்றிப் பேசுகிறீர்கள்?"

"சாகு!"

"கவனிப் படாதீர்கள்! உங்கள் அம்மாபேரில் பற்றைப் போட்டு நீங்கள் தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டிய சங்கடமாக நினைவை உங்களுக்கு நான் ஏற் றிவிடத் தப்போவதில்லை." இவ்வாறு கூறி விட்டுச் சாகுலதா லாசற் படிக்கைக் கடத்து உங்களைப் போய்விட்டாள்.

அத்தியாயம் 29

சுதந்திரப் பறவை!

பித்து நாட்களுக்குப் பிறகு 'சாகு' ததா என்டர்பிரைஸஸ் - கோமகன் ஆபீஸுக்குள் அகன் நவீன நுழைந்த போது அங்கு பணியாற்றிய கமார் ஒரு பது இருபத்தைந்து பேர்களுமே ராஜ்யம மரியாதை அணிவாருமா? போன்று வரி சையாக நிற்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப் பட்டான். அவன் ஞன்வாசலைக் கடந்து வந்ததும் எல்லாருமாகச் சேர்ந்து நின்று விநாடிக்குக்குக் கைதட்டினார்கள். அகன் வகுக்கும் ஞன்வாசல் நின்றவன் வில்லி. ஆகவே, "என்ன இதெல்லாம்?" என்று சாகு கேட்டதும் பதில் சொன்னவனும் வில்லிதான்:

"நீங்கள் உடம்பு தள்ளுகக் குணமாகித் திரும்பியதில் எங்களுக்குள்ள மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கத்தான் இந்த ஏற்பாடு."

சாகுலதாவுக்கு உள்ளம் தெவிழ்ந்தது. ஆனால் அந்த வெளியே காண்பித்துக் கொள்ளாமல், டிஸ்ரீ கூறாமல், "பூமாரி ஒன்றுதான் பாக்கி" என்றான். ஓரளவு மகிழ்ச்சியைக் காண்பித்துக் கொள்வதே மாதிரியும் கொஞ்சம் கேள்யாகவும் இப்படிச் கூறினான்.

"நான் சொன்னேனுங்க, பூமாரி வாய்க்கிப் போடணும் அம்மாவுக்குன்னு. நமார்தான் வேண்டாண்ணுட்டாரு!" - பீஜன் வேதாசலம் குற்றம் காட்டுவது போல் பேசினான்.

"அது ரொம்பப் ஸ்பார்மலாகப் போய் விடும் என்று நினைத்தேன்" என்றான்

குமார். தயக்கமும், பயமுமாக. ஒரு வேளை மலர்மாலை வரவேற்பைச் சாகு லதா விருந்தி ஏற்றிருப்பாளோ என்று அவனுக்குச் சந்தேகம் வந்துவிட்டது!

"தெய்க் காட்டித் தத்துப் பித்தென்று அப்படி. ஒரு காரியம் பண்ணாமல் இருத் தீர்க்கோ! பத்து நாட்கள் விடிக்குப் பிறகு ஆரீகோரு வந்தால் அதற்கு இப்படி ஓர் ஆர்ப்பாட்டமா?"

"லி லில்லி! உட சாகு! காரியாயயம் வெறிச்சென்றிருந்தது" என்றான் வில்லி.

இதற்குப் பதில் கூறாமல் சாகு மேலே நடந்தான். அந்த வரிசையில் சாரங்கன் இங்கு என்பதை அளவிட்டு இதற்குள் வயனித்திருந்தான். தன் அறைக்குள் சென்றதும், "சாரங்கன் எங்கே? வரச் சொல்லு" என்றான் வேதாசலத்தி னிடம்.

இந்த அறைப்பை எதிர்பார்த்துத் தயாராகக் காத்திருந்த சாரங்கன், பீஜன் வெளியேறிய மறுகணமே உங்களை நுழைந்தான்.

"எங்கே காட்ட ஆகிப் ஆளரில் உங் களைக் காணோம்?" என்றான் சாகுலதா கிட்டலாக.

"நான் அங்கு நின்று உங்களுக்குப் பிடிக்காது. அங்கு மட்டுமென்ன? இத் தக் காரியாயயத்தில் நான் எங்கு நின்ற தும உங்களுக்குப் பிடிக்காது. அதனால் ராஜிநாமாக் கடிதம் தயாராக வைத் திருக்கிறேன்." பாக்கெட்டிலிருந்து ஓர் உதையை எடுத்து நீட்டினான் அவன்.

சாரு அதை லாக்கியப் பித்திருக்கப்படு
பார்க்காமல் விழித்துக் குப்பைத்
தொட்டியில் போட்டான். "வேணு
கோபாய் எவர்க்கு எவ்வளவு சொன்னார்.
பொண்டி கொன்றி; நேசி ஆள்!"

"அதற்கென்ன சாரு..."

அவன் இடமறித்தான். "நீங்கள்
என் தனியாக இருந்ததான் வேணுமெனில்
பெயிர்நீங்கள்; அவர் சொல்படி நடத்
தீர்கள். வெட்டி அன் பிஸ்கெட் டூ!"

"மறந்துவிடுவது அவ்வளவு கவனமா?
நாளைக்கு ஏதாவது அந்தாருவான கம்
பெயி விவகாரத்தை எவ்விடம் ஒப்
படைக்க நீங்கள் முற்படுகிறீர்கள்.
இவரை நம்பலாமா என்று என்னால் உடல்
அஞ்சுகு ஏழாது? இதை இவன் வேறு
பாரிடமாவது உனதிக் கொட்டி வைத்
தால் என்ன செய்வது என்று சத்தெடப்
படமாட்டீர்களா?"

"மாட்டேன். இவ்விடத்தில் நீங்கள்
எவ்விடப் பற்றி வேணுமெனில் பெயிவதிக்
எவர்க்கு மிழ்ச்சிக்கொண்டீர்கள்."

"நிஜமாகவா?"

"ஆமாம். உங்களுக்குத் தெரிவாத
விஷயங்கள் - வேணு வன் மீ. ஆனால்
அந்தக் காதலை ஏன் முடிவாத நினைப்பீ
தான் இருக்கிறேன். ஏன் அப்படி என்ற
விவரங்களை அவரிடம் கொள்வதற்கு
இத் தனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.
ஆனால் இப்போது மலம் விட்டு அவ
ரிடம் பெயியாவி விட்டது. அதற்கு வழி
ஏற்படுத்திக் கொடுத்தீர்கள். வேணு
மெனில் எந்த ரகசியத்தையும் நான்
ஒளிக்கவில்லை என்பதால் என் உன்மைய்
இவ்வளவு விருக்கிறேன். உவவி இன்றிச்
செத்திரமாய்க் பதக்கும் பறவையொரு
வருவது உவ்விரி. தாங்களே டூ!"

சூரி விதாடினாளுக்குப் பிறகு சாரங்
கன் பேசினான்: "இதற்கு நான் என்ன
பதிக் கொடுக்க முடியும்? ஐ ஆம்
இரெட்டியும்."

"நன்றி காட்டுவதுடன் விவகார
மாகவும் இருப்பீர்கள். எவர்க்குத் தெரி
யும். சரி, ஒருவரை ஒருவர் நட்புக்
கொடுத்திக் கொண்டது போதும்; காரி
ய்க்கெனக் கவனிப்போம்." சாருவதா
இப்படிச் சொல்லிவிட்டு மெனது எதிரே
அமர்ந்தான். அவனுக்கு முன்னால்
அருக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த கிண்பக்கை
ஒவ்வொருவரும் எடுத்துப் பார்த்தான்.

நல்லதும் படிக்க வேண்டிய அவ
சியமில்லாதபடி ஒவ்வொரு கிண்பகியும்
உள்ள பிரச்சினையைக் குக்கிச் சொல்
லுள் சாரங்கன். மேலே எடுக்க வேண்
டிய நடவடிக்கையைச் சாருவதா உத
வும் அதைத் தன் பாக்ஸெட்டில் சீக்

கார்டிக் வழக்கம்போல் பதிவு செய்து
கொண்டான். சில கிண்பக்கைகள் சாரு
வதா நோட்டீஸ் எழுதினான். "இதைக்
கவனசெய்திவிடம் அனுப்பி விடுங்கள் -
அவர் கவனிப்பார்; இதைச் சாருவதா
கொண்டேன் ஜனார்த்தனனுக்கு அனுப்
பிக்கன்" என்று இப்படிப் பலர் வீத
பொறுப்புக்களைச் சுமத்தினான்.

ஏழாவது கிண்பகி அவன் ஆராய்ந்து
கொண்டிருந்தபோது டெலிபோன்
மணி அடித்தது. சாரங்கன் எடுத்தான்.

வின்விவின் குரலில் கலக்கம் தொனித்
தது. "மறையாது இச் சத்திரபாதும் வத்
திருக்கிறார்களே, என்ன செய்யட்டும்?"
பரபரப்புடன் அவன் கேட்டான்.
"இவர்களை அதிக நேரம் தாமதிகச்
செய்க; எவ்வுருக் முடியாது!"

"என் அதற்கு அதைத்துப் போ.
விக்கி. நான் இதோ வருகிறேன்."

"யார் அது?" என்று சாருவதா
கேட்டான்.

"உங்களுக்கு இப்போது அந்தக்
கவனி வேறு வேண்டாம். 'உடம்பு
செய்கிறது, சாருவதா. பத்து நாட்
களுக்குப் பிறகு வாரங்கன்' என்று
சொல்லி அனுப்பி விடுகிறேன்."

சாருவதா புரிந்து கொண்டான்.
"நோ, நோ! ஐ ஆம் ஆகஸ்டி யார்,
மறையாது, சத்திரபாதுவா? வரத்
செய்குங்கள்!"

சற்று நேரத்தில் அவர்கள் கதவைத்
திறந்து எட்டிப் பார்த்தார்கள். "உம்
இன், உம் இன்! என்ன தயக்கம்?"
எவ்வுருக் சாருவதா. கதவு மூடிக்
கொண்டதும். "அழக்கம்போல் பிளாக்
மெய்க் செய்யத்தானே வத்திருக்
கிறீர்கள்? உட்காருங்கள்" என்று
சொல்லி உபசரித்தான்.

இந்த வரவேற்பு அவர்கள் எதிர்பா
ராத ஒன்று. அடித்துப் போ வத்தவர்க
ளிக் குறைந்து கேட்ட கவனத்தது அது.
"அவசரமாகப் பத்தாவிரம் ரூபாய்
தேவை. அதனுத்தான் வத்தோம்."

"அடிக்கடி உங்களைத் தொந்தரவு
செய்ய வேண்டிய விருக்கிறேன். ஆனால்
வேறு வழியில்லை."

"பத்தாவிரம் நர முடியாத
எவ்வுருக்?"

சாருவதா இப்படித் கேட்டதும்
அடக்கிவிருந்தவர்களுக்குத் திடீரென்று
ஆத்திரம் வத்தது. "வினைகாடுகிறாய்
சாரு? பணம் நர முடியாத எவ்வுருக்
என்ன நடக்கும் என்று உன்க்கே
தெரியும்!"

"உவ்விடம் காட்டிய போட்டியை
விட ஒத்தியைத் தேடிவரும் ஒரு பாக்ஸெட்

மேலேயே டெயாஸிட் லாக்
படிக்க பத்திரமாக இருக்
கிறது. மறக்காதே!"

சாரு மிரித்தாள்.
"பயந்து போனீர்களா
எங்கள்? பத்தாவிரம் தர
மாட்டேன் பதினாயிரம்
மாகத் தருகிறேன்" என்று
சொல்ல வந்தேன். அதற்
குள் நான் மெய்யாகவே!"

"ஆ அசட்டுத்தனமாக
தடத்து கொள்ள மாட்
டாய் என்று எங்களுக்கு
தத் தெரியும்!"

"பதினாறு நாட்கள்
கழித்து வாரும்ங்கள். பதி
னாயிரம் தருகிறேன்."

பத்தாவிரம் கேட்டு வந்
தவர்கள் பதினாயிரம்
தருக உறுதி மொழி சொ
துக் சொன்னார். சாரங்கன் கேட்டான்:

"என்ன இது. இந்த அமோக்கியாகி
அடித்து விட்டாய்ம் ஆதரவு காட்டு
கிறீர்கள்? இப்படி 'என்னை' என்று
பண்ணலாமா?"

"சாரங்கன்! பதினாயிரம் என்ன
பெரிய விஷயம்! நடப்பு ஆண்டில்
பதினாறு லட்சம் சம்பாதித்துக் காட்டு
கிறேன். பாருங்கள்! இப்போ நான்
பண்ணுகிற 'மூட்' எங்களுக்கு! அவசியம்
காணப்பட்ட இந்தப் புதிய உதராகம்
அவசியத் தினை அடித்தது. என்ன
மூன் அவன் சொன்னது போல் மனச்
சொன் இதயமில்லாதான் ஏற்பட்ட
புத்துணர்ச்சியா இது?"

"மேலே வேலைகளைக் கவனிப்
போமா?" என்று கேட்டு மனமன்
சொன்று ஏழெட்டு பணங்களைப் பைசக்
செய்தான் சாருவதா.

அடுத்ததாக அவன் கைவினைத்த
கிணியின் மீது 'பரதவாஜ் அண்டு
கம்பெனி' என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.
அதைப் பார்த்ததமே "எப்படி இருக்
கிறது? எனி இம்ப்ரூவ்மென்ட்" என்று
கேட்டான்: பிரிக்கவில்லை.

"நான்சென்றும் இங்காமக் இங்கி:
ஆனால் கூடவே ஏகப்பட்ட பிரச்சினையும்
ஒருக்கிவ்வனவே?"

"புதிதாக நம் வசம் வந்த கம்பெனி
லில் பிரச்சினைகளை கிணியைப் பார்த்துத்
தெரிந்து கொள்வதை விட நேரடியாகப்
போய்ப் புரிந்து கொள்வதுதான் நல்லது.
கவனியுடைய எடுக்கச் சொல்லுங்கள்."

"நாது நாளைக்கு நீங்கள் அதிகமாக
அவிய வேண்டாமே. தொழிற்சாலை

"உங்க லுடிக் என்னைவரை
கிணியினைக் கட்டு வேண்டு
மென்று."

"அருமை. நென்கவி. நு
ன்கவி. கந்தன்கவி. பக்கி
ன்கவி. நான்கவி. ஆதரவு
ன்கவி ஆகியவற்று உத்தியோ
கம் கெடுத்து விட்டன!"

விழுந்து மாரோதுர்.
கிணியின் மூதலியலர்
களை இங்கு வரச் சென்
றேன். இப்போது 'டிக்
கல்' பண்ணலாமே!"

"நோ! நோ! அது
பிரயோஜனப்படாது.
தொழில் துறை வெந்
திற்கு அடிப்படையத்
தேவை என்ன தெரியுமா.
சாரங்கன்? பிரச்சினை
அனுபவித் தீர்ப்பது மட்டு
மில்லை; என்னென்ன பிரச்
னைகள் உருவாகலாம்
என்று மூன் கட்டியே
கவனிக்கிறீது அவற்றைத்
தவிர்க்க நான்சென்றபாடு
களைச் செய்ய வேண்டும்.
அதற்குத் தொழிலை நன்
சூக அறிந்திருக்க வேண்
டும். பிணங்களைக் கட்டித்

கொண்டு அழுதான் தொழிலைத் தெரிந்து
கொள்ள முடியுமா!"

சாரங்கன் மேலே வாதாடாமல்
போர்டியோவில்க் காள் தவாராக நினை
ஏற்பாடு செய்தான்.

"நீங்கள் எங்கேயு வர வேண்டிய
அவசியமில்லை. நான் சொல்லியிருக்கிற
காரியங்களினைக் கவனியுங்கள். சாபத்
திரம் நேரமிருந்தால் இந்தப் பக்கம்
வந்து எட்டிப் பார்த்து விட்டுப் போகி
றேன். இக்கியாலும் நாளைக்குத்தான்."

சாருவதா சொந்த பிரத சாரங்கன்
தன் அறைக்குத் திரும்பினான். அவ
விடம் காணப்பட்ட கருகொப்பு அவ
விடமும் தொத்திக் கொண்டிருந்தது.
மெய்யிலென்று அவனுடைய சத்தரவு
களை நினைவேற்றத் தெரிது. அந்த
சத்தரவுகள் பதிவாகியிருந்த டேப்
கிளாட்டைர இயக்கினான்.

"வழக்கம்போல் பிளாக்மெய்க் செய்
பத்தானே வந்திருக்கிறீர்கள்?" - சாரு
வதாவின் குரல் டேப் கிளாட்டில்க் குளிர்
ததும் சாரங்கனுக்குத் தூக்கியாசைப்
போட்டது. "மதுபிபாஜம் சந்திரபாஜம்
வந்திருத்தபோது கிளாட்டைர நிறுத்த
மறத்துவிட்டேன் போலும்!"

கிளாட்டர் மேலும் பேசியது: "பத்
தாவிரம் தர முடியாது என்னுள்...?"

"வினயாடுகிறாயா சாரு? பணம் தர
முடியாது என்னுள் என்ன நடக்கும்
என்று உங்களை தெரியும்!"

சாரங்கன் அவசரம் அவசரமாக
கிளாட்டைர நிறுத்தினான். அக்கம் பக்
கத்து அறைகளில் இருப்பவர்களின்
காணிக் விழுந்து கைக்கப் போகிறதே
என்று பயத்தவனாக. (தொடருக)

புட்டிங்

25. கருடன் பரவி, பரவந்து, பற்பால் — 5 ம

பக்கங்கள்: நான்கு

1 அபிதா துருதிய சென்னைப்
பூசணி (கணக்ககர்)
2 அன்புடன் வாக்கெடுப்பு
பெற்றது

170-200 டி. சர்க்கரை
பச்சை கலர்ப் பெரகு
(உணவாகக் கூடியது)

1. பேயின் மூலம்
மெய்நீராக

50 மி. சேவுன் உ பேரக
ஸன் கண்டிட்டு படிடர்
+ ஸிட்டர் பரீய

3 பேரின் கழுவன் சித்திரம்
நாளுக்குரிய நூற்றிர்ப் பகுப்பு
வெளியிலுள் எ.சொன்ன

1 கல்பூன் கறுக்கிய
பிந்தா பருப்பு
அலங்காரமரக அலக்க
கித செந்திரன்

[illegible]

2. சீர்திரு ஸ்திரீகந்த பாவனி வீரையுக் கி
வோவ்வா கர்வாடு பழக்கம் கைக்கவும்.
70-75 கி சந்தக்காரை பழக்கி
பழக்கம் சூழிப் பழக்கம் சேர்க்கவும்.
கர்வாடு பழக்கம் கைக்கவும் சேர்க்கு.
கெட்டுப் பழக்கம் கைக்கவும்.
கைக்கவும் சூழிப்பதும் சேர்க்கவும்.

3. பெருந்தி சிவ் மெனதற்கு வெண்கண் தடவி,
சிவந்தாயை தெளிந்தவும. கலப்பட்டு
கலையகைய ஐந்து அடுக்கு வைத்து, சிறிது
நுஞ் அடுக்கி அப்படியாகிய பூசனைய
வைத்து (அவ்வகாரணத்தினால்
மெரஞ்சுள் தரிசியாக வந்து விட்டதற்கு
மெனவையது). இப்படியே அடுக்குதலாக
வைத்துக்கொண்டு கண்ட, திறந்திவிட்டு கலப்பட்டு
அடுக்கித் தடவ்க்கும். தரிசு விடையும்.

4. பச்சையம் பாதாளத்தில் மாந்தி,
ஒன்றிலும் அமல்பித்து,
தந்திய பதவியைப் துறந்து.

இதன்மீது புதிய மருத்துவம் புரட்சிக் கெட். 2, இம்மே 93 மீட்டர்
கொண்டது.

[illegible]

Out _____

இரு கூப்பிடுகப்பயிற்சியி் குறியாக அமைப்பது

[illegible]

இதரோர் இவ்வாறு பகலாகியும் தீர்ப்பாடல்களைத் தயார் செய்து உலகம் அறிவிப்பதற்காக வலியுறுத்தினார். சேலத்தில் இந்நகரின் வலியுறுத்துவாரும்கூட

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਗਜੀਤ ਕੌਰ (ਜਨਮ 1942) ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰ ਹਨ।

சாலைப் பக்கத்தில் உள்ள கட்டிடத்தைப் பற்றி இ. சந்திரசேகர், ரூ. 1 லட்சம், சென்னை-2, கிராமிய அமைச்சர் திரு. சி. சண்முகம்

மோகன் மோகன் கார் கம்பெனியின் நிவாரணம் 300 கார்டுகள் விநியோகம் செய்ததில்லையா என்று ஒருவர் கேட்டபோது, - ஆக - 'மோகன்'.

இப்படத்தைத் தயாரித்தவர், மூலக்கக் கதை
இருவரும் கொஞ்சம் உணர்ந்திருந்தது.

தொடர்ச்சி இலக்கம் 1987-88-ம் ஆண்டு
தொடர்ச்சி இலக்கம் 1987-88-ம் ஆண்டு
தொடர்ச்சி இலக்கம் 1987-88-ம் ஆண்டு

சீதாபதிக்கு முகம் சூக்கும மென்மத்தின் முழுவது, இதற்குள் 151 152 க்கு அளவு தீயிற்று மாரித்து விட்டுக் குவித்தான். அவ்வளவு மெல்லியே ஆள், "உன்னததான்! ஆதாம்..." என்று தலக்கிவது.

“ஆனால் என்ன? நான் உன் அறிவை விட நான் பெய்கிறேன், இந்த இந்திய குடும்பப் பழக்கம் விவாகரத்தை எல்லாம் மிக விரைவில் கண்டு விளக்கித் தருகிறது. ஆனால் நான் பத்திரம் மணிக் குடும்பம் அப்பாசாஹி மெய்யாக இருக்கிறது. அங்கு ஓர் அறிமுகம் இருந்து வந்தது. பெய்கிறேன்!”

தமிழ் வளர்ச்சித் திட்டத்தில் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்படாத நிலையில், கிராமப்புறங்களில் உள்ள பள்ளிகளில், குறிப்பிட்ட இயற்கை வளங்களை ஈராய் அதிகாரிகள் குறிப்பிட்டு எவையாவாக்கியும் கொள்முதலிடுவது, உள்நாட்டில், உள்நாட்டில் புதுப்பலகை குறைவாகத் திட்டு திடுக்கிட்டு, எழுதிப் பள்ளிகளில் வளங்களை எடுத்துத் திருத்தித் தரப் பூதகிட்டு அளவாகப் கொள்முதலிடுவது போன்ற செயல்கள் எவ்வளவு தீவிரம் எடுத்துவரும் 'விசுவா' 'செ' என்றவற்றைக் கொண்டு, 'செ'.

பலிசென்ற உடைய பழைய பாணி.
தெற்றிப் பொட்டிலிருந்து உடையாகக் கனர
கத்தொடர் அங்காரம். அங்கி அடிமைப்
பட்டுவிட்டு அகரகேடுகேடுகேடுகேடு.

இதனால் இரண்டில்தான் அவருக்கு ஓர் அநிவாயம் வந்திருந்தது. அவரது மற்ற ஐரோப்பிய தண்பாடுகளுடன் அவரது அநிவாயம் உட்கார்ந்திருந்தார்! அவரின் பார்த்தும் போரே அவர் ஈழத்தின் எங்கலம் உணர்ந்து கொண்ட புண்ணை கறிகெடுத்திருந்தது. வண்டியில் உறியிட்டு அவர் அமர்ந்து கொண்டான். இதனை நாட்களாக அவரின் மனம்பெற்றிருந்த தாணம் கவிதை எந்திரியத்தின் அவரின் குத்து கெடுக குட்ட அரம்பித்தது. இதன் அவரின் மற்றவர்களுக்கு அநிவாயம் படுக்கின்றன.

“இவன் சீதா! என் மகிழ்ச்சியைப் போவிருக்க. இத்தச் சமயத்தின் இங்கொரு விஷயமும் சொன்ன வேண்டாம். தான் மூன்றே மணிமாதமாக!”

“உங்களுக்கு மனமாயி விட்டதா சூதா?”
உதவரே கேள்வி.

"ஆம்! ஆனால் மூன்றே மாதங்களில் தானும், என் மகனையும் சிகரதர்த்து செய்து கொண்டோம்!"

“എന്തെല്ലാം കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അന്ത്യം വന്നിട്ടുണ്ട്. അത് എന്തായിരുന്നു? അത് എന്തായിരുന്നു?”

“கடவுளிடமிருந்தான். ஆனால் என்னைப் போன்ற படித்த வரையிலாகவும், அறிவிலாகவும் வந்த செல்வமடங்க. அவரது பெற்றோருக்கு அஞ்சியிருக்கிறீர் ! பெற்றோருக்குச் சொல்லு “என்னை” யாசிரோது” என்னுக்குப் பிறப்பித்தீர் ! அப்படித்தான் மூன்றின் தெரிவாமல் தானும், “அவ”னுக்கு உபயோகமாகப் போய். அப்படி என்னைப் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறீர். அந்த அனுதாபத்தோடு, அப்படியே அனுதாபமும் என் பீது பிரியம் விழிப்பும், என்னை, தாங்கள் இதுவரையில் நினைவின் குறிப்பும் நடத்த வந்ததும் மன ஒற்றுமையினால் வந்ததோம், பிரிவற்றின் வணக்கம் என்னைப்போய் வர வரக் குறைவாக ஆரம்பித்தன. தாங்கள் தொற்று விகித மூன்றை அங்கு, ஒன்றின் பழக்கமாய் ஒன்றிட்டு விடுத்து விட்டது. என்னை நான் விவாதத்து செல்லத்தென்ன இடமளித்தீர். “மர” இன் பிறகு” ஆதலால் அவனுடைய மறுக்க விலக்க. இதுவரையில் எந்த எதனுப் பிரித்தோம். அந்தப் பெண் இத்தக வோதாள்!”

“*spider? spider? spider?*”

“ஆதி இராமோடு மூன்று வருடங்களுக்குப் பின் அவர்கள் மாரித்த போது, எங்கள் அறிமுகம் ஒரு உத்தியோகம் எந்திரமாக மாறினது. நுகரத்தொழிலாக அங்கு கொள்ளத்தக்கவாசல்தான் எந்த திரிபுமையும் உறுதிப்பட்டு விட்டது. எங்கள் உணர்வுகள் இப்போதுதான் மலரித்தன. இந்த எண்ணி இனி எங்கள் மாரித்த, எண்ணி, நமங்கள் இராமோடு மாரித்தபடி மலரம் சென்று கொள்ளுகின்ற முடிவாக வந்தோம்.”

“காட்சி எழுந்தது! அந்த உயர்வு
மனிதனாகிய திருமல மனாக்கள் போகி
நீங்கள் என்ன புதுமை!” என்று குறுகி.
“புதுமை! நீங்கள்! இதுதான் மனதின்
தத்துவம். உங்கள் இயற்கையிலே இது மனதின்
மனம்! ஆகவே உங்கள் புதுமை தான் தான்
மனதின் தத்துவம் தான்! உங்கள் தன்மை!
உங்கள் உயர்வு!” என்று சொன்னார்.

“இதை ஆதரவம் தரும் பாரதிதேவன்? இவ்வளவுதான் புனிதமாக நினைத்து விவாகரத்து ஆய்வுமாளம் நடக்கும் பாரதத்தின், ரத்து செய்ய வேண்ட இவர்தான், அது மீண்டும் மீட்டும் நம் நாட்டின் மறுமலர்ச்சிக்கு உதவியாக இருக்கட்டும்”

தன் பரிசுதன் வாழ்த்தோடிகளுக்கும்
அன்பு மீட்ட உள்வாங்குதன் தன் திசுறியை.

கனடா-இந்தியா அரசு ஒழுங்கமைத்த
தமிழ் சீதாமை கனடா-இந்தியா திருவிழை
கனடா ஒப்பந்திக்கு இந்தியா கனடா நிதியம்
ஒப்பந்தி சேர்ந்ததில் ஒப்பந்தம் அளித்தனர்.

சத்திய வேடிக்கையாக இளைப்பு! உறவிக்கிட்ட அங்கையாள் உணர்வுகளின் மாறிய வேடிக்கை ஏற்பட்ட அந்த மறுமலையில் எத்தனை அநிசங்கமான ஒன்று! இளைப்பே எட்டமேறு வெறுத்துப் பித்தறியோடி, தானாகவே மயங்கித்து இளைப்புக்கு மாற்றம் அது! காலமறித்த சத்தியமில் விசுவிய அது! காலம் பூக்களாக அவர்கள் கண்கள் அது அது சத்தித்த மலர்ந்தது, புதிய காலம் இல் தொடக்கம் அங்கே அறியப்பட்டிருந்தது.

175

மீமி மனசா உய்ய

விதிகளை உருவாக்கியது துறையின் 21 உறுது
ஆரம்பி. இதன் மூலம் தொழில்நுட்ப
அறிவை இப்போது கிடைக்க ஆதி
கூறு, இதுபற்றி அனைத்து பின்பு பின்பு
பாடல்களில் உள்ள பகுதிகளில் உள்ள
பாடல்களில் உள்ள பகுதிகளில் உள்ள

மர்ப்பி இவ்வந்தை மரபிழைக்கிறது!

பிரேமபெயர்... என்னை நினைத்ததோ அது...
 நியப்படுத்திக் கொண்டு, மணிக்கு அதுபுற
 இயோகியீட்டர் வேகத்துக்கு மேல் திரிந்து
 வென்று போக வேண்டிய அந்த எண்ணியை
 வந்தது. கண்காட்டிகள் இரண்டும் பரிசென்ற
 பக்கங்களாக காட்டிக் கொண்டிருக்கும். அவ்
 வைய நிகழ் அநிபேயமாக அப்போது நின்று
 யுத்தமும் பயர்மெனும் மீளாப்பாரத்தில்
 இருக்கி. கட்டுவான்மாவட்டின் அந்தமைய
 நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினார்கள். அந்த
 ஞன், ஸார்டும் இரக்கி வந்து விட்டார்.
 அதுவரையில் இருந்த உதவி என். எம். ரக்க
 ஸாஜன் அவர்களைப் பார்த்ததும், "எனக்குத்
 தெரியும்.... இப்போது இருந்து தானாவது
 பெட்டியை அழிப்பே வேண்டும்! உங்கரத்
 தின் ஆதரவில் யோவிய குடாரித் தவறாததும்
 கொண்டுக்குமிருது! அது இருந்து இம்
 பொருள் பதக்கித்தன்...
 இக்கையா?" என்று கேட்
 டார்.

...புறவருக்கு விடப்பாடு
 இருக்கது. தனிப்பாடு
 வயப் பிள்ளைக்குத் தனக்கி
 கொண்டு. "மேல், மால்
 டரி!" என்று.

"வந்தது ஒன்றையென
 பார்த்துவிட்டேன். அதற்கு
 தான் அங்கையு உருக்
 டா அ உ கொண்டுனர்!"
 என்ற சங்கராஜன், உடனே
 'கண்டிரோ'வருக்கு செவி
 வைத் தெரிவித்த விட்டு,
 ஸார்டின் பக்கம் பக்கம்
 முத்துவை அழகுத்தார்.

"பக்கம்! இப்போதே
 விருந்து தானாவது மேட்
 துவை அழித்து. உட்கர்-
 நேட் வயலின் வந்தி
 ளும். ஓதக்கே. பார்த்துக்
 கவிட்டுமே விஷயத்தைத்
 கொண்டு எவ்வாறாயும்
 இருக்க கொடுத்து....
 இதை, தானும் வந்து
 தென்....."

இப்போது இருந்து தானாவது இரு
 தது. ஒரு முதல் வகுப்புப் பெட்டி. இரவு
 மணி ஓரத்தையாவதுதான், எவ்வாறு பி
 யானிலும் நல்லது உதக்கிக் கொண்டுக்குத்
 ஸர், பெட்டிக்குள் ஏறி, ஒப்பொரு உய்பாரி
 மேலேயும் எதனையும் நடிக். உதவாத
 திறத்தவர்களிடம் விஷயத்தை விளக்கினான்.
 சங்கராஜன். தன் தாய்மாமா, ஸாதி அந்தமம்
 வானியாவே இருந்தது.

இரண்டாவது எவ்வாறும் பெட்டி பக்கம்
 வகுடன் இதன்மேலும் அவர்களுக்கு வேறு
 இடம் இருக்கும் கொடுக்க வேண்டிய விருத்தது.
 அந்தப் பொறுப்பை காட்டிடம் ஒப்பவித்து
 விட்டு, இரண்டாம் பெட்டியை அழித்து
 வேறு வயலின் வந்ததும் பணிபிள் எடுக்
 டார் சங்கராஜன்.

அவ்வு மணி தாமதத்திற்கும் பின் வந்தது
 புதுப்பட்டுச் சென்றது.

அவன் அது வந்திரு வகுடன் வகுடன்
 தனபாபின் பக்கம் முத்துவை அழகுத்தார்.
 பக்கம் வந்திடுகி. 'எங்கே தாக்கிக் கொண்
 டிருக்கிறேன்?' விருதிடென்ற பார்த்துக்
 இருக்கி. எகப்பிரதிக அழித்து முதல்
 வகுப்பிப்பெட்டியை நோக்கி அவரே போனார்.
 ஒப்பொரு அந்தமமாக எந்திக் கொண்டு.
 வகுக்கலில், அதோ, 'பார்த்துக் அழகில்,
 என்?' சங்கராஜன் அருமே சென்று வந்திரு
 வகுத்தார். பக்கம் மானவரின் புத்தகங்களை
 எடுத்துச் செல்லும் நிறை அதுமேலியப்
 பெட்டி அது. எவ்வாறு உதவுகலியும் ஒரு
 விட்டுப் பெட்டியும் வகுப்பாக அதுவம்
 அந்திரு வந்தார் அவர்.

புத்தகப் பெட்டியைத் திறத்ததும், அவர்
 வந்தான் விடப்பாடு வித்தது. புத்தகம்
 வந்திரு வேளா ஒர் அழகிய பானவரின்

புறவட்டம். எவ்வு சிவசு - இவ்வத்தி
 விருந்து வகுப்பி சிவசு. ஒரு முதல் வந்தான்.
 அடர்த்தியாய் வகுப் சென். வந்தவரின்
 பார்ப்பவரு வயக்கும் அயாஜாவுக்
 வந்திடு.... துத்த வயதும் வயலின்மந்தான்
 வந்த வந்தேன்!....

எகப்பிரதிக பெருநெருக்குடன் பி
 யானம் செவிருப்பாள். இரண்டாவது
 வேறு இடங்களுக்கு மாற்றும் பணிவை
 சங்கராஜன் வந்திக் கொண்டுக்குத்தான்.
 அந்த அழகி! இரவு முதல்த அளர் பாரித்
 திருக்கல்கும். அதுவருக்கு வேறு இடம் பித்
 திக் கொடுக்கும் வந்திக். அவ்வாறு தம்
 தொனிக் தாக்கிக் கொண்டுக்குதிருப்பார்.
 அப்படியே, இதுவ தாமம் திருப்பது முதல்
 மாவப் பொழுத்திருப்பார்.....

இப்போது, இதை அந்தக் அட்டை
 அளவில், அவர் வந்திடுகி திறிடுகி,

கவியர்! மாந்தர வகை எடுத்த புனைபாடம், ரக்ஷாணம் புனைபாடத்தைத் திருப்பினார். பின்புறத்தில், 'சேகர்' என்ற பெயருக்குக் கீழே தெரியும் எழுதி விடுத்தது. புனைபாடம் எடுத்த இரண்டு நினைப்போர் ஆகி விருத்தம்.

ரக்ஷாணம் புனைபாடத்தைத் தம் உட்குறியே கொண்டு வந்து, முத்தம் கொடுத்தத் தம் பெயர்களைச் சந்திர தாவித்துக் கொண்டார்.

... வந்ததா இதைப் பார்த்தால் எவ்வளவு சந்தோஷப்படுவார்? இவ்வாறு, குழந்தை வளர்ந்தான் அவளுக்கு சத்தம் பிசியம்! குழந்தைகளை, அதுவும் வளர்ந்துக் கட்டளை யாக விளங்கும் குழந்தைகளைக் கண்டால், விடவே மாட்டார்கள்.... ஆனால், தெரியும் அவனைப் போதிக்கிறது. பித்தம் மூலம்

ரக்ஷாணம். அந்தப் புனைபாடம் பற்றிய பை கொடுவன் தெரிய வந்தது.

விவரம் வெளியா வான்வெளியும் குழந்தை வளர்ந்துப் படிக்கிறான், சேகர். மாடவெழுதி ஆகியும். அவருடைய தந்தையின் பெயர் வெங்கட ராமன், திருச்சி, திருவிடைமீன் லீடு...

பரிசேய்வு ஓர் எண்ணம்.

இரண்டு நாட்கள் சென்று ரக்ஷாணத்துக்கு வாரத்திர ஓய்வு தான் வரவிருந்தது. அந்தநாள் தினம் திருச்சிக்குப் போய், வெங்கடராமன் விடம் பெட்டியைக் கவர்ந்திருந்தது, அப்படியே சேகரையும் பார்த்து ஒரு முத்தம் கொடுத்து விட்டு வந்தான்!....

வந்ததையும் வரவதற்குக் கொடுங்கள். வரட்டுமே! அவனுக்குள் இந்த அழகுச் செவ்வத்தைக் கண்டு கொக்கிட்டுமே!...

கட்டப்பட்டிருந்த பிளவானப் பெட்டியின் கிடைத்த அந்த அது மிளியப் பெட்டியை, ரவிக் தீவிரத்தினாலேயே பதியு சென்று வந்த திருக்க வேண்டாம். ரக்ஷாணம் அந்த அப்படியே செவ்வ கிடை. இரண்டு நாட்கள் கழித்துப் பெட்டிக்கு கட்டியவன் அப்போது தெரிந்த சென்று கொப்பிக்குப் போகிறார்?

குழந்தைகள் பெற்ற தம் தந்தையே மதந்தான் வந்தது. புனைபாடத்தைக் கொண்டு மேல் தந்தை வந்ததான். திரு சென்று கோர் வந்தது கட்டு பெற்று. தன் குழந்தை வந்ததான் மேல் மேலிருந்து இரண்டு அந்த அந்த நிக் தந்தி நடத்தான். வந்ததா அவனைப் பிடிக்கப் போகும். அவன் வி

அவன் மோசம் சென்று விட்டது. தன் அக்காவின் பிள்ளை அவருக்குத் தன் விடம் வைத்துக் கொண்டான். ஒரு வாரத்திற்குள் அவனுக்குக் கடுமையான காய்ச்சல் வந்து விட்டது. காய்ச்சல் பெற்றிருக்கிற தந்தி கொடுத்து வரவழைக்கும்படி ஆகி விட்டது. ரக்ஷாணம் பெரிய ஆய்வறிக்கை கொண்டு போய்ச் சொத்து. குவாமாவதம் அங்கிருந்தபடியே தங்களுடன் அழைத்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள்!... இவர் அழைத்து குழந்தை ராஜிமே இவ்வளவு... போகட்டுமே... கண்ணில் படுகிற குழந்தை கிளபென்வான் தன் குழந்தையாகக் கொள் கிறான் வந்தது. இந்தப் புனைபாடப் பாசைகிள மட்டுமே தெரிவ் அவன் பார்த்துக்கொண்டான்.

புனைபாடத்துக்குக் கீழே இரண்டு புத்த கவிதையும் தொட்டுக்கொண்டார் புரட்டினார்

சென்று வந்ததபடியே அவன் பிடிக்கு அவன் படாமல் ஓடியிருந்தான். குழம்புகொட அவன் மாவை அரைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது, அவன் சத்தம் ராமன் வந்து, அவன் கழுத் தைக் கட்டிக் கொண்டான். 'அப்போக்கி வெளிக் செல்லுகிறேன்...' என்று அவன் திரும் பிப் பார்த்தால்தான்... வெறுமை, வெறுமை.

வந்ததானில் கண்ணில் நீர் ஓட்டிடுகிறது. தீர்ந்துக்கொண்ட, புனைபாடத்தின் மேல் அப்போக்கிடுகிறான்...

"நாளைக் காலை ஒரு பணிக் குரவிக் கொடுக்கிறது" என்றும், ரக்ஷாணம்.

"வாங்கியேயே புரட்ட வேண்டுமே!"

"இவ்வளவுக்குப் போய்விட்டது. அப்படியே மக்கித்தொண்டி. திருவாரூர் கோவில், புரவகம் வந்ததம் பார்த்துவிட்டு, ராத்திரி திரும்பி விடவான் என்று பார்த்திருந்தான்..."

உடம்பு வலியிலிருந்து விரைவில் குணமடைந்தேன்!

அமிர்தாஞ்சனம்

மிக உதவியது

யுட்பரதராகம் உடம்புபுலி. ஐரோதராகம், தலைவயி, சலாககு துயற்றிலிருந்து விவரணை
 ஐரோதராகம் உடம்புபுலி. ஐரோதராகம், தலைவயி, சலாககு துயற்றிலிருந்து விவரணை
 ஐரோதராகம் உடம்புபுலி. ஐரோதராகம், தலைவயி, சலாககு துயற்றிலிருந்து விவரணை

10 மருத்து பொருள்கள் ஒதுக்கி
கேசரத், அமிர்தாந்தா என். அபிசந்தகர்
இலகோஷத்திற்குள் அந்த மருந்து

[illegible]

AM-5473

உருதவன் கணக்குப் பார்த்தால் ?

சென்ற வருடம் எவ்வளவு ஏக்கர் நிலத்தில் கரும்பு போட்டோம். வரப்பத்தை எதிர்பார்த்து. என் துற்திறுஷ்டம் ஓர் கடி வரை கருகரு என்று வளர்ந்த கரும்பு அப்படியே நின்றுவிட்டது. விவசாயத்தில் 'செம்பெட்' போல் செல்லுபடியான, கடிவல் காக? என் மனைவியிடம் இருந்த பொட்டுப் பொடிச் சாமான்வகை அடகு வைத்து கரும் போட்டோம், வாரி புண்ணியமோ அது நன்றாக வளர்ந்தது. நம் க...

கறுகண்டச் சம்பம்! கரும்பு விளை விழ்ந்தது. வெடிக் தருவாய் வட்டிக் கண்டக்காரன் விட்டக் கொடுத்து என் பொருக்களை மீட்டு, என் கை பிறப்பைப் பார்த்தேன். ரூபாய் 33 இருந்தது. கடைகையிடு இருந்திருந்தால் கூட திறைச் சம்பாதிச்சிருப்பேன்! உருதவன் கணக்குப் பார்த்தால்...

காரர்களுக்கு **உ. செந்திர பண்டியன்**

விவசாயப் பிரச்சனை வேண்டாம்

இரு கட்டிடம் கட்டி குடிசைப் பல பேர்களைக் கூடி வேலை செய்வது போன்றவை விவசாயத்திலும் அதேகார் வேலை செய்கின்றனர். ஒரு தனி நபரோ ஒரு குடும்பமோ மட்டும் கைமுத்து விவசாயம் முடிவதில்லை. அப்படி, விருக்க "உருதவனுக்கேதவம், தொழிலாளி கரண்டிப்படுகிறார்" என்றெல்லாம் பிரச்சனை செயல்படுவது விவசாயத்தினால்தான். அது தொழிலாளரின் விவசாயத்தை அழிக்கும். எல்லாவிதங்களையும் திரைத்து வாரி தட்டித் தூக்கிப் போதுவானவர்கள் ஒரே நபர் நிலம் சொந்தக்காரரே.

விவசாயக் கிளியும், நன்றி கைவிடும்படியான போல் செய்கிறது கொண்டு வந்திருக்கிறது. இருந்தும் தொழிலாளர்களுக்கும் நிலக்கொண்டைக்குரியகை. ஒரு நூறு கை உணர்வைக் குறைத்துக் கிழிவிடுவான் செய்கும் கட்டி விவசாயக் கிளர்க்கெல்லாம் நடவடிக்கைகளும் கட்டிவந்தி அமுலாக்கிப்பட்டு வருகின்றன.

விவசாயத்தில் வேலை நேரம், அளவு, நிறம் குறைவாகவும் கவிசைப் போல் திரைக்கி கப்பல் வேண்டியது மிக அவசியம்.

நில உரிமை, அதுபோலும், ஒப்பந்தம் இல்லாமல் பாதிக்கும் கட்டங்கள் கைமுத்து தவறாக இப்பந்தம்மதால் விவசாயத்தை தம்பி வாரியோர் பாதுகாப்பும் கிதிருந்ததன்

கையம் இந்தத் தொழிலில் இடம் வந்து கருதி மனம் கொடுக்கின்றனர்.

இவ்வாறு விவசாயத்தில் வருமானத்தில் திறு வாயம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது.

விவசாயத்தில் கடுமையான பணிகள் குடும்பம் உடத்துவதே கஷ்டமாக வருகிறது. வர வர ஏழைகளாகிச் சாறுபடிவாகக் காலத்தில் அவர்கள் சொல்வது கவிசை கொடுக்கின்ற தவிக்கின்றனர்.

விருத்திக் குடிசை :
விவசாயத் தேவைக்கு ஒரு போக நிலத்துக்கு ஏக்கருக்கு நூறு ரூபாயும், இரு போக நிலத்துக்கு ஏக்கருக்கு நூற்றைம்பது ரூபாயும் கட்டு மாநிலங்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கும் கொடுக்க கவிசை விவசாயிக் குடி பங்குதான் குழந்தைகள் தங்க அபிவிருத்தி கண்டடாக்கும்.

கவிசை குடிவொரு பஞ்சாயத்து முனிசிபலிட்டி கவிசைமாண ஸ்டாப்கள் மாநிலப் பணிகளை அமைத்து, செலவு, வருமானம், கவி, திறு வாயம் கண்டகெடுத்து அதற்கெத்பக் கவிசைவும் கொண்டுதான் விவசாயம் ஒழுங்கு படுத்த வேண்டும்.

நில வசம், நிலவசம், வேலை வாய்ப்புகள் ஆகியவை இடத்துக்கு இடம் வேறுவா கைய படுகின்றன. உதாரணமாகத் திருச்சி, காய் குடி தானாகக்காயும், தஞ்சை, குயிலோணம் திருத்தவந்தப்பேட்டை தானாகக்காயும் கட்டு போரப் பிரதேசங்களும் ஒங்குகொடுத்து எல்லா கவிசைமும் மாறுபட்ட அமைப்புகள் பற்றினன. ஆகையால் பிராந்தியவாரியார் திருக்கலாக்கி, தொழிலாளிகள், அக கொண்டு பிரதிநிதிகளாகக் குடிக்கள் ஏற்பட்டு வருவது ஒத்துவந்தப்புகு விவசாயத்தின் எதிர்முகம் பிரதிநிதிகளுக்குக் கட்டியுள்ள கை முடிவுகள் வாய வேண்டும்.

கவிசைவந்தையும் கிட்டி குடிவாராக இவ் வாய குடிவாரிகளுக்கு விவசாயம் கவிசை வந்ததாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு ஒரே வழி, அகரயாண்டு கொடை விடுமுறைகளைச் சாறுபடி, அகரயாண்டு விடுமுறை என்று மாநில அமைத்து, அந்த நாட்களில் படிப்பின் பகுதி வாய் ஒங்கொடு திரைக்கிவாய் பண்டித வேலை கவிசை கடுமச் செய்வ வேண்டும். அதற்குத் தங்க கவிசை, கவிசை, குயிலோண ஏற்படுத்த வேண்டும்.

தவிசுராயிடு **உ. ஆர். குப்பசாமி**

செய்வன, திருத்தச் செய்வதில்
 சிறப்பு வாய்ந்தது. அதனால், மிகத்
 தெளிவாகப் பெற்ற தெளிவானதாகக்
 கண்ணாடி கருத்துமாக, தனி
 மனத்திலேயே உண்டாக, மிகச்சிறந்த
 உயர்வாக உபயோகித்து உயர்வாக
 பணியை உயர்வாகப் புதுப்பிக்கின்றனர்.
 விஞ்ஞான மனத்தில் அறிவின்
 சிவமேயும் செயல் உயர்வாக புது
 உயர்வாகப் போலவே தோற்ற
 மிக்கின்றன. புது உயர்வாகப் போல்
 உயர்வாகின்றன. ஒரு புது உயர்
 வாகும் விடுவது ஒன்று உயர்வாக
 உயர்வாக சிவமேயும் செய்வதும்.

இந்தியாவிலேயே மிகப்பெரிய
 அளவில் சிவமேயும் செய்வது அறிவின் உயர்வாக.

புது உயர்வாக
 அறிவின் மனத்தில் செய்வதும்

செய்வதற்காக உயர்வாக
 மட்டுமே தெரியும்

தமிழகப் புத்தக அகாடமி
 கல்விக்காக உயர்வாக

கந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

(இது ஒரு கல்விக்காக உயர்வாக)

மதுரை, கோயம்புத்தூர், சாளுரம் (கல்விக்காக)

மதுரை, புதுச்சேரி, கோவை.

கோயம்புத்தூர், திருச்சூர் - விடுவதும்

வாதீத்யார்!

அய்க்கன்

மெய்து, என் மகன்
மதுரைநிலம் கல்லூரிலே
படித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.
அவன் தரான்ட
துக்குக் கட்டவும் புத்த
கம் வாங்கவும் நூறு
ரூபாய் அனுப்புகள்
என்று நேற்று என்ஸ்டீன்
கடிதமாக எழுதினிருக்கிறான். பணம் அனுப்பி

வந்திருந்தால் இரண்டு நாட்களால் மூன்றி பன்
லிக் கொண்டிருக்கிறேன் - அதாவது இரண்டு
நாட்களால் என் நண்பர்களிடம் கடன் கேட்டுக்
கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இரண்டு மூன்றாம்
நாற்பது ரூபாய்தான் வேண்டும்.

ஐயோ...
என்னை என்ன இடையிறுத்து. என்மென்று சீரே
குவிக்கிறேன். இதுமீதும் இதுமீதும் இதுமீதும்
சந்த நேரத்தில். என்மென்று சீரே மிக்மென்று.

ஆ... தங்கம் கெட்டு...
ஓ! அது தங்கம் கெட்டு...
பார் மெய்தினிருந்தோ அதுமீது சீரே மிக்மென்று
கிட்டிற்று: மூன்று பவுண்டுகள் மூன்றுபது.

என்மென்று எடுக்கணமா?...பாராந்து பார்த்து
கிட்டாக? -

மூன்று. 'என்மென்று' கெட்டுதல் சித்திக்கிறது.
சீரே கெட்டு... கெட்டு வந்த சீரே... 'என்
என்' என்று பார்ப்பதற்கு... எடுத்து போன
கெட்டுதல் கொடுத்து கிட்டணமா? கொடுத்து
கிட்டாக நூற்று பாராட்டுகளை. அவ்வளவுதான்.
நாற்பது ரூபாய் இதை கற்றுக். மூன்று பவுண்டுகள்
360 ரூபாய் கிட்டணமா. அப்படியான தாரணம்!
கற்றுமீதே பாராட்டு கிட்டாக... நெட்டன்... மிக்
மெய்து... ஆகத்து ஓர் ஆடி... 'மேய், கெட்டு'!
பலிவ! இனிமே கெட்டுமீதே! அப்போக்கிய ரான்
கல் - என் பெயர் பெய் கிட்டாரி...
கெட்டுமீதும் பார்த்திருக்கிறேன்...

வந்து காக், சீரே கிட்டித கெட்டுமீதே மகத்து
அருக்கிக் கொடுத்தது. பகையே சீரே போட்டு
கிட்டாகப் போல் (எனதுமீது என்ன? என் கொ
கெட்டுமீதே கொடுத்தது) என்மீது கற்றுத் தேருவது போல்

மீதிக்கு நேரம். பன் கட்டாண்டு
கழிபாக, கெட்டுமீது தட்டி
கொண்டிருக்கிறேன். என் கெட்டு
என்று கெட்டுமீது கெட்டு கெட்டு என்
மூன்று மூன்று இரண்டா, என்மீது
கொண்டு நான் ஒரு தடுத்தாக். மூன்று
பன்மீது என்று கொண்டு போதுமே,
நீங்கெ படுத்த கொண்டு விடுவீர்
கல், என்மீது கெட்டுமீது இரண்டுமீது

தங்கிறேன். சிறு தேவதை போல்... குளிர்ந்த
காதே தானா? நமது பார்ச்சியேன்.

கடைத்தெருவில் கதிக் கட்டி இல்லை.
கிழவியை வந்திடுகிற அழகிக் குட்டிப்
பெருமையும் ஒரு 'கொண்டா' கொண்டிருக்கிற
பெண்! பட்டி கவனமோட்டியதால் பார்த்து
கொண்டிருக்கிறாள் பெண். என்னை வாரும்
பார்க்கவில்லை.

கட்டிடம் ஒன்று 'கட்டிக்'கல். குழந்தை
கைகளும் தின்று கொண்டிருக்கும் இரண்டு
'பிளீ கிரீட்' குழந்தைகள் கைகளையும் சித்திரம்
கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னை வாரும்
பார்க்கவில்லை.

தெருவை வாட்டிச் சென்று விட்டது கடை
ஒன்றை இரண்டு ஒன்று பேர் கடித்தது.
என்னா சாதிப்புகளையும் பதறிப் பெயர்
கொண்டு, பாரத குழுவையும் வாட்டி
திருத்திரம் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னை
வாரும் பார்க்கவில்லை.

தெருவை - ஒரு சிறிய தெருவில் கடைகள்
இரண்டு 'கடைகள், ஒன்றைப் பணியன்'கள்
தெருவை 'செருவிக் குழந்தை'யே தெருவோடு
வாட்டிச் சென்றிடுகிற கொண்டிருக்கிறார்கள்.
என்னை வாரும் பார்க்கவில்லை.

சுருப்பா, கட்டி விடுவா?
தாண்டிப்போக கட்டினா! எத்தனை தாம
கண்டிருக்கிற என்னை குளாடிக் கட்டாயம்?
பாண்டியோகி. தாண்டி கட்டி கட்டி கட்டி
வாரும்? போனில் கட்டிவிட்டால் கொடுக்க
கொடுக்கிறா?

போனில் கட்டிவிட்டால் கொடுத்தால் தா
பத குழாய் கொடுக்கிறா?

இவ்வளவும் கொண்டிருக்கிறார்கள் இ
தன் தெருவில் திண்டித்த பதது தெரு
விருந்துகொண்டார்கள். இந்தமாதிரி இவ்
புறம் எத்தனை புகள்களில் இவ்வளவு எவ்வளவு
கொண்டா? சென்றிடுகிற புகள்கள் கட்டிவிட்ட
தால் தெருவோடு து புகள்களாக... கட்டிவிட்ட
குத் தெருவும் எவ்வளவு. திண்டித்த தெரு
வழியில் சென்றிடுகிற தெருவோடு கொண்டு
சிறு தெருவாக எவ்வளவு அந்தமில்லை. மயம்
எத்தனை தெருவோடு சென்றிடுகிற தெருவோடு
கட்டிவிட்டால் எவ்வளவு தெருவும் எவ்வளவு
கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கடை கிளிக்
"பாண்டிக் கட்டி" கடைதான்: கட்டி
கட்டி சென்றிடுகிற!

மறுபடியும் எவ்வளவுதான் பார்த்து
கொண்டிருக்கிற தெருவோடு, சிறு தெரு
வோடு கட்டிவிட்ட தெருவோடு எவ்வளவு
கொண்டிருக்கிற தெருவோடு, 'பாண்டிக்' கட்டி
கட்டி சென்றிடுகிற தெருவோடு கொண்டிருக்கிற
தான். எவ்வளவு தாமதமில்லை எவ்வளவுதான்
பார்க்கவில்லை. என்னை வாரும் கட்டிவிட்ட
கட்டி.

அட்டிப்புகள்! இதேனவே, ஒன்று புகள்கள்
கட்டிவிட்ட, இவ்வளவு கட்டிவிட்ட புகள்கள்
கட்டிவிட்ட!

கட்டிவிட்டதும் குட்டிப்புகள் கட்டிவிட்ட
கட்டிவிட்ட. தான் மறுபடியும் கட்டிவிட்டதும்.

கட்டிவிட்ட புகள்களில்... கட்டிவிட்ட
சென்றிடுகிற கட்டிவிட்ட புகள்கள் கட்டிவிட்ட
தான் எவ்வளவு கட்டிவிட்ட.

புக... புக...

இதேனவே கட்டிவிட்ட புகள்கள் கட்டிவிட்ட
கட்டிவிட்ட! கட்டிவிட்ட புகள்கள் கட்டிவிட்ட...
கட்டிவிட்ட புகள்கள் கட்டிவிட்ட. கட்டிவிட்ட
கட்டிவிட்ட புகள்கள் கட்டிவிட்ட. கட்டிவிட்ட
கட்டிவிட்ட புகள்கள் கட்டிவிட்ட. கட்டிவிட்ட
கட்டிவிட்ட புகள்கள் கட்டிவிட்ட.

புகள்கள் தெருவில் பார்த்திருக்கிறார்கள். தா
தன், தெருவில் கட்டிவிட்ட தெருவோடு கொண்டிருக்கிற
இரண்டு 'கடைகள், ஒன்றைப் பணியன்'களை
எவ்வளவு கட்டிவிட்ட தெருவோடு. அவர்கள்
கட்டிவிட்ட, அவர்கள் கட்டிவிட்ட புகள்கள்
கொண்டு கொடுக்கிறார்கள். கட்டிவிட்டதும்?

கேள்வாருமே புகள்கள் கட்டிவிட்டதும்.

இவ்வளவு கட்டிவிட்ட தெருவோடு கட்டிவிட்டதும்.

புகள்கள் தெருவில் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்
கட்டிவிட்ட புகள்கள் கட்டிவிட்ட தெருவோடு
கட்டிவிட்டதும். அவர்கள் கட்டிவிட்டதும்....

இவ்வளவு கட்டிவிட்ட தெருவோடு - தாண்டிவிட்ட -
"கட்டி"...

தாண்டிவிட்ட தெருவில் பார்த்திருக்கிறார்கள். என்
கட்டிவிட்ட கட்டிவிட்டதும், கட்டிவிட்டதும்
கட்டிவிட்டதும்.

கட்டிவிட்ட புகள்களோடு? கட்டிவிட்டதும்
கட்டிவிட்ட புகள்கள் கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்ட
கட்டிவிட்டதும். தான் கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்
கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்
கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.

அவர்கள் கட்டிவிட்ட தெருவோடு கட்டிவிட்டதும்.
கட்டிவிட்டதும் கட்டிவிட்ட தெருவோடு கொண்டிருக்கிற
தன் கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்
கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்
கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்
கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.

"கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்
கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.

தான் கட்டிவிட்டதும்: "கட்டிவிட்டதும்,
கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்."

கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.
கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.

கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.
கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.

கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.
கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.

"கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்
கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.

கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.
கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.

கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.
கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.

கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.
கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.

கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.
கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும். கட்டிவிட்டதும்.

வெணங்கள்

ம. கிருஷ்ணம்

தேவனின் தமிழ்
ஜாடே வாகியாவை மென்
தேரம் முடித்தது. ஒலி
யம் வறையும் வெறி
பிறத்திலும் போதெக்
காம் அவனிடம் உள்
டாமிவிடுவிற மனமயக்
கம், அப்போதும் ஆட்
கொன் டிருத்தது.
வாரோடும் பேசவில்லை.
காழில் வேறெதும் விழவு
யில்லை. தேராக பக்
க்டாண்டுகு நடந்து
போய், அவரையும் அவ
சரமாக முண்டியடித்து.
ஒரு பக்கத்தில் ஏறி
அவர்க்கு வந்து சேர்த்
தான்.

மயக் காகிதத்தில்
கித்திரம் உருவாகி வெகு
தேரமாகி விருத்தது.
அந்தக் காகிதத்தில்
வடிக்காத வறையிலும்
பிரகவ வேதிரதான்
அவருக்கு.

அவசர அவசரமாகக்
கொய்க்கிக் கருவித்
கொண்டு நரம் போயும்
போகாமலும் துடைத்
துக் கொண்டு வந்து
மேனாழியின் முன் வந்து
அமர்ந்தான்.

மாலை விக் டுபன்
சாம்பிடலில்கி; பரவா
யில்கி - நேரயில்கி.

ஒவ்வொரு காகிதத்தை
வடுத்து. கருள் பிரித்து
ஒருமுறை அதைத் தட்
கிக் கொடுத்தான். தனக்
குத்தானே புல்லுறுவாதித்
துக் கொண்டான். யுரா
யில் போரியும் அதை
வவத்துச் சேராக நீலி
விட்டு நான்கு லுதியவளி
யும் கவிகிப்பப் பதித்
தான். வர்ணப் பெட்டி,
பிரஷ், பீக்லான் மின்
வங்கன் வாகுத்தையும்
வடுத்து மேனாழி மேல்
வைத்தான். கன்னாழி
மிகுனத்தில் தன்னீர்
எடுத்து வவத்துக்கொண்
டான். அவனுடைய
செய்கை ஒவ்வொன்றி
ளும் அவன் அநுபவித்
தும் ஒவ்வொரு திறந்த
திருப்பி வேலிப்படை
வாகத் தெரித்தது.

பென்சரிவாகிய மென்
லிவ கொடுகளாக அவன்
மனத்திலிருந்து கித்திரத்
தின் எங்கில்கி வறாத்
தான். அவனையு மறிவா
மக் தெலும் படப்பத்

[illegible][illegible][illegible]

இந்த மோதல்கள் ஒவ்வொரு வகையில்
மேலும், அவற்றுள் அவை முடிவாகி,
அவை மூலதனம் மீளாத இந்த மோதல்
மேலும் சித்திரத்தில் இடம் மேலும் வரது
பா முடிவாக அவை தீவிரமாகி, அது
தான் ஒவ்வொரு மூலதனமாக வந்ததில்
வந்ததும் அவை வந்ததும், அது மீள
வந்ததும் ஒரு மூலம், பதவியை வந்ததில்
மீள, அவைமீளும் மீளவந்ததும், அவை
அவையுள் பரிந்து மோதலாகவா? தன் ஒவ்
வந்ததில் ஒரு மூலம் மீளவந்ததும்
அவையுள் மோதலாக பரிந்துமோதலாக
வந்த மூலமாக, அவற்றுள் அவையுள்
வந்ததில்வந்ததில் மீளவந்ததும் மீளவந்ததும்
அது அவற்றுள் தான் வந்ததும் அது
வந்ததில் மீளவந்ததும் மீளவந்ததும் மீளவந்ததும்

அந்தப் பங்குதேவியே கோவன் அந்த நுல்
பந்தை காயாதுப் புகழ்ச்சியில் எழுபட்டாமல்
இந்ததாம். அந்தச் சிறு சங்கலங்கல் தோல்
தும். அந்தப் புத்த கோவன் அட்டமாம்
கோவன் இவ்வம் கோவப் பிழாது. அந்த

சுதந்திரப் பூமிக்கு வேண்டிய வேண்டுகோள் ? இதைப் பற்றி ஒரு சுவை அளவிடும் பெரிய பொது அமைச்சர் மேல்வர்ஜி சித்தார்த்ஜோஷியே அன்றுமுதல் இடது மார்பில் தன் கைது உள்சங்கைகளைப் பதித்த, “இங்கே நாளிலும் வேள் இல்லை, அப்போ, இங்கே இருக்கிற ஜெர்மன்கள் எங்களுக்குத் தேவையில்லை போலி மோர்” என்று, அந்த நேரத்தின் அம் வாய்த்தவரைக் கேட்டு அன்றுக்கு ஜோஷியும் திருப்பதிரிகை இருந்தது. எதோ ஊர் வந்தவுடன் பித்தை விட்டாற்போலக் கணம் தனதிக் கடிந்தது.

ஆறுதல் பிற்பாடு அவரது பக்தி நிலைக்குப் பரிசாகவாக, 'கடவுள், அன்புள்ளவருடன் உணர்ந்துதான் சொல்லுக' என்ற சே நெய் பிழித்து, இப்படியெல்லாம் போகித் துக் கோவப்பே விடுத்தார். தன்னுடைய அன்புடன் ஒரு நாளும் எதுவும் போயே குடிவாதெனவும் அவருக்குத் தென்றும், வராததன்மையின் பரிசாக இவ்வாறுதான்தான், தான் குளிர்ந்தது நாளைதான் அவருக்குப் பட்டது. ஆனால் தன்னுடைய குழியை நன்கு அற்தன் சக்தி இருக்கிறதா என்றதையும் அவருக்கு உண்டாகிற்று. கடமை, குளிர்ந்தது மட்டும் சக்தி இருத்தான் போதாது; அவரது பரிசுத்தமானதையும் பரிசுத் கோவையும் சக்தி இருக்க வேண்டும் என்றும் தென்றது.

[illegible]

சென்னை நகராட்சியின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள இடங்களில் நடைபெற்று வரும் கட்டிடப் பணிகளைப் பற்றி அமைச்சர் கருத்து தெரிவித்தார். இது தொடர்பாக நடைபெற்று வரும் கட்டிடப் பணிகளைப் பற்றி அமைச்சர் கருத்து தெரிவித்தார். இது தொடர்பாக நடைபெற்று வரும் கட்டிடப் பணிகளைப் பற்றி அமைச்சர் கருத்து தெரிவித்தார்.

சூழ்ந்து அந்த நிலைமைப் போட்டால் புகழை வெளி முண்டுகொள்ள, அந்தப் சித்தப்பித்தப் புகழையைச் சுத்தம் செய்தால் அப்போதுதான் தந்தை அந்தநிலை நிலப் பின்பு

குறிப்பிடுவதற்காக 'சத்தியவத்' கொண்டு எழுந்திர உடம்பைப் பிரித்து விட்டு ஆன்மீரெனியாவில் உள்ள எங்கா நகரங்களுக்கும் இன்னும் இப்போது ஆண்டு காலத்துக்குள் போதிய குடி தண்ணீர் விநியோகம் செய்வ முடியும் என்று ஒரு விஞ்ஞானி நம்புகிறார்.

தலைவர்: 'என்டி'

என்கை உருவாக்குவதில் ஈடுபட்டவர், மனது 'இதோ வந்துவிட்டேன், வந்துவிட்டேன்' என்று ஓலமிடுகிறது. 'வந்தால் கொட்டித் தொடுத்து விடுவேன்' (யங்கலாசாமி) என்று அடித்துக்கொடுத்து. இந்தப் பழமொழித் தனிய நீலமே மயக்கி நிதிநிறுது. பச்சை நிறமும், லாசி நிறமும், மஞ்சளும் லுங்கு விறகு, ஓரத்தில் கறுப்புப் புள்ளியாய் ஒரு விரு, அட்டை எரியும் விளக்கு, குந்தைத் தருப்பாய்ப் பனிகொடுகிறது. அதை நோக்கி ஓர் உருவம் ஓடுகிறது. ஒட்டத்திலும் அவரம், அவரம், அவரம்... மனதுக்கு ஒரு அக்கொடு குத்திவிட்ட வேண்டும். ஓடு, ஓடு, அவரம்.

குழந்தை நிற்கும் வானத்துக்கும், மயக்கித் தனக்கும் பூக்கிக்கும் பாசமாய் அந்த உருவம் இருக்க வேண்டும், இரண்டையும் உலக்கி விடாமல், அந்த சாமை இரண்டிற்கும் இடையாலிடுகும் தருவாத்தின் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு விடுகிற துடிப்பையும் அந்த உருவம் காட்ட வேண்டும். அத்துமைய வேறையும், வேறையும், விளக்கெரிபும் விட்டை அடைந்தவிடும் வேட்கையும் அந்த ஒட்டத்தின் அமைதி வெளிப்பட வேண்டும்.

தான் இருப்பதை அடைய வேண்டும் என்பதற்காக மனிதன் எதையும் செய்வதற்காக இருக்கிறார். தான் அப்படி எதற்கும் தயாராக இருக்கிறேனோ என்று யோசித்துப் பார்த்தான். கண்டாக்கொத்த தான் எதைமேல் செய்கிற தயாராக இருப்பதாலே அவனுக்குத் தோன்றியது. அவன் ஒரு வேதவாழை விட்டிருக்க வேண்டுமென்று தான் பட்டது. என்னென்னவோ அவனுக்குப் பழமொழித்தனம். இடி, மின்னல், மழை, அவன் பிடியும் தாரத்தின் ஒரு விளக்கொடு நிதிநிறு.

அந்த மின்னல் நோக்கி ஒருவனுக்குத் தனக்கு அவன் எப்போது செய்கிற கொண்டான். வேறு எதைப் பற்றியும் கவலைப் படாமல் அந்த மின்னலையே ஓர் இவர்களைக் கொண்டு வேறியுடனும் வேட்கையுடனும் தாபத் துடனும் அவன் குழிகிறார். எத்தனை மிகுமிக் அதை அமைவ முடியுமோ, எத்தனை மிகுமிக் அதை அடைய வேண்டும்.

இப்படித்தான் அவனுள் இந்தக் கற்பனை மனத்தோடு. இது கண்டாக்கிப்பு புரியுமா என்ற நினைப்பு எழுகிறது. அவனுள் புகுர யோகியது. புரியாவிட்டால் போகட்டும், எத்தனை அவனுக்குப் புரிய வேண்டும்? தன்னைத்தான். தன்னை வெளிப்படுத்திக்

கொண்டதானதோடு தான் அதை வரையினார். தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டான்...? பார்க்கும்...? கொண்டு இந்த இயலாமைமேல் அப்பாத்து போனார்.

தன்னைப் சமாதானம் கொண்டதாகத் தோன்றியது அவனுக்கு. அப்பாத்தாகத் தான் அதை அவன் வரையினார், தான் வரையக் கொண்ட திணிப்பதை, கொண்டு குடியாகத் திணிப்பதை - அந்தச் சித்திரத்தின் ஸ்தானமாகக் கூற முடிகிறதும் என்று அவனுக்கு இப்போது தெளிவாகிய தெரிந்தது. அதை அவன் புரிந்து கொண்ட வேண்டும். புரிந்து கொண்ட மட்டும் போதாது. அதை மனப்பூர்வமாக அனுபவித்து அவனுக்கு அதை உணர்ந்த வேண்டும்.

அவன் ஒரு தன்னைமைய ஒன்றை எதைமேல் வெளிப்படுத்தலாகப் பாராட்டவே மாட்டான் என்று சொன்னது அவனுக்குத் தெரிவிக்கிறார். உண்மையாகவே அவனுக்கு அவன் பிடிக்க விக்கியா? அவனுக்கு வேண்டுமென்றே அவன் குறையாக இருக்கிறாரா? அவனுக்கும் அவன் விட்டம் கவியும் போய் விட்டேன். அதை உலகம் கொள்கை இடம் கொடுக்கவில்லை. தான் மட்டும் அவனுடைய வாழ்வை நினைத்தே சமாதானம் தான் உலகம் எதிர்ப்பும் விளக்கி பாராட்டி விடுவது அவனுக்கு நினைவு வந்தபோது சமோ இயல்பான கோபம் அவனுக்கு மூண்டது. தான் ஒரு மனமாய் மாநிலி அவன் அப்படி வளர் விட்டும் பாராட்ட வேண்டும்?

கொண்டதற்குக் காட்டையடியாகத் தன் மேலேயே ஒரு வேறுப்பு விளையத்தது. அவ் துக்கிய பற்றைக்கக் புத்தியைமேல் ஒரு தனக்குக் கோபமும் தன் மேலேயே சிறுமை உணர்ச்சியும் பிறக்க வேண்டும். இது என்ன போட்டி? தானே எதற்கு ஒரு சமாதானமும் உறித்திக் கொண்டான். தனக்கு அவன் விட்டம் அக்கலை சோத்தந்தை எதிர்த்திக் கொண்டு விட்ட தான் துடிப்பதற்கும் மத்தவர்களுக்கு அவன் புகழ்க்கை அவன் விட்டம் உலகம் எதற்குக் கொண்ட தன்னைமைய மனம் இடம் கொடுக்க மறுப்பதற்கும் தனக்கே அவன் தனி போட்டிக் கொண்டான்.

ஒருத்த தனத்திற்குத் தனித்தனம் ஒரு மனம் விளக்கை தோக்கொடு பார்த்துவிட்டான். வரலாறுக்கி. ஆனால் விளக்குத்தான் அக்கலை திணிப்பாக வரலாறுக்கி. எதற்குப் புத்தந்த இன்னும் அதிகமாகக் கருமையிட்டுத்தினும் ஒருமேல் விளக்கு இன்னும் பிரகாசிக்கக் கூறும், சிவப்பைக் கருத்தது. மஞ்சள் அதிகப்படுத்தியும் பாரக்கனம். அவனுக்கு ரவி வரலாறுக்கி 'விளக்கெதிரிய பெண்' திணிவித் எழுத்தது. கூட்டுவ தன் இயலாமைமேல் அவன் பரிக்கை வலத்தது. சிரத்தி மேலிட எண்ணாத்தையுள் அப்படியே போனாவிட்டு எழுத்தது கால்களில் செருப்பை மாட்டிக் கொண்டு, விளக்கைக் கூட அணிக் கும் திணிவின்றி அதுதான் பூட்டிக்கொண்டு குதிக்கொன் எழுதிக்கொண்ட, தெருவித் தந்த தான் அவன்.

நினைவு நாட்டினாலும் பின் கண்டாக்கிய அவன் எதித்ததோடு அந்தச் சித்திரத்தை

உடத்தேய...

ஒவ்வொரு ந்திடத்தும்
உறும்பினை செவ்வறிந்து
உவர் உள்பாக்கி கஞ்சோல்

கொப்பு எங்கும் உடக்க உடம்பு
கஞ்சோல்-க்காக ஏக்குகிறது எங்கே
பொருள். சத்தியைக் கண்டறிந்தில்
கீட்டுத் தருகிறது இய கஞ்சோல்
பவுடராகிய க்ளாக்ஸோல்-D

உட உடம்பின் சத்தியைத் தேற்றுகிறது 'மூலதன்'
கஞ்சோல். கொப்பு செவ்வறிந்து கஞ்சோல்
ஏப்பெட்டெனவாழல் தென்பு கீழும். பால், பழம், சாறும், குடி
ஆகியவற்றினால் செத்தோ, கொடியவனோ உண்பதற்கு
உத்தர க்ளாக்ஸோல்-D. மறவாநீகம், பாவதல் கிருமிகளும்
இக்கவையுள் க்ளாக்ஸோல்-D.
உடனடிபாள் சத்தி பொத, குருகி க்காகவே செவவு!

க்ளாக்ஸோல்-D

க்ளாக்ஸோலின் கஞ்சோல் பவுடர்.

கனகசபை ஸாட்சுதம். அந்தி கருகில் எட்டிவிருந்த வித்தை அவித்தது கனக அகல் பீகிஷம்வரையில்கூட எத்திரிகை முடிவானது போல் அனாதுகூட எதிர்பார்த்து அகல் ஆட்டியது. அவன் அவன் சற்று நேரம் ஊர்நிப் பார்த்தான். மேலும் அவ ளுடைய முகத்தைக் காத்து போகிற அன ளுடைய எண்ணம்விடப் படித்தனில் முயன்று நோற்றான்.

அப்போது ஒன்றும் கருமம் அந்தத் தெ லித்தை மறுகையும் கருட்டிக் கவிதற்குக் கட்டு அணைட்டம் கொடுத்தான். "என்ன, ஒன்றும்மே சொல்லுக!" என்ற ஊர்ந்ததை அவன் நோக்கல் வரை வந்து, வழக்கம் போல் கருத்துச் சொல்லவே விழுந்தான். அவ ளுக்கு அவனைப் "பாசா பாசா"தென்று கிணத்திற் கள்ளி விடலாம் போல வெளி ளுண்டது. அந்தச் சம்பந்தம் அனாதுகூட உதடுகள் நீங்காமல் கவித்தது அனாது கரு பாயல் தட்டியது. ஏதோ சொல்லப் போகிறான். என்ன சொல்லப் போகிறது?" "கிணக்காக எங்கித்தானே போட்டிருக்கி லிருக்கம்?" என்று கேட்டானா, இல்லை, "தன் ளை இருக்கிறது" என்று ஒரே ஊர்ந்ததையில் சொல்லி நின்று விடுவானா?

"ஊர வெள்ளைத் திரைபை எங்கு நேடினோ 'யிளாசிராம' இருக்கிறது. உங்களுக்கு இதை விருக்கியோ?" என்றான் அவன்.

அவன் தன் சமாதானத்தையும், எகித் தையும் கட்டுப்பாயல் அது நாக்கிலிருந்து வந்தது விழுக்கிக் கொண்டு. "என் திரை கிணக்கா?" என்று கேட்டு, இரு விதமாக ஒன்றுக்கு பிற் "கென்னித் திரைபை எப்ப வரும்படி தான் எண்ணிக்கிட்டிருக்க இருக்கேன்!" என்றான். இவ்வாற்றத்தையின் ஒளி நேடி ஒன்றே. இவ்வாற்றத்தான என் சொல்லும் என்று தங்கிலைக் கடுத்து கொண்டு, சொல்லிவிடுகல் மேன்டாயாவிருத் தது என்று தனக்குக் கருத்தாக் கொண் டான்.

இவன் தன் சித்திரத்தைப் பற்றியே அது போடு மறந்து விட்டானா? ஒரு ஊர்ந்ததை; ஒரே ஒரு ஊர்ந்ததை; மற்றும், என்ன அனாது கும்! என்ன பதக்கன்கியு! தன் பாட்டையப் பற்றிப் பேசுகிறான்! சொன்னதே சந்திரம்! ஊர் உகத்தின் வாகும் பாட்டாதை இவன் பாரகிறானாக்கும்! குடாக ஏதேனும் சொல்லி விட அவன் நாக்குத் துடித்தது. அந்தப் போலுநிக் கவதுகி அனாதுகூட கவிதற்கு வித்த தன் கிரகம்மொடு பிணத்தாக் கொண்டு இவ்வாறு அருந்தியவாறே "என்ன பேசுமாயே காலேயும்? பாயமான சொல் லையோ?" என்றான். அனாதுகூட ஒரே தவித்த மேலம் அனாதுகூட கிண்கய அவித் தது. இவனாதுகூட மனத்தான எப்படித் தன் ளைக் கருத் முடியும்? அப்படித் குத்தியிட்டாக் அந்த மனத்தின் இருக்கும் தன் மேலமேயே தானே அது பட்டுவிடுமே!

இவ்வாறில் திரைபை அனாதுகூட பாரட் டல் மேட்டான். அவன் வழக்கம் போல் தான் பார்ப்பான். அனாது அவன் மீதமும் கொடியாகப் பார்ப்பதான அவன் தனக்குத் திரைபத் திரைபத் சொல்லி கருதி கொள்

கனகசபை

கனகர் இவ்வாறேயும் ஆக 9 கருத்தி ளுன்னார் நலிதான ஊர்ந்ததை வழுக்கிய மேலாகக் கீழே கொடுக்கப் படுகின்றன. எங்கே, அவற்றின் இன் னைய மேலக்கிலைக் கண்டுபிடிக்கும், பார்த்தலாம்.

(1) குடவாலை (2) மேன்னை (3) கருமம் (4) தகடு (5) கிரதாநா வண சதாநேதிரைக்கனம்.

படுக:

(1) குடவாலை (குடப்போலாம் அரு மே) (2) கொலித் மேன்னை (கருநா ளுக்கு 15 கமல் கிழக்கே) (3) சிர் காயி (4) தர்மயி (5) காட்டுமல் ளார் கொலித் (தென்னுக்காடு மாவட் டம்.) —பரிமாணத்தி

கனகசபை அனாதுகூட அனாதுகூட பார்த்து வந்திருந்த தன்மையும். "என்னோ இது! கென்னி அனாதுகூடபென்னாம் கிண்கிட்டி!" என்றதும் அனாதுக் குதிரைபை ஒரு திரைப் பிட்டுத்தது.

அடுத்த குதிரை கவிதற்கும். அவன் எத்தித் ததும் கருத்த கருப்பினமே அவன். "கிற் கென் மேன்னைகனா? எங்கே இருக்கது?" என்றான். இந்த கவிதி கிண்கிட்டி எங்கே இவ்வாறு மேன் குடித்தது! இவ்வாறு தான் அனாதுகூட கவித்ததைப் புது மேன்னைப் பந்துதானே எதிர்பார்த்திருக்க! என் புதுக்கி கிண்கிட்டி பிழிச்சி வகையப் போகிறது? அனாதுகூடகனா எதிர்பார்த்திருக்கிருக் கிண்கிட்டி கொடுக்க பார்ப்பேன் எங்கிருக்கே!

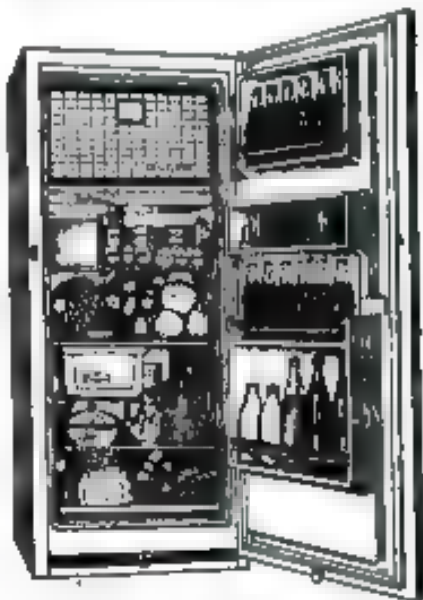
கென்னித் இவ்வாறில் மேலம் போல் பெறு. ஒன்றைக் கிண்கிட்டித் கொண்டு, திண்கிட்டி குவித்தவாறே. "ஒன்றும் கவி கிண்கிட்டி!" என்றான். கடவே ஏதோ தனக்குப் பந்துகாய்த் தேடித் கொடுத்த அவரத்தின் "என் கிண்கிட்டி கட வே! இவ் அனாதுகூட கிண்கிட்டித் தனம்!" என்றான். ஏதோ தெந்தி கிண்கிட்டித் அனாதுகூட குவித்ததைத் திண்கிட்டி கவிதற்கில் குவித்ததும் பார்த்த தான். அந்தச் சம்பந்தம் தன் குவிம விஷயம் குதிரைபை கவித்கிட்டித்தபொல் அனாதுகூட நோற்றினது.

கவிதி அனாதுகூட கிண்கிட்டித் கவிதற்குத் தன் கரும்கிண்கிட்டித் மேலக்க கிண்கிட்டி. "உன் ளுக்குக் கவித்கிண்கிட்டித் பற்றி என்ன தெரி யும்?" என்றான்.

அனாதுகூட இது எழுத்திருக்க முடியாமல் கிண்கிட்டித் அப்பாடு இருத்தது. "எப்படி இவ்வாறு இத்தமாதிரிப் போ முடி யிறது? தனக்கு ஏன் இப்படியப் போ வது கிண்கிட்டி?" என்று திரைத்தக் கொண்டான், சொன்ன.

പരിപാഠന രീതി: വായന, ചർച്ച, പ്രദർശനം:

286 ஆட்சி மறப்பு (75 ஆட்சி) கோவ்வாறுமேயும் கூடக்கிறது. ஆகவே, மறுபடியும் D.G.R. & D.பேரூம் கூடக்கிறது.

தேவநாட்டை விற்றார்கள்.
 நெய்யைக் கடைவெட்டுவதில் ஈடுபட்டவர்கள் கை
 மூலம் = கைத்தொழில் = செலவை = அடிநிலையைத்
 = பெருக்கலுக்கு = கை = கைகள் = கைநூலாகச் செலவிடும்.
 = நெய்யைப் = கடைவெட்டுவது = செலவிடப்படும்.
 14-75 வரையில் கைகளைக் கொண்டு

தரமான, உறுதியுள்ள, உழைக்கக் கூடிய
மாட்டுத் தொழுவம் கட்ட

சங்கர் சிமென்ட்

இந்தியா
சிமென்ட்ஸ் லிமிடெட்
மென்-2
தொழிற்சாலைகள்: சங்கர் கங்கச்செரி.

Criterion - ICT2231

இவனுடைய ஆரோக்யத்தின் காரணமாக

அமிர்தாஞ்சன் கிரைப் மிக்சர்!

உங்கள் குழந்தை எப்படி இருக்கிறது?

அமிர்தாஞ்சன் விமிடெட்

PSIA 071247TH

மகிழ்ச்சி

உதகபாளையம் சார்ஜஸ்

மீவாம்புகம்

காவிரியின் கரையில்

அருணா

காவிரியின் கரையில்

பாலையாஸ்

காவிரியின் கரையில்

ரத்தசோதகா

காவிரியின் கரையில்

சுயவனம்ராசனம்

காவிரியின் கரையில்

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

காவிரியின் கரையில்

100 மீட்டர்கள் முதல், 100 மீட்டர்கள்

மகிழ்ச்சி மகிழ்ச்சி

மூல நோயை

முற்றவிடாமல்

நம்பிக்கையான

ஹெட்ன்ஸா

உபயோகித்து

நிவாரணம்

அடையுங்கள்;

— ரண

சிகிச்சையையும்

தடுங்கள்

ஐந்தே காசு போதும்

உங்கள்

குடும்பம்

பெருகாமல்

தடுக்க!

நிரோத் உபயோகிப்பவன், ஆள்கள்
ஒவ்வொரு உபயோகிக்கப்படும்
உயிர் தர ரப்பரினான இக் கருத்
தடைச் சாதனம் எவ்வளவு வலி
தளையற்றது. நிரோத் இப்பெருந்து
நாடெங்கிலும் விடைக்கிறது.

உங்கள் குடும்பம் பெருகாமல் தடுக்கும்
சக்தி உங்களிடமே இருக்கிறது.

இப்பொழுது
நாடெங்கிலும்
விடைக்கிறது

15 காசுக்கு 3
அளவுக்கு தளையற்ற
சாதனம்

நிரோத்

உபயோகிப்பவன்

உயிர் தர ரப்பரினான
கருத்தடைச் சாதனம்
ஆள்களுக்கானது
எட்டுத் தரப்பட்ட, மருந்து,
சிகரெட், பித்திரம் விடைக்கிறது.

சுரு

தரஸ்டரிருந்து ஈகளுக்கு வரும்

உட்வர்ட்டஸ் அறிவுரை

உங்கள் குழந்தையை ஆரோக்கியமுடன்
குதுகமமாக வைத்திருக்க உறதுண்

உட்வர்ட்டஸ்

கிரைப் லாட்டர்

நவீனமான நவீனமானதாக புத்திராகித் தாய்மார்தக் தங்கள்
குழந்தைக்குக் கொடுத்த வரது உட்வர்ட்டஸ் கிரைப் லாட்டர்.
குடக் வரி, புளிப்பு, உய்யும், பல்லுறியும் கொளறாக்
ஆகியவறற்கு உடனடி கிவாரணம் தருவது உட்வர்ட்டஸ்.

சாத்துக் கொள்கீர்
கைக்குப்பாடகை.
சர்ப்போதும் ஒரு புட்டி
உத்கைக் கைவாரிருக்காட்டும்

உட்வர்ட்டஸ் கிரைப் லாட்டர்
தூத ஆகுகொருக்கு கொள்க
புத்திராகித் தாய்மார்தகை
உய்யோகித்கப் பட்டு வருகிறது.

ஹெதிகங்கிலும் உள்ள அழகிய சினிமா நட்சத்திரங்கள் தூய, மெல்லிளம் லக்ஷி பற்றி என்ன ஈறுகிறார்கள் என்பது ஐங்களுக்குத் தெரியுமா?

வெளித் திற விலையின் விலைய நிர்மல சுறுவதைக் கேளுங்கள்

‘என் மேனியெழிலுக்கு அருமையான பராமரிப்பு லக்ஸ்!’

நீங்களும் ஒருவாறு இதய வானிலைகபரிப்பெய்தானே?
-ஐங்கள் மேனியெழிலையும் பராமரிக்கவும் லக்ஸ்.

